

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Almanya Türkçe Dergisi Nisan-Mayıs-Haziran, 2011

Yıl:1
Cilt: 1
Sayı:2

Nisan, Mayıs, Haziran 2011
(Miladi)

Rebiülahir, Cemaziyelevvel,
Cemaziyelahir, Recep1432
(Hicri)

Şahadet, Hicret, İhsan 1390
(Hicri Şemsi)

Yayınlayan:
Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :
Türk Masası
Ahmadiyya Muslim Jamaat
e.V. Genfer Str 11 60437
Frankfurt
Almanya

Tel:
069 50688741
Fax:
069 50688743

Sorumlu:
Raşit Paktürk

E-mail:
maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

“Maneviyat” is a Turkish Ma-
gazine of Ahmadiyya Muslim
Jamaat e.V Germany

“Maneviyat” ist eine türkische
Zeitschrift der Ahmadiyya
Muslim Jamaat e.V
Deutschland

Bismillahirrahmanirrahim,

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berakatühü

Dergimiz İslam'ın güzelliğini her Türk okuruna gösterebilmek amacıyla ikinci sayısıyla sizlerle.

Allah (c.c.) 27.05.1908 günü Mehdi (a.s.)'ın vefatından hemen sonra vaatlere uygun olarak İslam dünyasına rehberlik etsin diye hilafet nizamını yeniden kurdu.

Bu sayımızda “İkinci Kudret” olarak adlandırılan “Hilafet” ve “Jalsa Salana” konularını incelemeye çalıştık.

Ayrıca, birçok dini ve manevi konuda faydalı olacak makalele-
rimizi de sayfalarımızda bulabilirsiniz.

Dergimizle ilgili görüş ve önerilerinizi her zaman bekliyoruz.

Dinimize, vatanımıza, milletimize faydalı olması umuduyla...

Maneviyat

İçindekiler:

Kuran-ı Kerim	2
Hadis	3
İkinci Kudret; “Hilafet”	4
İslamiyet'in Yayılışı ve Ahmediye Hilafetinin Korunmasına Dair Yüce Söz	6
Hilafet Makamı, Bereketi ve Önemi	7
Ahmediye Hilafeti'nin 100. Yıl Mesajı	9
Hutbe: İslam Dünyası'ndaki Karışıklıklar ve Nasihatler	15
Mehdi'nin Alameti: Ay ve Güneş Tutulması	25
Nobel Ödülü alan ilk Müslüman: Prof. Abdüsselam	31
İncil ve Tevrat'a göre “Hz İsa (a.s.) İlah Olamaz”	33
Jalsa Salana Önemi ve Bereketi	39
Minhac-ut Talibin'den	46
Zorluklar içindeyken "Elhamdülillah" deyin	51
Dua Gerçeği ve Duanın Şartları	52
Namaz; Zirvede dalgalanması gereken Sancak	54
100. Yıl Duaları	56

Kuran-ı Kerim

İstihlaf Ayeti (Nur Suresi, 56-58)

Sonsuz kerem ve rahmet eden Allah 'ın adıyla (okumaya başlıyorum.)¹

Allah, içinizden inanan ve yerli yerinde iyi işler işleyenleri, kendilerinden öncekileri halife kıldığı gibi bunları da yeryüzünde halife kılacağına, onlara beğendiği dini sağlam bir şekilde kökleştireceğine, korku hallerini emniyetli bir hale çevireceğine dâir söz vermiştir. Onlar Bana kulluk edecekler, hiçbir şeyi Bana ortak koşmayacaklar. Bundan sonra da inkâr ederlerse, şüphesiz onlar itaatsizlerden sayılacaklar.

Hepiniz namaz kılın, zekât verin ve Peygambere itaat edin ki, rahmet edilesiniz.

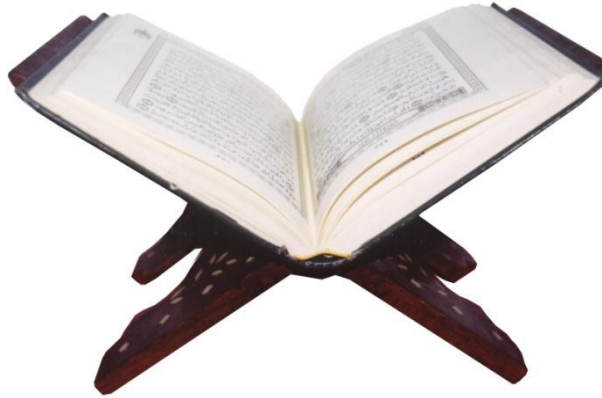
(Ey söz söylenen kimse!) Kâfirlerin kendi düzenleriyle Bizi yeryüzünde hiçbir zaman çaresiz bırakacaklarını sanma. Onların barınacakları yer cehennemdir, o ne kötü bir barınaktır!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا ۚ يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٦﴾

وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَئِنَّهُمْ إِلَّا الْمَصِيرُ ﴿٥٨﴾

¹ Kur'ân-ı Kerim'in çeşitli baskılarında bazı yayıncılar her surenin başında "Besmele" yer almasına rağmen, bunu surenin birinci âyeti olarak dikkate almamışlardır. Ancak bu dergide alıntı yapılmış olan surelerin âyet numaraları "Besmele" birinci âyet kabul edilerek verilmektedir. Referans alınan Kur'ân-ı Kerim'de Tövbe Suresi hariç "Bismillahirrahmanirrahim" her surenin birinci âyeti olarak kabul edilmiştir.

Hadis

Hilafet İle İlgili Hadis

عَنْ حُزَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تَكُونُ النَّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ
خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ
يَكُونُ مُلْكًا عَاصِبًا فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ يَكُونُ
مُلْكًا جَبَرِيَّةً فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ
خِلَافَةٌ عَلَى مِنْهَاجِ النَّبُوءَةِ ثُمَّ سَكَتَ

Hiz. Huzeyfe'nin (r.a.) rivayet ettiğine göre Hiz. Resulüllah (s.a.v.) şöyle buyurmuş-
tur:

“Aranızda peygamberlik bulunacak, Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam
edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu kaldıracak. Sonra peygamberlik yolunda hilafet
olacak. Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.)
onu kaldıracak. Sonra dişleyici (eziyet verici) padişahlık olacak. Allah (c.c.) ne za-
mana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu ortadan kaldıracak.
Sonra zor kullanarak iktidarı ele geçiren padişahlık (diktatörlük) olacak. Yüce Allah
(c.c.) ne zamana kadar isterse o devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu orta-
dan kaldıracak. Sonra (tekrar) peygamberlik yolunda hilafet kurulacak.” Bundan
sonra Resulüllah (s.a.v.) sustu.¹

¹ Müsned Ahmed B. Hanbel; C.5; S.404

İkinci Kudret; “Hilafet”

Çeviren: Dr. Muhammed Celal Şems

Havadis (olaylar) hakkında bana verilen bilgi ancak şudur ki dünyada ölüm, her tarafa elini uzatacaktır ve depremler olacak ve de çok şiddetli bir şekilde olacaktır. Onlar kıyametin bir örneği olacaktır ve yeryüzünün altını üstüne getirecektir. Birçoklarının yaşantısı acıklı olup kalacaktır. Daha sonra tövbe edenlere ve günahlardan vazgeçenlere Yüce Allah (c.c.) merhamet edecektir. Her nebinin bu zamandan haber verdiği gibi (o haberlerin) hepsinin gerçekleşmesi gereklidir. Ancak kendi kalplerini ıslah edenler ve Yüce Allah'ın (c.c.) sevdiği yolları benimseyenlerin hiçbir korkusu yoktur ve hiçbir üzüntüleri de olmayacaktır. Yüce Allah benimle muhatap olarak: *“Sen benim tarafımdan bir uyarıcısın. Ben seni gönderdim ki suçlular, hayırlılardan ayırt edilsinler.”* buyurdu. Keza: “Dünyaya bir uyarıcı geldi. Ancak dünya onu kabul etmedi. Fakat Yüce Allah (c.c.) onu kabul edecektir ve çok şiddetli saldırılarla onun doğruluğunu gösterecektir.”¹ Ben sana o kadar bereket vereceğim ki krallar senin elbiselerinden bereket arayacaklardır” buyurdu.

Gelecekte vuku bulacak olan çok şiddetli bir depremden bana haber vermiştir ve *“İlkbahar tekrar geldi ve Allah'ın sözü tekrar gerçekleşti”* buyurmuştur. Onun için çok şiddetli bir depremin vuku bulma-

sı gereklidir. Ancak doğru kimseler emniyet içinde olacaklardır. Onun için doğru olunuz ve takvayı benimseyiniz ki kurtulasınız. Bugün Allah'tan korkunuz ki o günün korkusundan emniyette olasınız. Gökyüzünün bir şey göstermesi ve yeryüzünün bir şeyler belirlemesi pek gereklidir. Ancak Allah'tan korkanlar korunacaklardır. Yüce Allah'ın kelamı bana şöyle buyurmuştur ki; birçok olay gerçekleşecek ve birçok afet yeryüzüne inecektir. Onlardan bazıları benim hayatımda gerçekleşmiş olacak ve bir kısmı da benden sonra zuhur edecektir. O, cemaatime tam olarak ilerleme nasip edecektir. Bu (ilerlemenin) bir kısmı benim elim ile bir kısmı da benden sonra olacaktır.

Bu Yüce Allah'ın (c.c.) sünnetidir. O, insanoğlunu yeryüzünde yarattığından beri kendi nebi ve resullerine daima yardım etmiş ve üstünlük bahşetmiş ve böylece kendi sünnetini daima belli etmiştir. Bu konuda O,

كَتَبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَ أَنَا وَرُسُلِي

Yani: “Allah kesin hüküm vermiştir ki Ben ve resullerim mutlaka üstün çıkacağız.”² buyurmuştur. Üstünlük yahut galebeden maksat şudur ki, resullerin ve nebilerin isteği, Yüce Allah'ın hücceti (mesajı) yeryüzü üzerinde tamamlansın ve hiç kimse ona karşı duramasın, aynı şekilde Yüce Allah da (c.c.) kavmî (ulusal) alametler vasıtasıyla onların doğruluklarını aşikâr etsin.

Keza dünyaya yaymak istedikleri doğruluğun tohumunu onların elleriyle attırır.

¹ Eğer dünya (insanlarının) gözü açılsaydı benim yüzyılın başında çıktığımı görürlerdi. Şimdi artık ondördüncü yüzyılın dörtte biri bile geçmiştir. Hadislerde verilen bilgilere uygun olarak tam benim iddiamın zamanında, Ramazan ayında ay ve güneş tutulması bile gerçekleşti. Aynı şekilde veba (taun) bile bu ülkede ortaya çıktı. Depremler bile oldu ve daha da olacaktır. Ancak dünyayı sevenler ve beni kabul etmeyenlere yazıklar olsun. (Bu dipnot Mehdi (a.s.)'ın kendisine aittir.)

² Mücadele Suresi (58), 22

Ancak onların eliyle onu tam olarak kemale ulaştırmaz. Aksine sanki başarısızlık korkusu ile birlikte onlara ölüm vererek, muhaliflerine kendileriyle alay etme, kendilerini suçlama ve sövme fırsatını da vermiş olmaktadır.

Onlar alay ettikten sonra O, kudretinin ikinci bir tezahürünü gösterir ve bir kısmı eksik kalmış olan gayelerini kemale ulaştıracak olan bazı sebep ve yolları yaratır.

Kısacası iki çeşit kudretini gösterir:

- 1) İlk olarak nebilerinin elleriyle kendi kudretini gösterir.
- 2) İkincisi, bir nebinin ölümünden sonra zorluklar baş gösterdiği ve düşmanların da kuvvet kazandıkları ve artık bu iş bozulmuştur diye düşünmeye ve bu cemaat artık yok olup gidecek diye inanmaya başladıkları bir zamanda; hatta cemaattaki insanların bile tereddüde düştükleri ve bellerinin kırıldığı, aralarından bazı şanssızların mürted olma yollarını benimsemeye başladıkları bir durumda Yüce Allah (c.c.) ikinci defa çok büyük kudretini gösterir ve düşmekte olan o cemaati korur. İşte sonuna kadar sabreden, Hz. Ebubekir'in (r.a.) zamanında olduğu gibi, Yüce Allah'ın (c.c.) bu mucizesini görür. İşte o zaman Resulullah (s.a.v.)'in vefatı, zamansız bir ölüm olarak algılandı ve birçok akılsız köylüler mürted oldular. Ashab-ı Kiram bile üzüntülerinden divaneler gibi oldular. O zaman Yüce Allah (c.c.) Hz. Ebu Bekir Sıddık'ı (r.a.) halife tayin ederek ikinci defa kudretinin bir örneğini gösterdi ve İslam'ı yok olurken kurtardı ve korudu. Böylece;

وَلْيَمِزْكُمْ اللَّهُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلْيَبْلُغْهُمْ مِّنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا

ayeti kerimesinde verdiği sözü yerine getirmiş oldu. Yani, korkularından sonra biz tekrar onları kökleştirip kuvvetlendireceğiz.

Hz. Musa (a.s.) zamanında da aynı durum yaşanmıştır. O zaman Hz. Musa (a.s.) Mısır ve Kenan yolunda, İsrailoğullarını kendilerine verilen söze göre, son menzile ulaştırmadan vefat etti. Onun ölümü neticesinde İsrailoğulları arasında büyük bir matem koptu. Tevrat'ın da bildirdiği gibi İsrailoğulları bu zamansız ölümün üzüntüsünden ve Hz. Musa'nın (a.s.) beklenmedik ayrılığından dolayı kırk gün ağladılar. Aynı şekilde Hz. İsa (a.s.) zamanında da aynı muamele yaşandı. Çarmıh hadisesi zamanında bütün havarileri darmadağın oldular. Hatta aralarından bir havari mürted bile oldu.

Onun için ey benim sevgili dostlarım! Öteden beri Allah'ın sünneti şudur ki O, daima iki kudretini gösterir ki muhaliflerine iki yalancı sevincinin yok edildiğini göstersin. O yüzden şimdi Allah'ın bu eski sünnetini terk etmesi mümkün değildir. Onun için demin size beyan ettiğim sözümden üzülmeyiniz ve kalpleriniz de üzüntüye kapılmasın. Çünkü sizin (Allah'ın) ikinci kudretini de görmemiz gereklidir ve onun gelmesi sizin için daha iyidir. O (kudret) daimidir. Onun zinciri kıyamete kadar asla kırılmayacaktır. O ikinci kudret ben gitmeden asla gelemaz. Ancak ben gittikten sonra Yüce Allah (c.c.) o ikinci kudreti sizin için gönderecektir. O da ebediyen sizinle birlikte kalacaktır.

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani'nin (a.s.) "Vasiyet" adlı eserinden alınmıştır.

¹ Nur Suresi (24); 56

İslamiyet'in Yayılışı ve Ahmediye

Hilafetinin Korunmasına Dair Yüce Söz

Hazırlayan ve çeviren: Raşit Paktürk

Ahmediye Hilafeti'nin yüzüncü yılı gününde Vâdedilen Mesih'in 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed (atba¹) bütün dünyadaki Ahmedi Müslümanlardan yüce bir söz almıştı. 27 Mayıs 2008 de, MTA (televizyon kanalı) vasıtasıyla bütün dünyada kendisini izlemekte olan Ahmedi Müslümanlar ayağa kalkarak birlikte ant içtiler.

Bu ant bir kere daha bizlere Müslüman Ahmediye Cemaati'nin dünyada İslamiyet'in derdini yüklenen ve onu dünyanın dört bucağına yaymak için çaba gösteren tek cemaat olduğunu göstermektedir. Ahmediyet Hz. Resulüllah'ın (s.a.v.) ordu-sudur. Komutanı Vâdedilen Mesih'in Halifesidir. Halifenin tek hedefi de İslamiyet'in bütün dünyada gönülleri fethedip galip kılınmasıdır. Allah (c.c.) vermiş olduğumuz bu sözü bizlere ve nesillerimize yerine getirmeyi nasip eylesin (Âmin).

Hilafet'in 100. Yılı Günü, 27 Mayıs 2008, UK

Ahmediye Hilafetinin Yüzüncü Yılında İçilen Ant

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Bugün Ahmediye Hilafetinin yüzüncü senesi tamamlanırken, biz Allah adına yemin ederek, İslam-Ahmediyet'in yayılışı ve Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed 'in (s.a.v) adını dünyanın dört bucağına yaymak için hayatımızın sonuna dek durmadan çalışacağımıza ant içiyoruz. Bu kutsal görevin yerine getirilmesi için daima hayatımızı Allah ve Peygamberi (s.a.v.) için vakfedeceğiz ve bu yolda her türlü zorluklara katlanmak suretiyle kıyamete dek İslamiyet sancağını dünyanın her ülkesinde zirvede dalgalandıracacağız.

Biz Hilafet Nizamının korunması ve devamlılığı için son nefesimize dek çaba sarf edeceğimize ant içiyoruz. Ahmediye Hilafetinin kıyamete dek korunup, Ahmediyet eliyle İslamiyet'in yayılışı ve Hz. Muhammed'in (s.a.v.) sancağının bütün sancaklardan daha yüksekte dalgalanması için evlatlarımıza nesilden nesile, ebediyen Hilafete bağlı kalıp, bereketlerinden feyzlenmeleri için telkinde bulunacağımıza ant içiyoruz.

Ey Allah, sözümüzü yerine getirmeyi nasip eyle! Allahümme Âmin, Allahümme Âmin, Allahümme Âmin.

¹ a.t.b.a.: Ayyadahullahü Teâlâ Bi-nasrihi-l Aziz (Ey Allah'ım galip gelen yardımınla onu destekle)

Hilafet Makamı, Bereketi ve Önemi

Hazırlayan ve Çeviren: Raşit Paktürk

Hiz. Osman (r.a.) ve hilafet elbisesi:

Münafıklar Hiz. Osman'ı azletmek
istediklerinde onlara, “Allah'ın ba-
na giydirdiği elbiseyi çıkaramam,¹”

diye cevap verdi.

Hilafet Allah ve Meleklerin desteğine sebep
teşkil eder:

Hiz. Abdullah bin Selam (r.a.), Hiz.

Osman'ı (r.a.) öldürmek isteyen

münafıkları şöyle uyardı:

“Bugün onu (halifeyi) öldürürseniz,

kınlarındaki kılıçlar çekilip bir daha

kıyamete kadar kınlarına girmeye-

cektir. O'nu öldürdüğünüz takdirde

çembere aldıkları Medine'yi melek-

ler terk edeceklerdir.”²

Vâdedilen Mehdi ve Mesih Hiz. Mirza
Gulam Ahmed Kadiyani (a.s.):

“Sufilerin yazdıklarına göre, şeyh, resul
yahut nebiden sonra halife olacak olan
kimsenin gönlüne ilk önce Allah (c.c.) ta-
rafından hakk yerleştirir.”³

Vâdedilen Mesih'in Birinci Halifesi Hiz.
Hafız Hekim Mevlevi Nuruddin (r.a.):

“Beni halife kılan Allah'tır. O'nun halife
tayin ettiği kimseyi hiç kimse azledemez.
Allah beni azletmek isterse ölüm nasip
eder. Bunun takdirini Allah'a bırakın. Siz
beni azletme gücüne sahip değilsiniz.”⁴

¹ Tarih-üt Tibri, Zikr-ül Haber-i an Katl-i Osman,

² A.G.E

³ Malfuzat, C.10, S.229-230

⁴ El-hekem, 21 Ocak 1914

Vâdedilen Mesih'in İkinci Halifesi Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed (r.a.):

*"Allah (c.c.) birisine hilafet makamı nasip ettiğinde o kişinin dualarının kabulünü fazlasıyla arttırır. Sebebine gelince, Allah kendi seçtiğinin küçük düşmesini istemez."*¹

Vâdedilen Mesih'in Üçüncü Halifesi Hz. Mirza Nasir Ahmed (a.r.):

*"Halife'nin Allah tarafından seçilmesi inancımızdır. Eğer bunu insanoğluna bıraksaydı, onların gözlerinde faziletli olanı halife olarak seçeceklerdi. Ama halifeyi Allah seçer ve seçimi kusursuzdur. O insanların gözünde hakir sayılan, zayıf bir kulunu halife olarak seçer. Onu seçtikten sonra üzerine azamet ve celal tecellisini indirir. Böylelikle Allah (c.c.), önceki kişiliğinden ve ona ait olanlardan hiçbir şeyi onda bırakmaz. O Allah'ın azameti ve celali karşısında tam manasıyla fenâ olur ve ona hiçlik elbisesi giydirilir."*²

Vâdedilen Mesih'in Dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed (a.r.):

*"Bütün İslam âlemi ortaklaşa hilafet kurma çabasına girse dahi başaramaz. Çünkü halifenin seçimi Allah'ın elindedir."*³

Vâdedilen Mesih'in 5. Halifesi Hz. Mirza Masrur Ahmed (atba):

*"İkinci kudret (hilafet) Allah tarafından verilen büyük bir ödüldür. Gayesi de birliği sağlamak ve milleti dağılmaktan korumaktır. Cemaat fertleri bir ip üzerine inciler gibi dizilmiştir. Dağınık olan inciler korunamazlar. Güzel de görünmezler. Ama bir ipin üzerine dizilmiş olanlar hem korunmuş olur hem de güzel görünürler. İkinci kudret (hilafet) olmazsa İslam dini hiç ilerleyemez. Bundan ötürü bu kudret ile ilişkiniz daima kâmil ihlâs, sevgi ve vefa şeklinde olmalı."*⁴

¹ Mansab-i Hilafet, Anvar-ül Ulum, C.2, S.32

² Al-fazl, Rabwah, 17 Mart 1967

³ Al-fazl International, London, 2 Nisan 1993

⁴ Ahmadiyya Gazette, Canada, Mayıs-Haziran 2004

Ahmediye Hilafeti'nin 100. Yıl Mesajı

Çeviren: Emine Çakmak Sahi

“Cemaati kurmasındaki görev ve amacı, Allah (c.c.) ile insanoğlu arasındaki ilişkiyi kurmak, ona yalnızca Allah’a (c.c.) boyun eğmesini öğretmek, dünyada Tevhit inancını kurmaya çaba sarf etmek, bütün dünya milletlerini bir ümmet olarak Resulüllah (s.a.v.)’in bayrağı altında birleştirmek ve insanoğlunun dikkatini karşılıklı haklarını tanımayaya ve onlara saygı göstermeye çekmektir.”

Vâdedilen Mesih’in (a.s.) 5. Halifesi Mirza Masrur Ahmed (a.t.b.a.)’in Ahmediye Hilafetinin Yüzüncü Yılı Dolayısıyla Müslüman Ahmediye Cemaatine Mesajı, Mayıs-2008

Cemaatimin Sevgili Üyeleri,

Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahu ve Berekatuhu.

Bugün 27 Mayıs 2008, Ahmediye Hilafeti’nin 100. yılı tamamlanmış bulunmaktadır. Bu günde düşüncelerimiz, Müslüman Ahmediye Cemaatinin yüz yıldan daha fazla bir döneme yayılan tarihine çevrilmiştir. Resulüllah (s.a.v.)’in önceden verdiği habere göre Allah (c.c.)’nun seçkin bir kulu, O’nun talimatına göre Mart 1889 da bu cemaati kurduğunu ilan etti. Cemaati kurmasındaki görev ve amacı, Allah (c.c.) ile insanoğlu arasındaki ilişkiyi kurmak, ona yalnızca Allah (c.c.)’ye boyun eğmesini öğretmek, dünyada Tevhit inancını kurmaya çaba sarf etmek, bütün dünya milletlerini bir ümmet olarak Resulüllah (s.a.v.)’in bayrağı altında birleştirmek ve insanoğlunun dikkatini karşılıklı haklarını tanımaya ve onlara saygı göstermeye çekmektir.

Allah (c.c.)’nun İmam Mehdi ve Vâdedilen Mesih olarak adlandırdığı kişi, Allah (c.c.)’nun yardımı ve desteği ile Cemaatin kurulduğu ve ilk biatin kabul edildiği 1889 yılından vefat ettiği 1908 yılına kadar 19 yıl gibi bir sürede görevini başarı ile yerine getirmiştir. Her türlü muhalefet ve uy-

gun olmayan şartlara rağmen, Allah

(c.c.)’nun liderine kim süratle ve düşmanca karşı gelmiş ise, o çok büyük bir rezaletle aşağılanmış ve yok olmuştur.

Allah (c.c.)’nun sünnetine göre bu dünyaya gelen herkes sonunda oradan göçüp gidecektir. Allah (c.c.)’nun seçkin kulu ve Resulüllah (s.a.v.)’in gerçek aşığı olan o kişi, daima efendisinin sünnetine bağlı kalmış ve Yücelerin yücesi Dostuna kavuşmayı arzu etmişti.

Kulunu Ahir Zaman İmamı olarak gönderen Allah (c.c.), onun ölümünün yaklaştığını kendisine bildirirken, sonunun yaklaşmasına rağmen görevinin yarım kalmayacağını, çünkü Allah (c.c.)’nun kendisinin, onu Ahir Zaman İmamı olarak göndermiş olduğunu ifade ederek O’nu teselli etmiştir.

“Ey Benim Birliğimin (vahdaniyetimin) ve Sevgili Peygamberimin hâkimiyetinin yer yüzünde kurulması için son derece endişe duyan dostlarım; ölümünden sonra görevinin nasıl yerine getirileceğinden hiç endişe duyma. Unutmayınız ki Resulüllah (s.a.v.)’in kendisine önceden verdiği habere göre Peygamberliğin izinden giden Hilafet kurulacak ve bu, dünyanın sonuna kadar devam edecektir. Böylece senin ölümünden sonra bu Hilafet Müessesesi

yoluyla Son Şeriatimin bir kere daha Dünyada istikrarla yerleşmesi ve kurulması planını sağlayacağım.”

Böylece Allah (c.c.)’nun kendisine verdiği sözden sonra Vâdedilen Mesih (a.s.) Cemaatine hitap ederek;

“Yeryüzünde insanoğlunu yarattığından bu yana Allah (c.c.)’nun yolu işte budur. Bu yolda daima kendi Resullerine ve Peygamberlerine yardım ederek onlara üstünlük sağlar.”

Allah (c.c.)’nun dediği gibi;

“Yani O ve Onun peygamberleri mutlaka üstün gelecektir.”¹

Üstün ve galip gelmek demek, peygamberlerin arzusu olan Allah (c.c.)’nun Hüceti-nin yani O’nun isteğinin yeryüzünde yerleştirilmesi ve hiç kimsenin buna karşı koymamasıdır.

Peygamberlerin dünyadaki yegâne arzuları, ancak hakkı dünyada üstün tutmak ve yaymaktır. Bu nedenle Allah (c.c.) kendi güçlü ayetlerinin nurunu Peygamberlerine indirerek böylece onlara hakkın tohumlarını kendi elleriyle ektirir. Ne var ki Allah (c.c.) onları bunun semeresine, kendi elleriyle ulaştırmaz. Bilakis onların hayatları öyle bir zamanda sona erer ki görünüşte onlar başarısızdırlar. Allah (c.c.) muhaliflerine peygamberleriyle alay etme, onları aşağılama, hakaret etme ve suçlama fırsatını verir. Böylece onlar peygamberleri veya nebileri aşağılamak, alay etmek ve suçlamak için ellerinden geldiğince çalışırlar. Ne var ki Allah (c.c.)’nun gücünün ikinci eli ortaya çıkarak öyle imkânlar yaratır ki, bir nevi tamamlanmamış gibi görülen amaçlar, tamamen ve en mükemmel şekilde gerçekleşir. Böylece O iki türlü gücünü ortaya koyar.

Birincisi O kendi gücünü, peygamberlerinin elleriyle gösterir. İkincisi ise; bir peygamberin ölümünden sonra müminler zorluk ve problemlerle yüz yüze geldiklerinde düşmanlar güç kazandıktan ve peygamberlerin görevleri söz konusu olunca, işte şimdi her şey bitti, şimdi bu peygamberlere inananların cemaati yeryüzünden silinip atılacaktır diye düşündüklerinde, hatta ona inananlardan bazıları da bocalamaya başlayarak ümitsizliğe düşüp kendilerini öylesine çaresiz hissettiklerinde ki; talih-siz birkaçı da Allah (c.c.)’ye olan inançlarını da yitirirler: Allah (c.c.) ikinci kez ilahi güç ve kudretini ortaya koyarak yıkılmak üzere olan Cemaatine göz kulak olur ve onu destekler. Sonuna kadar sebat gösterenler Allah (c.c.)’nun bu mucizesine şahit olurlar.

Bu Resulüllah’ın zamansız olarak düşünülen ölümünde, Hz. Ebubekir Sıddık (r.a.) zamanında da olagelmiş ve birçok cahil Bedevi inançlarından dönmüşlerdi. Resulüllah (s.a.v.)’in sahabeleri de kederden adeta akıllarını yitirmişlerdi. Sonra Allah (c.c.) Hz. Ebubekir Sıddık (r.a.)’yı tayin ederek kendi gücünü ikinci kez tecelli ettirmiş ve böylece yıkılma tehlikesi geçiren İslam, O’nun tarafından desteklenmiş ve böylece vermiş olduğu sözü şu ayette yerine getirmiştir.

“Yani korkudan sonra onların dinlerini yeniden sağlamlaştıracğız.”[1]

Mesih (a.s.) sonra dostlarına seslenerek şunu söylemiştir;

“Bu Allah (c.c.)’nun ezelden beri sünneti olduğundan dolayı, O iki tecellisini göstermektedir ki muhaliflerin yersiz sevinçleri son bulsun. Allah (c.c.)’nun eski sünnetini terk etmesi mümkün değildir. Onun için söylediklerim ne sizleri kederlendirsinsin ne de kalpleriniz bundan dolayı ızdırap çeksin. Bundan dolayı ikinci kudreti gör-

¹ Mücadele Suresi, Ayet:22

mek sizler için gereklidir, çünkü daimi olan o (kudretin) gelişyle cemaat kıyamete kadar devam edecektir. Bu ikinci kudret, ben dünyadan ayrılmadıkça gelmeyecektir. Fakat ayrıldığımda Allah (c.c.)'nın Berahin-i Ahmediye'de söz verdiği gibi sizinle devamlı kalacak olan bu ikinci kudretini sizin için gönderecektir. Bu söz benim için değil, bilakis bu sizinle ilgilidir. Allah (c.c.):

“Sana inananların bu Cemaatini Kıyamete kadar diğerlerine üstün kılacağım” demiştir.

Bunun için benim bu dünyadan ayrılışımı hiç şüphesiz göreceksiniz. Ondan sonra gelen günler, sonsuz olarak söz verilen günlerdir. Rabbimiz; Sözünde duran ve verdiği söze bağlı, dosdoğru olandır. O, verdiği sözlerin hepsini size gösterecektir. Bu günler bu dünyanın sonu olup, birçok felaketlerin olmasının beklenmesine rağmen, Allah (c.c.)'nin önceden haber verdiği şeylerin gerçekleşmesine kadar bu dünya varlığını sürdürecektir. Ben Allah (c.c.)'nın gücünün bir tecellisi olarak geldim ve Allah (c.c.)'nın gücünün bir tecesümüyüm. Yani O'nun gücü bende toplanmıştır. Ben aranızdan ayrıldıktan sonra başkaları gelerek Allah (c.c.)'nın gücü olacaktır. Böylece ikinci gücü beklerken hepiniz dua ile meşgul olunuz.”[2]

Sonunda Mesih (a.s.)'ın söylediği zaman gelmiş ve kendisi Allah (c.c.)'nın yanına döndüğünde, her Ahmedinin kalbi hüzn ve korku ile dolmuştu. Bununla birlikte müminlerin dualarından dolayı, yer ve gök, daha önceden de şahit olduğu gibi, bir kere daha:

“Hiç şüphesiz onların korku durumlarını emniyete çevireceğim”¹

sözünün gerçekleştiğine şahit oldu. Mesih (a.s.)'ın gelişyle getirdiği en büyük devrim Allah (c.c.)'nın isteği olan büyük Hilafet Müessesesinin, kendi döneminde yerleştirilerek sürdürülmesi idi. Mesih (a.s.)'ın vefatında, Mevlana Abdul Kelam Azad Vekil Gazetesinde şöyle yazmıştır: “O kaleminde büyük bir sihir olan, konuşması çekici, zihnin harikalarını kendinde toplayan, bakışları büyü, sesi uyandırıp canlandıran, parmakları yaşam devriminin tellerine dolanan, yumrukları elektrik dinamosu gibi şarj eden, kırk yıldan beri din dünyasında sarsıntılar ve fırtınalar koparan sesi adeta kıyametin suru gibi, derin uykuda olan fani varlıkları uyandırmaya devam eden idi. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani Sahibin ölümü, kişilerin ders alamayacağı veya onu zamana gömecekleri bir şey değildir. Dinler ve bilgili akıl sahiplerinin dünyasında devrimler getiren kişiler her zaman ortaya çıkmaz. İnsanlığın gururu, tarihin bu büyük evlatları bu dünyayı çok nadir olarak ziyaret ederler. Bu dünyaya geldiklerinde ancak devrim getirdikten sonra oradan ayrılırlar.”[3]

Böylece Allah (c.c.) bu devrimleri, Ahmedi olmayanların dilleri ve kalemleriyle itiraf ettirmiştir. Bu da Allah (c.c.)'nın Mesih (a.s.)'a özel bir yardım ve desteğinin olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte olağanüstü güçlere ve harika işlere sahip olan Allah (c.c.)'nın, Hilafetin nimetiyle, desteklediği ve yardım ettiği birinin vasıtasıyla devrimlerin devam edeceğini fark edememişlerdir. Bütün Dünya bunun doğruluğuna 1. Halife olarak seçilen Hz. Mevlana Nuruddin (r.a.)'nın Mesih (a.s.)'ın 1. Halifesi olarak seçiminde şahit olmuştur.

Mesih (a.s.)'ın muhalifleri, Mesih (a.s.) tarafından kurulan, düzenlenmiş ve iyi

¹ Nur Suresi, Ayet:56

organize edilmiş bir cemaate şahit olmalarına ve hatta Hilafetin kuruluş manzaralarına kendi gözleriyle şahit olmalarına rağmen, Allah (c.c.)'nın kurduğu Cemaati sona erdirmek için ellerinden geleni ardlarına koymamışlardır. Allah (c.c.) kendi kurduğu Cemaatle ilgili olarak söz vermiş ve şöyle demiştir:

“Nimetimi hatırlayın, Rahmetim ve Gücüm ile senin için Kendi Elimle bir ağaç diktim”[4]

Böylece verilen bu söze göre, her zaman olduğu gibi, onların planları suya düştü. Hatta kendi düşmanlık ve muhalefetlerinde öylesine ileriye gittiler ki, bir gazete bununla ilgili şöyle yazmıştır:

“Eğer bizlere sorulacak olursa; eğer Müslümanlar için mümkün ise, Mirzanın kitaplarını suya değil alevli ateşe atmanız gerekir demeye gerçekten hazırız. Onlar konuyu burada sona erdirmeyip, ileride hiçbir Müslüman veya Müslüman olmayan tarihinin onun isminden ne Hindistan, ne de İslam tarihinde bahsetmemesinin yolunu aramaktadırlar”[5]

Fakat Ahmediyet'in tarihi şahit olmakta ve bütün dünya da bilmektedir ki, Ahmediyet'in koyu muhaliflerini bugün hiç kimse hatırlamamaktadır. Buna karşı, Hilafetin nimetiyle Ahmediyet dünyada gittikçe gelişmekte ve milyonlarca insan, gerçek İslam olan Ahmediyet'e samimiyetle bağlanmaktadır. Ahmediyet'in düşmanları kendi kötü ve saçma sözlerinde sınırları öylesine aşmışlardır ki; Curzon Gazetesi Mehdinin 1. Halifesinin Jalsa Salanada (yıllık toplantı) yaptığı, ilk konuşmadan bahsederek;

“Şimdi Mirzalılardan kimse kalmadı. Onların başları kesildi. İmam olarak seçilen o adamın sizlere camide Kuran öğretmekten başka hiçbir şeye kabiliyeti yoktur”[6]

Buna işaret eden Mesih (a.s.)'nın 1. Halifesi;

“Suphanallah Yücelik Allah (c.c.)'ya aittir. Bu görev çok önemli olup her şeyden önce gelir Allah (c.c.) bunu devam ettirmeyi bana nasip eylesin” diye buyurmuştur.

Ne yazık ki Cemaatin bazı tanınmış ileri gelen üyeleri de Hilafet Müessesesinin Makamından hoşnut olmadılar. Devamlı olarak fitne yarattılar. Fakat Allah (c.c.)'nın eliyle dikilen fidan devamlı olarak büyümeye devam etti. Allah (c.c.)'nın Mesih (a.s.)'a verdiği söze göre; az, fakat cemaate çok bağlı olan takipçileri gittikçe çoğaldı ve cemaate zarar vermek isteyen gayretler başarısız kaldı.

İkinci Halifenin devri geldiğinde, Encümenin ileri gelen üyelerinden bazıları Hilafet Müessesesine açıkça ve kararlı olarak itiraz ettiler. Fakat öyle seçkin bilinen ve kendilerine çok güvenen, kibirli ve sözde bilgili, tecrübeli ve eğitim görmüş olarak addedilen bu kişiler, yirmi beş yaşındaki genç delikanlı ile boy ölçüşemediler. Gerçekten o öylesine yüce idi ki, hiç kimse ona eşit olmamış veya Cemaatin organizasyonunda ve düzenlenmesinde, misyonerlik işlerinin geliştirilmesinde ona baskı yapamamıştır. Onun Cemaati ahlaki ve manevi bakımdan eğitmesi, Kuran-ı Kerim'in derin bilgisi ve görüşüne sahip oluşuyla olmuştur.

Birçok kereler Cemaat çok büyük muhalefet ve acılarla yüz yüze gelmesine rağmen, Hilafetin bereketiyle Cemaat başarı ile ilerlemiştir. 2. Halife Hazretlerinin elli yıllık hilafet dönemine yakından bakıldığında, Allah (c.c.)'nın pehlivanı Vâdedilen Mesih (a.s.)'ın oğlunun başarılarının ne kadar yüce ve dikkate değer olduğu görülmektedir.

2. Halife Hazretleri (Muslih Mevud)'un ölümünden sonra Ahmediyeye dünyası bir

kere daha korkuya kapıldı. Fakat Allah (c.c.) verdiği söze göre birkaç saat içinde bu korkuyu emniyete ve huzura dönüştürmüş, Cemaate ay kadar parlak olan üçüncü tecelliği yani Kudret-i Saniye (Hilafet) vermiştir. Geçmiş hükümetlerin ve Müslüman hiziplerin özellikle organize edilmiş birleşik güçlerin, Ahmediler aleyhinde zalimce kanun ve kararlar çıkarmasından önce de sonra da, Ahmediyet'in kervanı ilerlemeye devam etti. Hatta bu ilerlemede birbiri ardınca yeni yollar kat ederek, sevgi mesajını bütün dünyaya yayarak, gelişmekte olan ülkelerin yoksul halklarına yardım ederek, İslam peygamberinin mesajını onlara ileterek, onları kendi bayrağı altında topladı.

Allah (c.c.)'nın kaderine göre 3. Halife Hazretleri de Rabbi ile buluşmak üzere bu dünyadan ayrıldı. Yine içte ve dışta fitne ve karışıklıklar baş gösterdi Fakat İlâhi söze göre, Müslüman Ahmediyeye Cemaati 4. Halife döneminde pekiştirilerek güçlendirildi ve varlığından her türlü fitne çıkarılıp atıldı. Allah (c.c.), zalimce hazırlanan kanunlar çerçevesinde, Ahmediyeye Cemaatine kısıtlamalar getirerek Ahmediyeye kanserinin köklerini ebediyen kazıyıp atacaklarını iddia edenleri paramparça etti. Pakistan Hükümetinin çıkardığı bu yasadan dolayı, zamanın halifesi hicret etmek zorunda kaldı. Fakat bu hicret Ahmediyet'in ilerlemesi için yeni alanlar açtı. Bir kere daha sözünün gerçekleştiğini gördük. Bir zamanlar Cemaatte imkânsız gibi görülen yeni tebliğ yolları açıldı. 4. Halife döneminde Allah (c.c.) MTA vasıtasıyla Vâdedilen Mesih (a.s.)'a verdiği sözü gerçekleştirmiş oldu. İnsanın hayretine neden olan bu mesaj:

“Senin mesajını dünyanın dört bucağına Ben yayacağım”

Eğer sınırlı olan imkânlarımıza ve bu yayının başlangıcına bakacak olursak, Müminlerin dudaklarından doğal olarak, Allah (c.c.)'yu öven sözler dökülür. Bu yayın kanalı bugün Ahmediyet'in her muhalifini doğudan batıya, kuzeyden güneye sessiz bırakmıştır. Böylece Allah (c.c.) MTA vasıtasıyla gerçeğin mesajını yayan adamın sesini, zamanın Halifesini tamamen çaresiz ve aciz bırakmayı arzu edenlerin evlerine indirmiştir. Bugün Vâdedilen Mesih (a.s.)'ın ilmi kalemıyla, onun manevi gıdası yani talimatları, bilgisi, İslamiyet'in doğruluğunu destekleyen delilleri, diğer din ve inançların yanlış eğilimlerinin reddedilişi Allah (c.c.)'nın lütfu ile her eve ulaşmıştır. Ayeti kerime'de zikredilen talimata göre;

“Yeryüzünde bulunan her canlı yok olacaktır.”¹

4. Halife Hazretleri de vefat etti. Onun ölümünde MTA kameralarının o manzarayı uydu kanalıyla, bütün dünyada her eve yayınladığına şahit oldular. Bu manzara hem Ahmediler hem de Ahmedî olmayanlar için hayret verici idi. Ahmediler Allah (c.c.)'nın kendi korkularını nasıl emniyet ve huzura dönüştürdüğüne, diğerleri ise yüzyıldan beri tahrip edip yok etmeye çalıştıkları bu insanların ve Cemaatin nasıl olup da giderek gelişip büyüdüğüne hayret ettiler. Muhaliflerden birisi açıkça; “Sizin doğruluğunuza inanmıyorum fakat Allah (c.c.)'nın sizlere olan muamelesini görünce O'nun sizin yanınızda olduğunu açıkça itiraf etmek zorundayım” dedi. Ben fazla bilgisi olmayan alçakgönüllü bir kişiyim. Buna rağmen Allah (c.c.) elimle bütün cemaati birleştirdi. Benimle Cemaat arasındaki ilişki her gün gittikçe güçlenmektedir. Dünya Cemaate belki de göz

¹ Rahman Suresi, Ayet:27

kulak olamayacağımı, böylece 100 yıldan daha fazla zamandan beri görmeyi arzu ettikleri Cemaatin sonunun geleceğini düşünmekteydiler. Fakat bu fidanın Allah (c.c.)'nın eliyle dikilmiş olduğunu unut-maktadırlar. Onun ekilmesi ve yetiştirilmesinden hiç kimse sorumlu değildir.

Olanlar bilakis Allah (c.c.)'nın verdiği söz- lere ve desteğe göre olagelmektedir. Allah (c.c.) Mesih (a.s.)'a verdiği sözlerde onu gerçekleştirmektedir. Vahiye;

“Ben, sen ve senin sevdiklerinle birlikte- yim” denmiştir.

Bu ilahi bir kaderdir. İşte bu söz hiç yalan söz vermeyen O, Allah (c.c.)'nın sözü idi. Bu söz Vâdedilen Mesih (a.s.)'ın sevdikle- rine verilen söz idi. Onun talimatına göre Allah (c.c.)'nın İkinci Kudretinin gücünü kabul edenler, dünyada üstünlük sağlaya- caklardır. Çünkü Allah (c.c.) onlarla, Al- lah (c.c.) bizlerle beraberdir.

Bugün Allah (c.c.)'nın İkinci Kudretinin 100. yılı tamamlanmış bulunmaktadır. Biz- ler yukarıda kısaca belirttiğim Ahmediyet'in tarihinde, Allah (c.c.)'nın Mesih (a.s.)'a verdiği sözün, yenilenen zaferle her gün gerçekleştiğini görmekte- yiz. Bu nedenle Mesih (a.s.)'ın geliş ama- cını yerine getirmek için, bugün kadın veya erkek olsun her Ahmedi, Ahmediye Hilafetine bağlı olmalı ve bu amaçla elin- den geldiğince kendi kapasitesiyle çalış- malıdır.

Bugün tüm Hristiyanlığı Resulullah (s.a.v.)'in bayrağı altında toplamak zorun- dayız. Ayrıca Musevileri, Hinduları, diğer dinlerin takipçilerini de onun bayrağı al- tında toplamak zorundayız. Ayrıca bütün Dünya Müslümanlarını Vâdedilen Mesih (a.s.)'ın eliyle ve Ahmediye Hilafeti vasıta- sıyla birleştirmek zorundayız.

Ey Dünyanın her tarafındaki değişik ülke- lere yaşayan Ahmediler! Yukarıda zikret-

tiğim bu amaçlara sıkı sıkıya sarılın. Bu görevler zamanın imamı olan Mesih (a.s.)'ın, Allah (c.c.)'nın talimatına göre size emanet ettiği görevlerdir. Vâdedilen Mesih (a.s.) bu sözün sizler için olduğunu söyleyerek bizlere büyük bir sorumluluk yüklemiştir. Sözler, ancak ona bağlı olan şartların yerine getirilmesiyle gerçekleşir. Ey Muhammed'in Mesih'ine inananlar; Me- sih (a.s.)'ın sevdikleri, varlığının yeşeren dalları, kalkın, Ahmediye Hilafetinin daha da güçlenmesi için her türlü fedakârlığı yapmaya hazır olun. Böylece Allah (c.c.)'nın ipine sımsıkı sarılarak, Vâdedilen Mesih (a.s.)'ın itaat ettiği yüce efendisi Resulullah (s.a.v.)'in mesajını dünyanın her tarafına ulaştırabilirsiniz. Ayrıca dünyada bulunan her kişiye, her bireye, onların kurtuluşunun ancak ve an- cak tek olan Allah (c.c.) ile gerçek ilişki kurulmasıyla, dünya barışının Mehdi ve Mesih'in Cemaatine katılmakla olduğu, çünkü barış ve huzurla ilgili ve bugün yer- yüzünde hiçbir örneğine rastlanmayan gerçek İslami talimatların yalnızca onda olduğunun mesajı yayılmalıdır.

Bugün Muhammed'in Mesih'inin görevinin yerine getirilmesi ve Allah (c.c.)'nın birli- ğine bağlı kalınması, ancak Ahmediye Hi- lafetine bağlılıkla başarılabılır. İşte bu- nunla, Allah (c.c.)'nın Dostları yeryüzün- de manevi devrimi gerçekleştirecek- tir. Allah (c.c.) her Ahmediye kesin iman ve kararla bu güzel gerçeği yeryüzündeki her bireye iletmeyi nasip etsin.

Vesselam,

[1] Risala Al Wasiyyat, Ruhani Khazain Vol. 20 pp. 304,305

[2] Risala Al Wasiyyat, Ruhani Khazain Vol.,20,pp.305-306

[3] Wakil, Amritsar, Tahrir-e Ahmadiyyat, Vol. 2 pp.560

[4] Tadhkirah pp.428

[5] Wakil, Amritsar,3.June,1908,Tarikh-e Ahmadiyyat, Vol.3, pp.205,206

[6] Tarikh-e Ahmadiyya, Vol. 3 pp.221

Hutbe: İslam Dünyası'ndaki Karışıklıklar ve Nasihatler

Çeviren: Raşit Paktürk

Peygamber Efendimiz'e (s.a.v.) karşı olan sevgimiz ve Müslümanlara olan merhamet gereği Ahmedî Müslümanlar İslam dünyası için bugünlerde özellikle duaya yönelmeli.

Müslümanları birleştirmek, adaleti sağlamak, dünyada barışı kökleştirmek için bir tek Hilafet Nizamı gerçek manada kılavuzluk yapabilir. Ümmet-i Müslimenin bekası ancak Hilafet Nizamına bağlanmakla mümkündür. Ama bu Hilafet, Müslümanların şiddetli protestoları, vatandaş tahrik etmek veya halkı kışkırtmakla elde edilemez.

Peygamber Efendimizin (s.a.v.) verdiği ilahi haberler gereği “Hilafet Ala Minhacun Nebüvvah” Peygamberlik yolunda olan hilafet kurulmuştur. Hadi koşup bu nizamın bir parçasın haline gelmekle ümmetin güçlü kılınmasına vesile olun.

Emir-ül Müminin Hz. Mirza Masrur Ahmed (atba)'ın 25 Şubat 2011 (25 Tablîğ 1390 H.Şemsi) Bait-ul Futuh Camii Londra'da verdiği Cuma hutbesi metnidir. Maneviyat her türlü sorumluluk üstlenmek suretiyle bu metni yayımlamaktadır.

Huzur Kelime-i Şahadet ve Fatiha Suresi'ni okuyarak sözlerine başladı:

Bugün dikkatinizi duaya çekmek istiyorum. İslam âlemi için dua ediniz. Müslümanlara olan merhametimiz ve Peygamber Efendimize (sav) olan ve olması gereken sevgimiz bunu gerektiriyor. Kendini Peygamber Efendimize mensup eden, kelime-i tevhit getiren, kendisinin Müslüman olduğunu beyan eden ve bu nedenlerden ötürü her hangi bir haksızlığa maruz bırakılan bir kimse için Ahmedî Müslümanların dua etmeleri gerekir. Ayrıca eğer bir İslam ülkesinde, bir çeşit huzursuzluk ve kanunsuzluk baş gösteriyorsa o ülke için her Ahmedî Müslüman dua etmelidir. Bizler İmam-üz Zamana (Zamanın İmamı'na) iman eden kimseleriz. Bundan dolayı Müslümanların acılarını paylaşmak ve onların

dertlerine ortak olmak en çok bize düşer. Bizler biat ahdinde “Allah'ın bütün yaratıklarının dertlerine ortak olacağız” diye söz verimiz. O zaman bu duygu en çok Müslümanlar için gösterilmeli. Bizde Müslümanlara fiilen yardım etmek için dünyevi iktidar veya hazineler yoktur. Özellikle bazı Müslüman ülkelerin şuan ki siyasi durumunu göz önünde bulunduracak olursak onlara yardımcı olacak kaynaklara sahip değiliz. Ama onlar için dua edebiliriz ve her Ahmedî Müslüman buna yönelmeli. Söz konusu ülkelerde yaşayan yahut vatandaşları olan Ahmedî Müslümanlar ise duaya yönelmekten başka, iktidar ehliyle veya siyaset adamlarıyla ilişkileri olduğu takdirde, “kişisel menfaatlerin terkedilmesi

ve milli çıkarların tercih edilmesi konusunda” onları uyarıp ikna etmeye çalışsınlar. Ama istisnalar hariç genellikle Müslümanlar; ister iktidar ehli ve siyasi liderler isterse her hangi bir şekilde iktidara el koyan kimseler, kudret sahibi olunca Allah ve kul haklarını unutarak ve sorumluluklarını yerine getirmezler. Şüphesiz bunun gerçek nedeni takva eksikliğidir. Aranızda “ma-bihi-l imtiyaz takvadır” şeklindeki İslamiyet’in temel prensibini göz ardı ederler. Hâlbuki Peygamber Efendimiz’e (sav) mensup olup Kuran-ı Kerim’e iman etme iddiasında bulunurlar. Bu temel prensip göz ardı edilince, dünyaya düşkün olmaları ve dünyevi heveslerin onları çembere almaları kaçınılmazdır. Kendilerine Müslüman derler. Dillerinden “İslam” kelimesi düşmez. Kısacası İslamiyet’i suistimal edip Allah ve kul haklarını çiğnerler. Zenginliği, iktidar sarhoşluğu ve güç hevesini Allah’ın emirlerine tercih ederler. Daha fazla zengin olmak ve daha ziyade güçlü bir iktidara sahip olmak için dış güçlere güvenirlir. Söz konusu güçlerin menfaatlerin korunmasını, kendi vatandaşlarının ve ümmet-i müslimenin çıkarlarından üstün tutarlar. Bu çıkarları korurken kendi vatandaşlarına zulmetmekten de kaçınmazlar. Bilindiği gibi, zenginlik hevesi onları öylesine bencil yapmıştır ki, kişisel hazinelerin doldurulması ve kul hakları arasında hiç bir oran kalmamıştır. Eğer yüz lirayı kendileri için ayırmışlarsa diğerleri için bir lirayı yeterli görmüşlerdir. Gelen haberlere göre, iktidardakilerin bir kısmı yüzlerce Kg altını dış ülkelere kaçırmış, diğer bir kısmı ise yer altını hazineleriyle doldurmuştur. Bazı kimseler millete ve devlete ait olan hazinelerini İsviçre’deki kişisel banka hesaplarında tutmaktayken diğerleri yabancı ülkelerde

haddi hesabı olmayan gayrı menkullere sahiptirler. Hâlbuki ülke halkı bir lokma ekmeğe muhtaçtır. Bu durum sadece Arap ülkeler için geçerli değildir. Mesela Pakistan halkı hayat pahalılığından dolayı iki öğün yemeği zar zor bulurken, liderleri kendi sarayları ve kişisel arzuları için yüz binlerce sterlinlik alış veri yaparlar. Özetle ister Pakistan, ister Ortadoğu, isterse Afrika’daki Müslüman ülkelerin liderleri olsun hepsi, Allah ve kul haklarını ayaklar altında almaktadırlar. Hâlbuki onlara ebediyete kadar kılavuzluk yapacak olan kitap ve sünnet verilmişti.

Sadece Müslümanlar değil diğer ülkelerin haklarının da yerine getirilmesi gerekir. Ama kendi vatandaşlarının malını mülkünü dahi yutmaktan çekinmeyen bir zihniyetten takva yollarını izleyerek hükmetmesi umulabilir mi? Bu zihniyet memleketinde fesat ve huzursuzluk yaratabilir, zorbalıkla bir süre iktidarını sürdürebilir ama vatan-daşa huzur ve emniyet veremez. Durum böyle olunca, ülke halkı tepki gösterir. Bu tepki birden bire patlak vermiş gibi görünür. Ama aniden ortaya çıkmayıp uzun bir müddet yer altında lav halinde kaynamaya devam eder. İşte kaynamakta olan bu lav bugünlerde bazı ülkelere ortaya çıkmıştır ama zamanı gelince diğer ülkelerde de başı gösterecektir. Bu yanardağı patladığında, zalim ve cabirleri yakıp yok eder. Böyle bir tepkinin belli bir hedefi ve planı olmayıp gayesi sadece mazlumu zalimin zulmünden kurtarmaktır. Bu tür tepkilerde mazlum başarı elde edince, bu sefer de kendisi zulmetmeye başlar. İşte bu ve buna benzer sebeplerden ötürü ben “Ahmedi Müslümanlar, İslam dünyası için özellikle duaya yönelmelidir” diyorum. Bu durum her ülkeyi etkisi altına almadan, zulüm ve

haksızlıklarla dolu uzun bir hikâye başlamanı, Allah hem iktidardakilere hem de vatandaş akıl versin ve onlara takva yollarını izlemeyi nasip eylesin.

İktidardaki Müslüman liderler sanki kral imişler gibi halkı yönetmektedirler. Siyasetçilere gelince, demokrasi adı altında vatandaşa hüküm sürmektedirler. Hâlbuki eğer liderlerinde gerçek takva ve iman olsaydı, bunları yapacakları yerde kul haklarına riayet edeceklerdi. Ayrıca Müslüman ülkelerin sözde bir örgütü vardır. Takva ve iman olunca bu örgüt sözde olmayıp Müslüman ülkeler adalet ve insaf gereklerini yerine getirmek suretiyle birbirine yardımcı olacaklardı. Bu örgüte mensup ülkelere gelince, onlar adalet yerine kendi çıkarları doğrultusunda hizipleşerek, dünyada fesat ve huzursuzluk yaratan gruplara gizlice yardımcı olmaktadır. Gerçek takva olsaydı İslam dünyasının sesine kulak verilecekti. İslam âlemi kendi değerini kabul ettirecekti. Asya'nın büyük bir kısmı ve diğer kıtaların bir kısmında İslam memleketleri bulunmaktadır. Dünyada bunların hepsi fakir veya gelişmemiş ülkeler olarak bilinir. Birkaç ülke geliştirmekte olan memleketler olarak bilinmektedir. Petrol zenginliğine sahip olan ülkeler büyük devletlerin eline bakmaktadır. Bütçeleri, diğer ülkelere verdikleri borç, fakir ülkelere ettikleri yardım veya bu gaye için tahsis ettikleri bütçe, bunların hepsinin kontrolü başkalarının elindedir.

Takva yokluğu ve Allah yerine kıldan korktukları için, beceriksizlik, cehalet ve bilgisizlikten ötürü ayrıca kişisel çıkarlarını ön planda tutmalarından dolayı, Allah'ın onlara bağışladığı servet ve zenginliklerini doğru dürüst kullanmaktan aciz

kaldılar. Nitekim sanayi ve ziraatta ilerlemeyi sağlayamadılar. Müslümanların ortak zenginliğine gelince, çeşitli mevsim şartlarından dolayı türlü türlü mahsule sahip olabilirler. Müslüman ülkeler, kudretin onlara bağışladığı hazineler, insan kaynakları ve yer altındaki zenginliklerle, dünyada bir devrim yaratabilirler. Ama çıkarları ve tercihleri farklı olduğundan bunu yapmamaktadırlar. Neden Müslüman ülkelerdeki bilim adamları ve üretken beyinler kendi ülkelerinde değersiz sayılıp, ilerlemiş olan ülkelerde saygı ve değer görmektedirler. Müslüman ülkelerde onlara gereken saygı gösterilmez ve onlardan faydalanılmaz. Onlara gereken kolaylıklar gösterilmez. Onlar ilerlemek istediklerinde bürokrasi ve devlet adamlarının kişisel menfaatleri onlara engel olur. Müslüman ülkelere Malezya teknolojiye çok ilerlemiştir. Ama buna rağmen birinci dünya ülkeleri onu geliştirmekte olan ülkelere sayarlar. Sözün kısası takva yok olmuş olmasına rağmen yaptıkları her işte İslamiyet'in ismini kullanırlar onu suiistimal ederler. Değerler değişmiştir. Ama ilerlemek istiyorsak gerçek değerlerimize sahip çıkmak ve tanımak zorundayız.

Bugünlerdeki durum ne kadar da düşündürücüdür. Bize emrolunan şudur: Bir mümin ötekinin kardeşidir ve bir uzvumuz rahatsız olunca bütün vücudumuz acısını çeker. Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim'de müminlerin kardeş olduklarını anlatmaktadır. Ama bunun tersine Müslüman ülkelere gelen haberlere göre, mesela Mısır'da hükümet kanunun kendisine verdiği yetkiyi halkın aleyhinde kullanmakla yetinmeyip, vatandaşların birbirlerine saldırmalarını sağlamıştır. İktidar taraftarlarına silah dağıtmıştır. Sözün özü vatandaş birbirine ateş

açtı ve hükümet bu olayların gerçekleşmesinde büyük rol oynadı ve olayları tahrik etti. Eğer Müslüman ülkeler yönetim şekli olarak demokrasiyi benimsemişlerse, o zaman halk şiddete başvurmadiğı müddetçe, hükümetin sabır göstermesi gerekir. Ama gelen haberlere göre, iktidarın gösterdiği tepki yüzlerce kişinin canına mal olmuştur. Batıyı taklit etmek için demokrasi kelimesini dillerinden hiç düşürmezler. Ama demokrasinin gerekliliklerine katlanamazlar. Müslüman Müslüman'a zulmetmektedir. Eğer demokrasiyi taklit ederseniz o zaman bunlara katlanmanız gerekir. Dünya İslam Birliğı de yapması gerekeni yapmadı. Durumu düzeltmek için çabalamadı. Geçen birkaç haftadan beri Mısır, Tunus, Libya vs. gibi ülkelerde cereyan eden ve uzun zamandan beri Pakistan ve Afganistan'da vuku bulan şiddet olayları İslam aleminin adının kötüye çıkmasına sebep olmaktadır. Bunların hepsi İslam kardeşliğinin hiçe sayıldığını göstermektedir. Hâlbuki Müslümanlara, "kardeşliğinizi pekiştirin" denilmişti. Vâdedilen Mesih (a.s.) "şuan takva tamamen yok olmuştur" buyurmaktadır. İşte cereyan eden hadiselerin sebebi de takvanın yok olmasıdır. İslamiyet'ten hoş sözlerle bahsedilmesi, barışın sağlanması, vatandaş ve iktidardakiler arasında güven ortamının oluşması için takvaya sarılmaları gerekir. Ama hiç kimse buna aldırış etmemektedir. Dikkatlerinin takvaya yönelmesi için her iki tarafın tövbe ve istiğfar ederek Allah önünde eğilip takva yollarını araması gerekir. Dikkat edilmesi gereken şudur: "Karada ve denizde fesat baş gösterince" neyi aramamız gerekir. Kur'an-ı Kerim bundan bahsetmektedir. Hz. Peygamber Efendimiz (sav) bunu apaçık söylemiştir. "Kargaşa

ve fesadı ortadan kaldırmanın bir tek yolu olduğunu beyan etmiştir. O da, Vâdedilen Mesih'i ve Mehdi'yi kabul edip Peygamber Efendimiz'in selamını ona iletmektir. Müslümanlar bunu yapmadıkları müddetçe, dünyevi heveslerinde ilerleyeceklerdir. Yolları aydınlanacağı yerde git gide karacaktır. Bundan başka artık kurtuluş yolları yoktur. Takva ancak Allah ile bağ olduğu takdirde nasip edilir. Allah ile bağ ise Allah ve Peygamber Efendimiz'in bahsettiğı prensibe uyulmadıkça kurulamaz.

Geçenlerde, bana bir web sitesinin İngilizce çıktısı gönderildi. Bu sitede Müslüman bir grup bugünlerde cereyan eden gelişmelerden bahsederek nihai çözümünden söz etmektedir. Özet olarak şunlardan bahsedilmektedir: "Bütün dünyadaki Müslümanlar Mısır ve Tunus halkının zalim yöneticilere karşı verdiği özgürlük mücadelesinden çok memnundur. Biz bu olaylarla ilgili görüşümüzü bildirmek isteriz.

İlk olarak şunu diyor: İslam dünyasındaki zalim yöneticilere karşı mücadele vermek gerekir ve İslamiyet'in buna ihtiyacı vardır. Mısır ve Tunus'ta yaşananlar hain yöneticilerin devrilmesinin mümkün olduğunu göstermiştir.

Bundan sonra yorumcu, "batı medyası İslamiyet'i tehlikeli bir dinmiş gibi göstermektedir" diyor. Dediğine göre, bunlar Hilafet Sistemini kabul etmemektedirler. Hâlbuki bu nizam Kuran ve Hadis ışığında bir hayat nizamıdır ve dediğine göre Batı'da "İslami hayat tarzından insanları soğutma propagandası on seneden beri devam etmektedir. Bu saldırılar tesettür (burka), Kuran-ı Kerim ve Hz. Peygamber Efendimiz'e (sav) karşı yapılmaktadır. Bunun etkisi günlük hayattan siyaset saraylarına kadar görülmektedir."

Sözüne şöyle devam eder “İslam devletinde hilafet Nizamı, başka bir deyişle İslamiyet’in öngördüğü devlet yönetme şekli dinimizin canıdır. Bu sistemde Nizam-ı hilafet bu sistemin tam ortasında yer alır. İslamiyet’in birleşmesi ancak Hilafetle mümkün olabilir. Hilafet vasıtasıyla Mısır, Gazze ve Sudan gibi ülkelerde birlik doğabilir. Ancak bu sistemle yöneticiler denetim altına alınabilir. Devlete karşı sorumlu olup ona hesap verecek olan yöneticiler seçilirken, bağımsız yargı ve özgür medya hilafet düzeninin bir parçası olur. Bu sistemde bir hanım; anne, eş ve kardeş gibi kutsal kavramlarla anılır. Hiç bir beyaz siyahtan üstün tutulmaz. Din ve millet farkı gözetmeksizin, zengin ve fakir ayrımı yapılmadan her kes kanun karşısında eşit olur. Hilafet nizamında devlet vatandaşa aş, iş ve ev sağlar. İşte bir tek bu sisteme geçmek suretiyle bu ümmet İslamiyet’in ahlaki ve manevi değerlerle nurunu tekrar bütün dünyaya yayabilir.

Bunları söyledikten sonra, İslami nizam lehine ve dünyevi nizamlar aleyhine propaganda yapmaları ve seslerini yükseltmeleri için Müslümanları tahrik etmektedir. Bu yazıda böylelikle onların hilafet nizamını kurma çabasına girmelerini istemektedir. Çünkü buna girişmeden Müslümanlar arasında ve dünyada bir değişimin gerçekleşmesi mümkün değilmiş. İşte verilmek istenen mesaj özetle böyledir.

Müslümanlar arasında birliğin kurulması, adaletin kökleşmesi ve dünyada barışın sağlanması için şüphesiz bir tek hilafet nizamı gerçek kılavuzluk yapabilir. Yöneticilerle, vatandaşın hakları ve onların uygulamaya geçirilmesi ancak bu nizamla sağlanabilir. Ümmetin bekası için söylediği çözüm şüphesiz doğrudur. Ama arkasında

yatmakta olan düşünce şekli yanlıştır. O, halkın ayaklanmasıyla hilafet nizamının kurulacağını söylemektedir. Bu tamamıyla yanlıştır. Hilafet nizamı insani çabalarla elde edilemez. Acaba Hilafet-i Raşide insani çabalar sonunda mı elde edilmişti? Hayır, son derece korku ve çaresizlik içinde oldukları halde Allah (c.c.) müminlerin kalplerine tasarrufta bulunup Hz. Ebu Bekir’i (r.a.) hilafet makamına nail etmişti. Nizam-ı Hilafet aslında Allah vergisi ve inayetidir. Müminler için ilahi bir ödüldür. Hz. Peygamber Efendimiz (sav) kendisinden sonra bir müddet hilafetin devam edeceğine dair haber vermişti. Hilafet-i Raşide’den sonraki devirlerden bahsederken onların hepsini zulüm devri olarak tanımlamıştı. Hz. Peygamber Efendimiz (sav) bir ümit ışığı göstermişti. Bu ümit ışığı Cuma suresindeki “ve ahirine minhüm” ayeti kerimesinde beyan edilen ilahi haberle ilgilidir. Peygamber Efendimiz (sav) bu ayeti açıklarken, Arap olmayıp Faris (acem) ehlinde olan Vâdedilen Mesih ve Mehdi’nin zuhur edeceğine dair haber vermiştir. Peygamber Efendimiz’in (s.a.v.) köleliği ve mührü altında olduğundan dolayı makamı şeriatı getirmeyen nübüvvettir. İşte Müslümanlar hilafet nizamına dönmek istiyorlarsa, Peygamber Efendimizin kılavuz niteliğindeki bu prensibini göz önünde bulundurmalarıdır. Hz. Huzeyfe’nin rivayet ettiğine göre, “Hz. Resulullah (sav) şöyle buyurmuştur: Aranızda peygamberlik bulunacak, Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah (c.c.) onu kaldıracak. Sonra peygamberlik yolunda hilafet olacak. Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah onu kaldıracak. Sonra eziyet verici padişahlık

olacak, Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse devam edecek. Sonra Yüce Allah onu ortadan kaldıracak. Sonra ondan da daha ziyade eziyet veren padişahlık olacak. Yüce Allah (c.c.) ne zamana kadar isterse o devam edecek. Sonra Allah'ın rahmeti harekete geçecek ve eziyet verici bu devir sona erecek. Sonra (tekrar) peygamberlik yolunda hilafet kurulacak. Bundan sonra Resulullah (sav) sustu.

Kısacası hilafet'in yeniden kurulması için Allah'ın rahmeti harekete geçecekti. Müslümanların protestoları sonucu hilafet kurulmayacaktı. Acaba hilafeti her ülkede mi kuracaksınız? Müslümanların bir fırkası ötekini namaz içinde imam kabul etmezken, onun arkasında namaz kılmazken, hangi Müslüman grubun eli üzerine diğer Müslümanları toplayacaksınız? Bunun bir tek çözümü; Vâdedilen Mesih'e iman edip ondan sonra devam eden hilafete tabi olmalarıdır. İşte bu hilafet şiddete karşı şiddet kullanılmak suretiyle kurulmamıştır. Müslümanların iki grubu arasında açılan ateş, sıkılan kurşun ve birinin ötekini öldürmesi suretiyle kurulmamıştır. Biri ötekini öldürmemiştir. Tersine bu hilafet Allah'ın rahmetinin coşup harekete geçmesi sonucunda kurulmuştur. Biliniz ki, sadece Allah'ın rahmeti ve inayetiyle kurulan hilafet ümmet-i müslime arasında kardeşlik ve sevginin kurulmasını sağlayabilir. O sadece ümmet için değil bütün dünyada barışın kökleşmesinin garantisidir. Sadece bu şekilde kurulmuş olan bir hilafet devlet yöneticilerini insaf ve adaletli davranmaya ikna edebilir. Arıca vatandaşı da sorumluluklarını hakkıyla yerine getirmeye razı edebilir.

Sözün özü Müslüman Ahmediye Cemaati, bütün dünyada baş göstermiş olan fitne ve

fesadın her zaman olduğu gibi tek çözümünü sunmaktadır. Onlara “hayırlı ümmet olabilmeniz için bir el üzerinde birleşip, dünyanın gönlünden korkuyu uzaklaştırmak suretiyle onun için barış, sevgi ve muhabbetin simgesi haline gelin” diye tavsiye etmekteyiz. Yakinen biliniz ki, hayr-ı ümmet makamı, şanını daima göstereceğini diye, Allah bugün de dilediğini “Kelim” mertebesine yükseltebilir (onunla konuşabilir). Ama bu bereketler ancak zamanın İmamı Vâdedilen Mesih'e (a.s.) bağlandığınız takdirde verilecektir. Bir tek bu yolla Müslümanların durumu düzelecektir.

Vâdedilen Mesih (a.s.) şöyle buyurmaktadır: “Bu aciz Kur'an-ı Kerim'in emirlerini açıkça beyan etmeye gönderilmiştir. ”

“Ben gerçeği söylüyorum; bir zamanlar İsa Mesih'in eliyle hayata kavuşanlar öldüler. Ama benim elimden bana verilen kadehten içen hiç ölmeyecektir. Hayat veren sözlerim ve ağzımdan çıkan hikmetin benzerini eğer başkası da söyleyebiliyorsa, o zaman Allah tarafından gönderilmediğimi anlayın. Ama ölü gönüller için ab-ı hayat hükmünde olan bu hikmet ve marifet, başka bir yerde bulunamıyorsa, o zaman gökten açılan serçeşme ve pınarı reddetme suçu hiç bir özürle telafi edilemez. Yeryüzünde hiç kimse bu ilahi pınarı engelleyemez. Bundan ötürü muhalefette acele etmeyin. “Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve gönül, bunların hepsinden sorulacaktır ” ayet-i kerimesinde zikrolunan suçun vebali altında kalmayın. Söz ve hareketlerinizden dolayı yakalanmayasınız diye su-i zanda haddi aşmayın. ”

“Ey Müslümanlar eğer içtenlikle Allah ve Peygamber Efendimiz'e (s.a.v) iman edi-

yor ve İlahi yardımı bekliyorsanız o zaman kesinlikle yardım zamanının geldiğini anlayınız. Hiçbir beşeri plan bu işin temelini atmış değildir. Tersine bu sabah kutsal sahifelerde öteden beri haber verilen şafak zamanının ta kendisidir. Allah (c.c.) tam ihtiyacınız olduğunda sizi hatırladı. Tehlikeli bir kuyuya düşmek üzereyken, şefkat eli hızlı bir şekilde imdadınıza yetti. Sizi yeniden canlandıracak gün geldiği için şükredin ve mutlulukla coşun. Allah (c.c.) kutsal insanların kanıyla sulanan dinin bahçesinin heba olmasına razı olmaz. Diğer dinlerde olduğu gibi İslamiyet'in hazinesinin de kıssalar ve hikâyelerden ibaret olup şuan bereketten yoksun olmasını kesinlikle istemez. Karanlık her taraftan bizleri sardığı zaman nurunu indirir. ”

İşte Allah'ın rahmeti coştığı ve harekete geçtiğinde halifesini gönderdi. İnancımıza göre Peygamber Efendimizin (sav) önceden verdiği haberleri gerçekleştirerek imanı Ülker yıldızından yeryüzüne indirdi. İslamiyet'in gerçek nurunu aşık etti. Sonra Allah'tan aldığı haberler gerçekleşti ve kendisinden sonra hilafet nizamı da kuruldu. Söz konusu hilafet nizamının kurulacağından Peygamber Efendimiz (sav) demin okuduğumuz hadiste bahsetmektedir. İşte bu hilafet nizamından bahsederken Vâdedilen Mesih (a.s.) “Ben dünyadan göçeceğim zaman Allah (c.c.) sizin için ikinci kudreti (hilafet) gönderecektir ve o ebediyete dek sizinle kalacaktır .” diye önceden bu ilahi haberi vermiştir.

Bahsettiğim bu hilafetin kurulma haberini Hz. Peygamber Efendimiz (sav) vermiştir. Onun için Ahmedî Müslümanlar ellerinden geldiğince Müslümanlara “eğer bekanızı ve ayakta kalmanızı hilafet kalkanında gör-

mekteyseniz o zaman hilafet Peygamber Efendimizin haber verdiği üzere kurulup devam etmektedir. Hilafet asla zorbalıkla kurulmaz aksine Allah'a (c.c.) itaatin sonucunda verilen bir ödüldür. Müslüman Ahmedîye Cemaatine verilen hilafet ödülü insani çabalar yahut protestolar sonucu elde edilmiş değildir. Tersine bu İlahi ödül Allah'a itaatin neticesinde O'nun inayeti-dir. Hadi koşup bu İlahi nizama katılıp ümmet-i müslimenin güç kazanmasını sağlayalım. Bir tek bu yolla Allah'a iman tekâmüle erer, Peygamber Efendimiz'e olan sevgi ve gerçek itaat ortaya çıkar” diye onlara telkinde bulunsunlar.

Allah Müslümanların bu temel nükteyi anlamalarını, oraya buraya başvurmak yerine Allah'ın söylediği yolu izlemelerini nasip eylesin.

Kısacası bu yol konuşmamızın en başında bahsettiğimiz web sitesindeki yoldur. Orada da söylendiği gibi bir tek bu yol kurtuluş yoludur. Aslında bu yol Allah'ın lütfelerini cezbetmek için izlenmesi gereken manevi bir yoldur. Ahmedî Müslümanlar her fırsatta “sadece Vadedilen Mesih ve Mehdiye iman etmekle bekanızı ve ayakta kalmanızı sağlayabilirsiniz” deyip Müslümanların dikkatini buna çekmelidir.

Ama Ahmedîler onlar için özellikle dua etmeli ve onlara nasihat vermelidir. Allah'ın (c.c.) her Müslüman ülkeye akl-ı selim sahibi, adaletli ve takva sahibi önderler nasip etmesi için dua ediniz. Şuana dek huzursuzluk bulunan veya huzurlu görünen ülkelerdeki liderlerin kendi menfaatleri ön plandadır. İlerde ülkelerini yönetmeye hazırlanmakta olanlar da ötekiler gibi görünmektedir. Yöneticilerin sadece yüzleri değişmektedir ama izledikleri yöntem hep aynıdır. Şimdi bazı ülkelerde halk

isyanları başlayınca, gırtlığına kadar suya battıklarını anlayan liderler hatta zalim krallar dahi vatandaş haklarından söz etmeye başladı. Vatandaş önceden düşünmüş olsalardı bu kadar maddi zarara ve insan ölümüne sebep olmazlardı. Şimdi her ülke bu açıdan tehlikede görülmektedir. Acaba bu işlerin arkasında hangi güçler vardır? Bunlar gerçekten barış mı getirmek istiyorlar yoksa istedikleri sadece iktidarı ele geçirmek mi? Fesat çıkarmak mı istiyorlar? Suudi Arabistan gibi kraliyetle yönetilen ülke de komşularındaki halk ayaklanmalarını görüp kendi halkına daha fazla haklar vereceğini ilan etmek zorunda kalmıştır.

Şu anki durumda bazı güçler ortaya çıkmaktadır. Denilebilir ki söz konusu güçler, yeni taktikleriyle meydana inme planlarını yapmaktadırlar. Diğer taraftan bazı kimse-ler dünya güçlerine “sizler eski kölelerinizi denediniz şimdi bizi de denemeniz lazım” diye kendilerini ön plana çıkarmaktadırlar. Veya eski yöneticiler malum efendilerine kendi adamlarının isimlerini sunarak “devlet politikası değişmeyecek ve menfaatleriniz korunacaktır” sözünü vermektedirler.

Böylelikle yeni yüzlerin gelmesiyle vatandaş sevinecek veya bir süre teselli edilecekler için huzursuzluk bitecek. Ama durumu değerlendiren uzmanlara göre, halk bilinçlenmeye başlamıştır. Artık onlar bu oyunların daha fazla oynanmasına müsaade etmeyeceklerdir. Nitekim huzursuzluğun uzun sürmesi beklenmektedir.

İkinci tehlike şiddete başvuran dini gruplardan kaynaklanmaktadır. Onlar bu durumdan faydalanmaktadırlar. Başlangıçta ılımlı davranıp zaman içinde gerçek yüzlerini göstereceklerdir. Bunun sonucunda

dünyada Müslümanlar için daha sıkıntılı bir durumun başlama tehlikesi bulunmaktadır. Dünya güçlerinin buna karşılık açıktan veya gizli olarak alacakları tedbirler Müslümanlara zarar verecektir. Büyük güçler hiç bir zaman çıkarlarının dünyanın bazı bölgelerinde zarar görmesine müsaade etmeyeceklerdir. Bu güçler arasında gizli bir savaş ve rekabet bulunmaktadır. Bu savaş yeniden yavaş yavaş zirveye doğru tırmanmaktadır. Bunun neticesinde çeşitli gruplara arka çıkmalarından dolayı fesat ve huzursuzluk git gide artacaktır. Şuan dahi üçüncü dünya ülkelerine ait bazı fakir ülkelerde veya başka bir deyişle Müslüman ülkelerdeki huzursuzluk ve fesat büyük güçlerin aralarındaki rekabetten kaynaklanmaktadır. Diğer taraftan daha da elem verici Müslüman ülkelerin yöneticilerinin milli çıkarlarını korumayıp, kişisel menfaatleri ve kibirlerinden ötürü dış mihrakların elinde oyuncak olmalarıdır.

Mollalar yahut hocalara gelince onlar takvadan yoksun oldukları için çıkarıcı siyasilardan daha da tehlikelidir. Molla ülke ve dünya barışı için çok tehlikeli olabilir. Durum gitgide karışık ve endişe verici bir hal almaktadır bu nedenle çokça dua etmek gerekir. İslam dünyasında iç ve dış güçler büyük bir rekabet halindedir. Bölgenin stratejik öneminden dolayı, kaynakları kontrol altına alabilmek ve oraya yerleşmek için iktidarı ele geçirmek istemektedirler. Bu rekabetin acımasız faturası halka çıkarılmaktadır. Bir ülke biraz gelişme gösterdiğinde, aynı çıkarıcı güçler hemen harekete geçerek gelişmeyi durdurmakla kalmayıp ülkeyi kaosa sürüklemekten çekinmezler.

Bir zamanlar Irak'ı görenler oranın kalkınmışlığını ifade etmek için “insan kendi-

sini sanki bir Avrupa ülkesine gelmiş gibi hissediyor” demekteydiler. Ama yaklaşık yirmi sene süren huzursuzluk, fesat ve savaş orayı viraneye çevirmişti. Bunun sonucunda, özellikle Arab dünyası ve komşu Afrika ülkelerinde huzursuzluk artmıştır. Bölgenin öneminden dolayı hem dünya güçleri hem de sözde İslami örgütler bu ülkelerdeki iktidarların peşine düşmüşlerdir. Halk her iki taraftan da aldatılmaktadır. Siyasetçiler ve ülkeyi yönetenler haktan ve halktan yana olarak görevlerini içtenlikle yapsalar hiçbir ülkede bu tür huzursuzluklar görülmez ve böylece terör örgütleri yaşama ortamı bulamazlar. Bunun sonucu olarak yabancı güçler illegal yollardan ülkeye müdahale edemezler. Kısacası, bu tür haksızlıkların hepsi dünyayı bir felakete doğru sürüklemektedir. Eğer insanlar arasında gerçek takva ve adalet yerleşmezse, çok yakın bir gelecekte felaketler ve savaşlar dünyayı kuşatacaktır. Böyle devam ederse bazı Müslüman ülkelerin bu savaşlara öncülük etmesi ihtimal dâhilindedir. Durum çok endişe vericidir. Allah İslam dünyasına adaletli ve takva yolunu izleyen, hayırlı ve takva işlerinde yardımlaşan yöneticiler bağışlasın. Onlar komşularıyla hayırlı işlerde yardımlaşıp, takva ile kul haklarını öderlerse, barış sağlanır ve ülke de kalkınır. “teavenu alal birri vat takva ” (hayır ve takva işlerinde yardımlaşın) ayet-i kerimesini uygulayacakları pek mümkün görünmüyor. Tersine her tarafta ”zaharel fesadü fil bari vel bahri” (denizi ve karayı fesat kapladı) ayet-i kerimesine uygun bir manzara görünmektedir. Bu durumda duya yönelmemiz lazım. Bizler en fazla belli bir yere kadar, bir kısım insanlara sesimizi duyurabiliriz. Günümüzde dünya barışının

garantisi sadece Ahmedi Müslümanlardır. Genellikle dünyada sahtekârlık ve kurnazlık meşru kabul edilmektedir. Ama bir Ahmedi Müslüman hayy olan Allah’ın mucizelerini görmekte, O’na bel bağlamakta, kudreti ve gücünü tecrübeleriyle müşahade etmekte, takvasını gönlünde taşımaya çalışmaktadır. Onun varı yoğu Allah huzurunda eğilmektir. Bangladeşli bir Prof. bir kaç gün önce benimle görüşmeye geldi ve “Müslüman Ahmediye Cemaati çoğunluğa sahip olunca diğer gruplar ve dinlerin haklarına riayet edileceğinin garantisi varmı?” diye sordu. Ben ona “gönüller fethetmekle kazanılan çoğunluk, zorbalık değil sevgi mesajı sonucunda elde edilen bir çoğunluk, zulüm değil sevginin yayılmasını sağlar. Onların hedefi takva ve Allah’ın rızasını kazanmak olduğu için hayır ve takva işlerinde birbirlerine yardımcı olurlar. Ayrıca Hilafet-i Raşida adaleti sağlamak ve hakların ödenmesi için çalışır. Bundan ötürü hilafete biat etmiş olan bir devlet adamı hakları çiğnemek için değil, her türlü hakkın ödenmesi için çalışacaktır. Beşer olduklarından dolayı hata yapabilirler ama takva olunca hatalar düzeltilir” diye cevapladım.

Mollaların kışkırtması sonucu veya maddi kaygılardan ötürü Müslümanların büyük bir kısmı, gerçek manada Müslüman olan Ahmedilere muhalefet etmekte ve onlara zulüm ve haksızlık yapmaktadır. Onlar istedikleri kadar bize eziyet edip zulmü reva görebilirler. Ama bugün Ahmedi Müslümanlar, İslam dünyasının durumuna çok üzülüp, acı çekmektedirler. Gönülleri ızdırapla doludur. Bana gelen mektuplarda “İslam aleminin acınacak durumu bize çok ızdırap vermektedir” diye yazarlar. İşte bizim vazifemiz her ne olursa olsun, Müs-

Maneviyat

lumanlara sahip çıkmak, onları düşünmek-
tir. Dertlerini paylaşmak, onlar için duaya
sarılmak görevimizdir. Biz inşallah bu yol-
dan hiç vazgeçmeyeceğiz.

Son olarak şunları tekrar hatırlatmak isti-
yorum: “Arap ülkelerinde yaşayan Ahmedî
Müslümanlar, bulundukları ülkelerin siya-
sileri veya liderleriyle ilişkileri varsa onla-
ra şu tavsiyelerde bulunmalılar: Aklınızı
başınıza toplamadığınız, adalet ve takvayı
yaymaya çalışmadığınız takdirde, mollala-
rın pençesinden kurtulamazsınız. Şiddete
başvuran ve onu reva gören dinci gruplar
denetim altına alınmazsa, mollalar dini
suistimal ederek ülkelerin yönetimini ele
geçirebilir. Allah korusun bunlar gerçekte-
şirse, din adı altında çok tehlikeli ve kor-

kunç bir devir başlayacak. Bu devir ülkeyi
karanlıklara sürükleyecek. Din adı altında
bir fırka ötekine zulüm edip duracak. Bu
fesat döneminden dünya güçleri faydala-
nıp istediği gibi at oynatacaktır. Barış adı
altında gelip bu ülkelere yerleşecekler.
Bunun sonucunda tekrar huzursuzluk ve
fesat doğacak. İnsanlar öldürülecek ve çok
büyük maddi hasarlar meydana gelecek.
Daha sonra onlara dolaylı veya dolaysız
olarak kölelik zinciri takılacak. En kötüsü
de geniş kapsamlı bir savaş bütün dünyayı
kuşatacak. Allah (c.c.) Müslümanlara acı-
sın. Liderlerine akliselim ve feraset bağış-
lasın. Kalplerine takvayı yerleştirsın.
Âmin...

Şubat - 1886

*Senin mesajını dünyanın dört bucağına
Ben yayacağım.*

Vadedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmed Kadiyani (a.s.) tarafından alınan ilham

**MTA TV 7 gün 24 saat dünyanın her yerinde dini yayınlarını aralıksız sürdürüyor.
Sizde Hotbird uydusu üzerinden birçok dildeki yayınların yanısıra
Türkçe ve Almanca yayınlara ulaşabilirsiniz.**

REACHING THE CORNERS OF THE EARTH

Mehdi'nin Alameti: Ay ve Güneş Tutulması

Yazan: Dr. Abdulgaffar Han

“Ay tutulacağı zaman, güneş ile ay (tutulmuşken) bir araya getirileceği zaman, insan nereye kaçabilirim? diyecek.” Kıyamet Suresi:9-11

Yüce Peygamber Efendimiz (s.a.v.) “Mehdimizin iki alâmeti vardır. Dünya oldu olalı hiç meydana çıkmamıştır. Ay (her zaman tutulduğu tarihlerin) ilk gecesinde, güneş ise (her zaman tutulduğu tarihlerin) ortasında Ramazan ayında tutulacaktır. Bu iki alâmet gökle yer yaratılalı hiç ortaya çıkmamıştır.”; der.

Bugünden tam bir asır önce gökyüzünde Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Mehdi hakkında verdiği gaybi haberler doğrultusunda iki alâmet belirmişti. Bu muazzam belirti büyük bir ihtişamla hadis kitaplarında daha önceden belirtilen tarihlerde gerçekleşmişti. Yani 1894 yılında güneş ile ay Ramazan ayında tutularak daha önce Mehdi İmam olduğunu iddia etmiş bulunan Mirza Gulam Ahmed Hazretlerinin doğruluğuna tanıklık etmişti. Bundan dolayı, Müslüman Ahmediye Cemaati 1994 yılını tam yüz sene evvel ortaya çıkan bu iki muazzam nişanenin hatırasına yüzüncü yıldönümü olarak kutlamaktadır. Bilindiği gibi Yüce Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) Mehdi'yi doğrulayacak olan iki semavi tanık hakkında tam

سُنَنِ الدَّارِ قُطْنِي

تأليف
شيخ الإسلام حافظ عصفور القزويني
الإمام الكبير علي بن عمر الدارقطني
المرور سنة ٢٠١٠ والتبريد سنة ٢٠٨٨ هـ

وبَيَّاتِلُو

التعليق لمغني على الدارقطني

تأليف
المحدث العلامة
أبي الطيب محمد شمس الدين العلي آبادي

الجزء الثاني

علاء كتب - بيروت

Mehdi Hakkında ortaya çıkacak olan iki semavi alameti zikreden ünlü hadis kitabı Sünen Ed-Dar Kutni'nin kapağıdır.

bin dört yüz yıl önce bize haber vermişti. O yüce İmam'ın gelip bu ümmete çekidüzen vereceği ve İslamiyet'i tekrar galip getireceği ve Müslümanların o eski haş-

Maneviyat

metli günlerinin tekrar geleceği hakkında Yüce Peygamberimiz önceden bildirmiştir. Mehdi hakkındaki bazı alâmetler ise gökyüzünde belirecekti. Sözüünü ettiğimiz adı

Mirza Gulam Ahmed Kadiyani
Vâdedilen Mesih ve Mehdi (a.s.)

geçen yüce alamet Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.) tarafından şöyle anlatılmıştır: "Bizim Mehdimizin iki alâmeti olacak. Dünya oldu olalı bu gibi iki alâmet hiç ortaya çıkmamıştır. Ramazan ayında ay (her zaman tutulduğu tarihlerin) ilkinde, güneş ise (her zaman tutulduğu tarihlerin) ortasında tutulacak. Gök ile yer yaratılalı bu iki belirti meydana çıkmamıştır" *Sünen Ed-Dar Kutni Bab Salatü'l-Hüsuf ve'l -Küsuf*. Kuran-ı Kerim'in bir ayeti de buna işaret eder. Nitekim bu yüce kitap, "Ay tutulacağı zaman, güneş ile ay (tutulmuşken) bir araya getirileceği zaman, insan, "Nereye kaçabilirim?" diyecek".¹

Başka bir yerde Kuran-ı Kerim güneş ile ay hakkında , "Güneş de belli bir yere doğru

yürümektedir. Bu da her şeyden üstün olup sonsuz bilgi sahibi olan (Allah'ın) belirttiği bir kanundur. Aya bakın: Biz ona da menziller tayin ettik. Bu menzillerin üzerinden yürüye yürüye sonunda bir dal gibi olup geri döner. Güneş, yıllık süreci esnasında hiçbir zaman aya yaklaşamaz. (Öyle olsa güneş sistemi altüst olur). Gece de ileri geçip gündüzü yakalayamaz. Bunlardan her biri belli bir yol üzerinde kolaylıkla yürümeye devam ediyor," der.

(Yasin Suresi: 39 - 41)

Hadisin ortaya koyduğu gerçekler

a) Bu hadiste Yüce Peygamber (s.a.v.) Mehdi'den "Bizim Mehdimiz" diye söz ettiğine göre nice sahte Mehдинin çıkacağı da bellidir. Sonra bu Mehdi'nin Yüce Peygamberin sülalesinden olup (başka hadislerde zikredildiği gibi) onun gerçek aşığı, göğsünde İslam aşkını taşıyan biri olmasını bu hadis de vurgular.

b) Bu hadis bu iki alâmetin, iki şahidin gökyüzünde çıkacağı zaman davacının daha önceden mevcut olduğunu da gerektirir. Çünkü davacı önce gelir, şahitler ise sonra gelir.

c) Bu hadise göre, bu davacı halk tarafından mutlaka yalanlanıyor, reddediliyor olacak ki, onu doğrulayan bu iki şahidi Cenab-ı Hak gökyüzünde ortaya çıkaracak.

ç) Ay ile güneşin tutulması Ramazan ayında gerçekleşecek. Tabii ki ay da, güneş de her zaman tutulur. Fakat Mehdi'yi doğrulayan ve onun için tanıklık eden ay ile güneşin Ramazan ayında tutulması gerekiyor.

d) Bu hadiste ayın tutulacağı tarih dahi bellidir. Bilindiği gibi, ay her zaman 13, 14 ve 15 tarihleri arasında tutulur. Yüce Pey-

¹ Kıyamet Suresi: 9-11

gamberimiz ayın bu üç tarihinden ilkinde (yani 13'ünde) tutulacağını söyledi.

e) Güneş ise daima 27, 28 ve 29 tarihleri arasında tutulur. Yüce Peygamberimiz güneşin bu üç tarihten ortasında (yani 28'inde) tutulacağını söyledi.

f) Dünya oldu olalı, ay ile güneşin Ramazan ayında tutulmasının yalnız tek bir kişi için, yani Mehdi için gerçekleşeceği de adı geçen hadisten anlaşılmaktadır.

Bazı itiraz ve eleştiriler

Soru : Bazı kimseler, "Efendim hadise göre ay ilk gecesinde tutulacaktı, oysa 1894 yılındaki Ramazan'da ay ilk gecesinde değil, on üçünde tutulmuş. Bu da hadise aykırı ve taban tabana zıttır", derler.

Cevap: Bilindiği gibi aya, ilk üç gece, bazılarına göre de ilk yedi gece hilal denir. Daha sonraki gecelerde ise aya kamer denir. İşte hadis-i şerifte de kamer kelimesi kullanılmıştır. Hilal kelimesi değil. Sonra hilalin kendisi ilk gecesinde kıl kadar ince olur. Onun neresi tutulacak. Bu zavallı incecik hilalin tutulacak tarafı yok ki! Zaten Yüce Peygamberimiz (s.a.v.) de hilal kelimesi yerine kamer kelimesini kullanarak onun her zaman tutulduğu tarihlerin ilkinde tutulacağını söyler.

Soru : Bazı kimseler "Dünya oldu olalı güneş ile ay Ramazan ayında hiç tutulmamış iddiası da yanlıştır. Bu olay birkaç sefer vuku bulmuştur", derler.

Cevap: Bir kere bu itiraz, bu eleştiri ve tenkit bize değil, doğrudan doğruya Yüce Peygamber (s.a.v.)'e olur. Sonra böyle bir olay daha önce meydana gelmişse bunun ispatı da itiraz eden sayın hocalara düşer. Fakat böyle bir itiraz adı geçen hadisi iyi anlamamaktan ileri gelir. Yüce Pey-

gamberimiz (s.a.v.): "Mehdimizin iki alameti var " diye söze başlar. Geçmişte ay ile güneşin tutulup tutulmaması söz konusu değil, Ramazan ayında her ikisinin tutulup gerçek bir Mehdi'yi tasdik etmeleri söz konusudur. Farzedelim ki geçmişte böyle bir olay olmuş ve güneş ile ay Ramazan ayında tutulmuş. Fakat o zaman mehdiiyim diye iddia eden ve kendisi için güneş ile ayın Ramazan ayında tutulacağını önceden söyleyen bir kimseye asla rastlanmaz. Doğru bir Mehdi şöyle dursun, hiç bir sahte Mehdi dahi bunu söylememiştir. Söyleyemez de. Tarih nice sahte Mehдинin gelip geçtiğini yazıyorsa da hiç kimse kendisi için güneş ile ayın Ramazan ayında tutulacağını iddia etmemiştir. Geçmişte güneş ile ay Ramazan ayında tutulmuşsa da o zaman hiç bir Mehdi'nin mevcut olduğunu asla göremeyiz. Tarih de bunu yazmıyor. Ne doğru bir Mehdiye, ne de sahte bir Mehdiye asla rastlanmıyor. Evet, dünya oldu olalı ay ile güneş ancak 1894 yılında Ramazan ayında tutularak daha önceden mevcut olup kendisi için güneş ile ayın Ramazan ayında tutulacağını söyleyen Mehdi'yi doğrulamıştır. Bildiğiniz gibi Hz. Mirza Gulam Ahmet Kadiyani ilk yazdığı eser "Berahin-i Ahmediye"'de Cenab-ı Hakk'ın bu vaadini önceden yazmıştır.

Soru : Bazı kimseler "Bu sahte bir hadistir" veyahut "Ravileri güvenilir kimse-lerdir" diye bu hadisi temelden inkâr ederler.

Cevap: Tam bin seneden beri çeşitli hadis kitaplarında bu hadis yazılıdır. Sünen Ed-Dar-Kutni hadis kitabının müellifi bu hadise kendi eserinde sahte olduğundan mı, yoksa doğru olduğundan mı yer vermiştir?

Farzedelim ki, bu hadis sahtedir (hâşâ!) Fakat gökyüzü bunu gerçekleştirerek 1894

yılındaki mübarek Ramazan ayında ortaya çıkarmıştır. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani Hazretleri Mehdi olduğunu iddia ettiği zaman Hindistan'ın bütün molla ve hocaları bağıra bağıra, "Güneş ile ay Ramazan ayında tutulmadıkça sana asla inanmayız. Çünkü Peygamber Efendimiz bunun Mehdi'nin iki alâmeti olduğunu söylemiştir." diye minberlerde halkı galeyana getirmek için söylerlerdi. O zaman bu hadis doğru idi de 1894 yılında tahakkuk ettikten sonra mı sahte bir hadis oluverdi?

Soru : Başka bir itiraz oldukça gülünç ve mantıksızdır. "Efendim, 1894 yılında Ramazan ayındaki güneş ile ay tutulması Yüce Peygamber Hz. Muhammed (s.a.v.)'in söylediği gibi gerçekleşmiş, fakat Mehdi ise daha çıkmamıştır. Belki de 16. veya 17. Hicri yüzyılında çıkacakmış" diye bir takım saçma sapan şeyleri de ortaya koyarlar.

Cevap: Mucize ve kerametler, alâmet ve nişaneler neden meydana gelir acaba? Tabii ki, Cenab-ı Hak tarafından görevli olarak gönderilen bir zat muhalefet ve düşmanlıkla karşı karşıya geldiği zaman, halk tarafından yalanlandığı, sahtekâr ve yalancı denildiği zaman onu doğrulamak için ortaya çıkar. Nasıl olur da şahitler önce gelir, davacı ise yüz veya bin sene sonra gelir? Sonra güneş ile ayın tutulmasını kendi gözleriyle gören değil, onların nesillerinin nesilleri dahi toprak olduktan sonra Mehdi gelecekmiş!

Pes doğrusu. Böyle bir mantık bugünkü itiraz eden hocalardan başka hiç kimsenin aklına gelmez. Hatta Hz. *Muhyüddin İbni Arabî* H. 628 yılında ünlü eseri *Futuhat-ı Mekkiye*'yi yazdığı zaman Cenab-ı Hak'tan haber alarak Mehdi'nin o günden tam 683 sene sonra geleceği ve bu semavi alâmet-

lerin gerçekleşeceğini, güneş ile ayın Ramazan ayında tutulacağını söyler. (Bakınız İbni Halladun Mukaddinesi s. 283) Şimdi 628'e 683'ü ilave etsek bu 1311 eder. Güneş ile ayın tutulması da H. 1311 / M. 1894 yılında Ramazan ayında tam yüz sene evvel ortaya çıktı. Böylece İbni Arabî'nin yüzyıllarca önce verdiği haber de gerçekleşmiş oldu. Sayın okuyucularım! Alâmetler gökyüzünde belirdikten sonra herkes kalkıp "Bu semavi alâmetler benim için meydana geldi, diye rahatlıkla iddia edebilir. Fakat önce mehdiliği iddia edip "Benim doğruluğumu tasdik edecek bu iki semavi alâmet mutlaka gökyüzünde belirecektir bekleyin!" diye haykırmak her yiğidin işi değildir.

Bu alametler gökyüzünde meydana geldiği zaman Vâdedilen Mesih ve Mehdi Mirza Gulam Ahmet Hazretleri, "Cenab-ı Hak Mehdi'yi destekleyecek bu semavi alameti meydana getirdi. Bütün Müslümanlar bin üç yüz yıldan beri bu alametin gerçekleşmesini bekliyorlardı. Ben Mehdi olduğumu iddia ettiğim zaman sizler gökyüzünde Ramazan ayında bu alâmetlerin ortaya çıkmasını hiç istiyor muydunuz? Geçen bin üç yüz sene esnasında nice kimseler Mehdi olduğunu iddia etmişlerse de bu semavi alâmetler hiç kimse için ortaya çıkmadı. Nice padişahlar bile mehdilik hevesine kapılmışlardı. Fakat herhangi bir dalavere çevirerek gökyüzünde Ramazan ayında ay ile güneşin tutulmasını sağlayamamışlardı. Bunların mehdiliği iddia ettikleri zaman, Allah'tan başka bu alâmetleri gökyüzünde ortaya çıkarmaya kimsenin gücü yetseydi bu padişahlar ona milyonlarca para verirdi.

Mehdi (a.s.)

“Canımı elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, bu alâmetleri gökyüzünde Cenab-ı Hak yalnız ve yalnız beni doğrulamak için ortaya çıkardı. Yüce Allah bu alâmetleri hocaların bana deccal, yalancı, sahtekâr, kâfir hatta korkunç kafir dedikleri bir anda meydana çıkardı. Bu semavi alâmet hakkında bundan yirmi sene evvel (ilk eserim olan) Berahin-i Ahmediye'de bir vaat ve gaybi haber olarak bilgi verilmişti...”

Ben Kâbe içinde durup yemin edebilirim ki Cenab-ı hak yalnız benim doğruluğumu ortaya koymak için bu semavi alâmeti meydana getirdi; diyerek hodri meydana der.”¹

Bu İki Semavi Alâmetten Söz eden Eserler

Astronomik bilgilere göre her yıl en az iki, en çok yedi güneş ve ay tutulması gerçekleşebilir. Bunlardan dört veya beş güneş tutulması, iki veya üç ay tutulması meydana gelebilir. Yalnız iki kere tutulma ortaya çıkarsa, bu da yalnız güneş tutulması olur. Bu kâinat oldu olalı kaç kere güneş ve kaç kere ay tutulması meydana geldi? Bunu ancak Allah bilir. Fakat bizim ele aldığımız ve söz ettiğimiz ay ile güneş tutulması, Yüce Peygamberimiz'in Cenab-ı Hak'tan haber alarak Mehdi'nin doğruluğunu ortaya koyacak iki semavi alâmettir. Nitekim M.1894 / H. 1311 yılında 21 Mart (13 Ramazan) tarihinde ay tutulması, yine aynı Ramazan ayında 6 Nisan (28 Ramazan) tarihinde güneş tutulması gerçekleşti.

1. Bu hadisi ilk olarak zikreden eser *Sünen Ed-Dar Kutni'dir* Müellifi ise Ali bin Ömer ed-Dar Kutni-dir. Bu zat H.306 (M. 918)

yılında Irak'ın başkenti Bağdat'ın *Kutn* mahallesinde dünyaya gelmiştir. Bundan dolayı kendisine *Kutni* denir. Bundan başka hayatında 16 eser daha telif etmiştir. Bizim gördüğümüz eser Kahire'de 1966 yılında basılmıştır.

2. *El-Fetâva El Hadisiye*---Bu eserin müellifi Şeyh Ahmed Şehabuddin bin Hacer el-Heysemi el-Mekki'dir. Bu zat H. 909 yılında doğmuş ve H. 974'de vefat etmiştir. Bu eserin 42. sayfasında güneş ile ayın tutulmasından bahsedilmiştir. Bizim incelediğimiz eser Mustafa el-Babi matbaasında Mısır'da 1970 yılında basılmıştır.

3. *İkmal'üd-Din* ---Ebü Cafer Muhammed bin Ali el Hüseyin (ölüm H. 381) Adı geçen semavi alâmet hakkında eserin 614. sayfasında bilgi verilmiştir. Bu eser seyyid Muhammed Mehdi Seyyid Hasan Hurasani tarafından Haydiriye matbasında Necef'de basılmıştır.

4. *El -Fürü' Min'el Cami El Kâfi* --- Hafız Ebu Cafer Muhammed bin Yakub tarafından yazılmıştır. Adı geçen semavi alâmet hakkında eserin 3. cildinde, *Kitab'ür Revza* bölümünde konunun zikri mevcuttur. Bu kitap Münşi Nevlakişor Laknau Hindistan'da basılmıştır.

5. *Biharül-Envar* --- *Allame Sakır Meclisi tarafından yazılmıştır*. Adı geçen semavi alâmet hakkında eserin 13. cilt, 158. sayfasında bilgi verilmiştir.

6. *Muhfasar Tezkire El-Kurtubi*--- Abdulvahab bin Ahmad bin Ali Eşşenani tarafından telif edilmiştir. Adı geçen semavi alâmet hakkında kitabın 148. sayfasında ayrıntılı olarak bahis mevcuttur. Ayrıca güneş ile ayın iki kere tutulacağı yazılıdır. Ne tecellidir ki, bu semavi alâmet 1894 yılında Asya ve Avrupa'da görüldü.

¹ Tuhfe-i Golarvia S. 32

Maneviyat

Yine ertesi yıl, yani 1895 yılında Amerika kıtasında aynı tarihlerde güneş ile ay tutulması gerçekleşti. Bu eser 1939 yılında, Mustafa el-Babi matbaasında Mısır'da basılmıştır.

7. *Iktirab-us-saat* --- Nevab Nur'ül Hasan bin Sıddık Hasan Han tarafından telif edilmiştir. Bu eserin 106. sayfasında Peygamber Efendimizin adı geçen hadisinde söz edilmiştir. Bu eser H. 1301 yılında Müfid Amme matbaasında Agire - Hindistan'da basılmıştır.

8. *Akaidül- İslam* -- Mevlâna Abdullah Hakkani Dehlvi tarafından yazılmıştır. Bu eserde Yüce Peygamberimizin Mehdi'nin doğruluğunu ortaya koymak için güneş ile ayın Ramazan ayında tutulacağını bildiren hadisi yer almaktadır. Eserde ay ile güneşin Ramazan ayında iki kere tutulacağı da zikredilmiştir. Buna biz geçen sayfalarda temas etmiş bulunuyoruz.

9. *İmam Rabbâni Mektupları*: Bu eser Farsça olup Münşi Nevlakşor matbaasında, Laknau Hindistan'da basılmış ve İrfan Beyani Hazretleri tarafından kitap haline getirilmiştir. Bunda da adı geçen hadisten bahsedilmiştir.

10. *Sünen Ebu Davud* ----İmam Süleyman bin Eşas. Bizim gördüğümüz eser H. 1346 yılında Mücetebai matbaasında Delhi'de basılmıştır. Bu eserin haşiyesinde Mevlana Mahmut Hasan, adı geçen hadisten söz

ederek Mehdi için Ramazan ayında güneş ile ayın tutulacağını söyler.

11. *Erbain fi Ahvalil-Mehdiyin*--- Bu eseri Hz. Muhammed İsmail Şehit Dehlvi hazırlamıştır. Bunda Nimetullah Veli Hazretlerinin bir kasidesi yer almaktadır. Bu kasidede Mehdi'den söz edildikten sonra kendisi için güneş ile ayın tutulacağından da bahsedilmiştir.

12. *El-Hitab'ül-Melihfı Tahkik'ik*---Mehdi-ve'l Mesih. Bu eser Mevlâna Eşref Ali Thanavi tarafından yazılmış olup Bilal Stim matbaasında, Anbala'da Hindistan'da basılmıştır. Adı geçen alâmet hakkında eserin 28. sayfasında bilgi verilmiştir.

13. *Kıyamet Alâmetleri*--- Bu eser, aslında Zafer Niyazi'nin daha önce Şah Rafiüddin'in yazdığı Kıyamet Name'nin Urduca tercümesidir. Bu kitap 1961 yılında, Cavid matbaasında Karaçi'de basılmıştır. Bu eserde de Mehdi için ay ile güneşin Ramazan ayında tutulacağı yazılıdır.

14. *Miratil-Hak*---Bu eser Muhammed Yar adlı bir zat tarafında kaleme alınmıştır. H. 1318 yılında, İslamiye Matbaasında Lahor'da basılmıştır. Bu kitap da Mehdi için Ramazan ayında güneşle ayın tutulmasını yazar.

15. *Musa'nın Asası* --- Bu eser İlahi Bahş tarafından yazılmış olup H. 1318 yılında, Ensari Matbaasında, Dehli'de basılmıştır. Bu eserde de adı geçen semavi alâmetlerden bahsedilmiştir.

Nobel Ödülü alan ilk Müslüman: Prof. Abdüsselam

Hazırlayan: Kubilay Çil

“Sizden hep hatırlamanızı isterim; konuşmasına Allah’ın ismiyle başlayan bir ilim adamı var olduğunu. Bunu sadece burada (İstanbul’da)

yapmış değilim. Batıda da, nerede olursa olsun, konuşmama daima böyle başlamışımıdır. Besmele ile başlamışımıdır. Böyle konuşmamdan onlar da memnun oluyorlar. Bu benim için bir ümit kaynağı.”¹

Prof. Abdüsselam’ı tanımak sadece onun Nobel ödülü alan ilk Müslüman ilim adamı olduğunu bilmek değildir. O son derece dindar, dinine ve cemaatine bağlı bir insandı. O nedenle de yaşı ilerledikçe özellikle İslam dünyası ve ilim için daha çok çalıştığını ve yorulduğunu görebilirsiniz. Onu hatırlamak ve unutturmamak her Ahmedi’nin bir görevi olmalı ve kendi çocuklarına da Prof. Abdüsselam’ı anlatarak, hedeflerini büyük tutmalarını sağlamalıdır.

Prof. Abdüsselam’ın daha çocukluğunda farklı olduğu belliydi. Abdüsselam’ın babası namazda rükûdan sonra dua halindeyken melek ona geldi ve kucağına bir erkek çocuk verip isminin Abdüsselam olduğunu söyledi. O daha doğmadan önce babasına rüyasında doğacak olan oğlunun ismi bildirilmiş ve çocuğuna “Abdüsselâm” ismini koymasına söylenmişti. Bunun üzerine babası, II. Halife Hazretlerine durumu bildirmiş ve kendisinden çocuğuna bir isim vermesini isteyince, II. Halife Hazretleri:

3. Halife ile mülakatta

“İsmi Allah söylemiştir. Biz başka bir şey nasıl söyleyelim.” demiştir.

Yine, Profesör Abdüsselâm küçük bir çocuk iken, dili çözülmemişti. Mehdi (as)’ın ashabından Gulam Resul (r.a.) bir gün onların evine gidince, Abdüsselam’ın babası çocuğu konuşamadığı için ondan dua istemişti.

Gulam Resul (r.a.) küçük Abdüsselam’ı kucağına almış şakayla; “Neden konuşmuyorsun?” diyerek dua etmiş ve babasına: “Senin oğlun konuşacak ve bütün dünya onu dinleyecektir.” demişti.

Evet, Prof. Abdüsselâm konuştu ve tüm dünya onu dinledi.

Bir kitabında şöyle der²:

“Her şeyden önce ifade edeyim ki, ben Müslümanlığa hem inanan, hem de tatbik eden bir insanım. Ben bir Müslüman’ım, çünkü Kur’an’ın ruhi davetine inanıyorum. Bir ilim adamı olarak, Kur’an benimle kozmolojiden, fizikten, biyoloji ve tıptan alınan misallerle, tabiat kanunları üzerindeki ilahi in’ikâsların³, bütün insanlığa hitap eden delilleri olduğuna dikkat çekerek konuşuyor. Şöyle ki:

² İdealler ve Gerçekler, Prof. Abdüsselam, Yeni Asya Yayınları, sf.39

³ İn’ikas: Aksetme

¹ Köprü Dergisi, Ocak 1987

Prof. Abdüsselam'a verilen Nobel Ödülü

Türkiye kardeş milletlerle olan münasebetlerinde daima hep lider olagelmıştır. Bu ülke, ilk asırlardan bu yana ilme çok şey kazandırmış büyük bir milleti temsil eder... İlime gerekli öncelikler verildiği takdirde Türkiye'nin 2025 yılına kadar ilimde kesinlikle bir lider olmaması için hiçbir sebep yok. Görebildiğim kadarıyla 2000 yılı bu büyük ülke için, Türkiye için ilimde ve planlı bir şekilde tatbikinde öne çıkma yılı olacaktır. İnşallah.

"Onlar, bulutların nasıl yaratıldığına, göğün nasıl yükseltildiğine, dağların nasıl çakıldığına, yeryüzünün nasıl yayıldığına hiç bakmazlar mı?"¹ diyor.

Yine başka bir yerde²:

"11. Kuveyt Eğitim Bakanı, benden, 26 Ocak 1987'deki Kuveyt İslam Zirve Toplantısı için "İslam'da İlmin Geleceği" üzerine bir konuşma hazırlamamı istedi. Hazırladığım bu konuşmada, diğer bazı ricaların yanında, ilim vakıfları vb. kurulmasından da söz ettim. Bu vakıf ve armağanların hem Müslüman hükümetlerce, hem de özel bağışlarla desteklenmesi gerekiyor. "Ülkelerimizdeki vakıf fonlarının, tam Kur'an da fenne verilen ağırlığa uygun şekilde 1/8'i neden ilme ayrılmasın?" diye sordum. İsterseniz hesabı yeni baştan yapalım: Kur'an'ın 250 kadar hukuki ayetine karşılık, 750 civarında ayeti (ki hemen hemen Kur'an'ın sekizde biri) ina-

nanları tabiatı anlamaya, tefekkür etmeye, akli ve muhakemeyi en iyi şekilde kullanmaya, ilmi malumatlarımızı toplum hayatının bir parçası haline getirmeye davet eder. Hindistan ve Pakistan'daki hocalara, vaizlere, her sekiz Cuma Hutbe ve vaazından birini, ilimlerin bu yönlerini anlamaya ayırıp ayırmadıklarını sordum. Cevap olarak; yapmak istediklerini, ancak kendilerinin fenni yeterince bilmediklerini söylediler. Onların da, çağdaş fenlerin ortaya çıkardığı harikalar olan, tabiattaki temel kuvvetleri, bunların birleştirilmesini, dünyanın yapısını, genetik şifrenin esrarengizliğini akıl almazlığını öğrenmeleri, anlatmaları ve Mukaddes Kitabımızın yaptığı gibi, bunları mü'minlerin akıllarına sunmalarının hala vakti gelmedi mi?" der.

Biz Türk Milleti'ne de seslenmeyi unutmaz:

"Türk Sanatçıları Kur'an'ın bütün surelerini bir pirinç tanesine yazarak minyatürizasyon yönündeki tercihlerini gösterdiler. Yeni yeni doğmaya başlayan foton fiziği alanında da aynı başarıyı gösteremezler mi?"³

Taha Akyol'da Bilim ve Yanılgı kitabının girişinde:

"Nobel fizik ödülü kazanmış Pakistanlı Prof. Muhammed Abdüsselam, Pakistan'daki "bilimin İslamileştirilmesi" çalışmalarını eleştirirken, "bir Hindu bilimi, Yahudi bilimi, Konfüçyüs bilimi ya da Hristiyan bilimi olmadığı gibi İslam bilimi diye de bir şey olamaz"⁴ sözüne yer vererek objektif bilimsellik açısından bir timsal olarak Prof. Abdüsselam'ı örnek gösterir.

¹ 88-Gaşiye, 18-21

² İdealler ve Gerçekler, Prof. Abdüsselam, Yeni Asya Yayınları, sf.35

³ İdealler ve Gerçekler, Prof. Abdüsselam, Yeni Asya Yayınları, sf.29

⁴ Bilim ve Yanılgı, Taha Akyol, Milliyet Yayınları, sf.18

İncil ve Tevrat'a göre "Hz İsa (a.s.) İlah Olamaz"

Raşit Paktürk

Hristiyanlık inancında Hz. İsa (a.s.)'ın konumu nedir?

Hristiyanlık sadece iddialar üzerinde kurulmuş olan bir dindir ve her iddia delile muhtaçtır. Yoksa herkes kalkıp "*efendim ben ilahım*", "*benim inandığım şey ilah*" diyebilir.

Bunların hepsi iddia! İddia delile muhtaçtır. Bu devirde Vâdedilen Mesih (a.s) Hristiyanlarla, Hindularla ve diğer dinlerle tartışırken onlara dediği bir şey vardı: O dedi ki "*İddianız ne ise iddianızı kutsal kabul ettiğiniz ilahi kitabınızda göstermeniz lazım. İkincisi; o iddiayı destekleyen delilleri de o kitaptan göstermeniz lazım.*"

Eğer sen bir şeyler iddia ediyorsan, fakat senin kitabında o iddia yoksa o zaman bu senin iddiandır kitabın iddiası değildir.

Veya eğer sen bir şeyler yazılı olan kitaptan gösterip diyorsan ki "*şu şu benim dediğim şu iddianın delilidir*" ama kitapta öyle bir iddia yok; o zamanda kitabın eksiktir. Kamil olan bir kitap, ilahi olan bir kitap hem iddiayı sunar hem delili sunar. Kendi iddiasını kendi delilleriyle kendisi destekler.

Hz. Mesih-i Mevud (a.s) 1893 senesinde Hristiyanlarla aşağı yukarı iki hafta süren bir münazara yaptı. Bu münazarada geçenleri anlatmak tarih bilgisi açısından faydalıdır.

Hz. Mesih-i Mevud (a.s) Mesihlik iddiasında bulunmadan önce Hristiyanların durumu Hindistan'da ne idi?

"The Missions" diye Hristiyanlıkta bir kitap var. Robert Clark bunun yazarı. 1888 senesinde Pencap valisi Şimla diye bir şehirde bir makamda bir konuşma yapıyor ve büyük bir kibirle diyor ki:

"Bakın efendim Hindistan'ın nüfusu ne kadar hızlı çoğalıyorsa onun 4-5 katı daha hızla Hristiyanlığın nüfusu Hindistan'da çoğalmaktadır. Nitekim 1851 senesinde 91.092 Hristiyan varken, 1881 senesinde 417.372 Hristiyan var."

Şimdi bu dönemde Hz. Mesih-i Mevud (a.s)'ı Allahu Teâlâ gönderdi. Hz. Mesih-i Mevud (a.s) Hristiyanlara demin bahsettiğim kuralı prensip olarak ortaya koydu ve dedi ki:

"Hem iddia kitap tarafından gelecek hem onu destekleyecek olan delillerin kitap tarafından gelmesi lazım."

Şimdi, Hz. Mesih-i Mevud (a.s)'ın bu taktiği Hristiyanları, Hinduları, gayrimüslim ve diğer dinlerin hepsini çok sıkıştırdı. Çünkü yapacakları bir şey yoktu. Bu soru, 14-15 gün süren bu tartışmada da yöneltilti. Bunun delili nedir diye?

Hz. Mesih-i Mevud (a.s) Kur-an'ı Kerim'den bir delil sundu. Bakın Kur-an'ı Kerim Hz. İsa (a.s.)'ın ilah olmadığını söylüyor ve söylediğini delillerle ispatlıyor. Delil nedir?

Diyor ki:

Maneviyat

Allahu Teâlâ Maide suresi 76. ayeti kerimesinde:

“Mesih ibni Meryem yalnız Allah’ın bir peygamberi idi”

Şimdi burada ne anlatmak istiyor? Diyor ki:

“Siz diyorsunuz ki bu devirde insanlığı hidayete kavuşturmak için Allah’ın oğlu geldi. Ama bu güne dek ne zamandan beri peygamberlik silsilesi başladı ise hiçbir zaman oğlu değil, bir insan ve peygamber insanların hidayetine geldi. Eğer siz bu sefer Allah’ın oğlu geldi diyorsanız, önceden de birkaç kere Allah’ın oğlu ve Allah’ın kendisinin geldiğini bir delille ispatlamanız lazım. Yok, eğer bu güne dek Allah’ın sadece peygamberleri gelmiş ise, o zaman İsa (a.s.) de Allah’ın bir peygamberidir. Bundan fazlası olamaz.”

Bir insan, bir eşek için örnek olabilir mi? Olamaz. Bir eşek de insan için örnek teşkil edemez. Peki, Allah’ın oğlu geldi ise o insanoğlu için nasıl örnek teşkil edecek?

Nitekim Kuran dedi ki:

“O bir peygamber idi. Ondan önce gelen geçenlerde hep peygamber idiler.”

Oğlu hiçbir zaman gelmedi. Nitekim o bir peygamber idi.

Sonra ikincisi şu, yine Kuran’da Meryem için diyor ki: “*ümmuhu sıddıka*”. Annesi “*sıddıka*” yani dosdoğru olan bir kadındı.

Ne demektir bu?

İkinci delil de budur. “*ümmuhu*” yani onun annesi vardı. Hiç Allah’ın annesi olur mu? Kur-an’ı Kerim bunu reddederken delille reddediyor. Diyor ki: Allah’ın annesi olur mu?

Ayrıca bir cins öteki cinsten doğabilir mi? Bu mümkün mü? Mümkün değildir.

O zaman efendim bir gün attan tavuk doğacak, başka bir gün tavuk yumurtasından at çıkacak bu olmaz, mümkün değil.

3. delile bakın.

Kuran diyor ki:

“Her ikisi yemek yerlerdi”

Allah ve Allah’ın oğlu niye yemek yesinler? Ne ihtiyaçları var yemek yemeye?

Yine diyor ki:

“Sen bir bak Biz onlar için nasıl bu ayetleri açıklıyoruz ama onların nasılda sık, sık saptıklarına bak. Yüz çeviriyorlar.”

Şimdi Kur-an’ı Kerim nerede bir iddiada bulunuyorsa delil de gösteriyor.

Burada Kur-an’ı Kerim dedi ki: O bir resuldü. Resul olduğuna dair delil getirdi.

Dedi ki: Dünya yaratıldığından beri hep peygamber gelmiştir. Allah’ın oğlu hiçbir zaman gelmedi.

Diğer peygamberlerin annesi olduğu gibi, onun da annesi vardı. İkisi için dedi ki: “*onlar yemek yerlerdi*”. Allah’ın yemek yemeye ihtiyacı yok. Kur-an’ı Kerim bunu delillerle bu şekilde destekledi kendi iddiasını ve Hz. İsa (a.s.)’ın gerçeğini ortaya koydu.

Gelelim Hristiyanların bu iddialarına; Hz. İsa (a.s.) Allah mıdır değil midir? Tevrat, Yahudilere gelmiş bir kitaptır. Yahudilere gelmiş olan bir kitabın varisi de Yahudilerdir. Onlar bir mesihin geleceğini Tevrat’ta okudular. Ne onların bir peygamberi, ne peygamberlerin herhangi birisi, ne de Yahudi bir haham, ne de rabbani, hiç birisi bundan kastedilen Allah ve Allah’ın

oğlunun gelmesidir demedi, öyle anlamadı.

Şu olabilir. Nasıl ki müslümanlar arasında bir Mesih gelecektir deniliyorsa, öyle olabilir. Kimsenin Allah ve Allah'ın oğlu gelecektir diye aklına dahi gelmiyor. Şu değil de şu kişi gelebilir deniyor ama beklenen kişi bir insan. Hıristiyanlar bu konuda dediğim gibi iddiadan öte bir şey sunamıyorlar.

Yahudiler arasında o kadar peygamber geldi bu konuyla ilgili hiç birisi bir işaretle dahi, imada dahi bulunmadı. Herkes bir insan bekliyordu.

Eğer Yahudiler bir insan beklerken çıkıp Allah'ın oğlu geldi ise o zaman onlar reddetmekte haklıdırlar. Diyecekler ki sen nereden çıktın. Biz insan bekliyoruz. Öyle değil mi?

Yahudilerle Hz. İsa (a.s.) arasında bir tartışmada yaşandı ve Hz. İsa (a.s.) kendini savunmak için çok güzel bir delil verdi ve dedi ki:

“Bakın ben oğlu değilim”

Kur-an'ı Kerim'in Maide Suresi, ayet 19 da Allah'u Teâlâ diyor ki:

“Yahudiler ve Hıristiyanlar biz Allah'ın oğullarıyız ve onun sevdikleriyiz.” Yani O bizi çok sever diyorlar.

Onların hiç birisi Allah'ın oğullarıyız derken gerçek manada oğullarıyız demiyor.

Oğul nasıl olur?

Bir çocuk benim çok hoşuma gider. Ben derim ki *yavrum oğlum nasılsın?* O bir sevgi belirtisidir.

Başka bir çocuk var ben onu evlatlık alıyorum. Ona evladım çocuğum diyorum ama benim gerçek çocuğum değildir.

Üçüncüsü benim neslimden, kanımdan ve canımdan olan bir erkek çocuk oğlumdur.

Şimdi Hz. İsa(a.s.)'la ilgili bu tartışma yaşanırken veya bu iddiada bulunurken bunu ispat etmeleri lazım.

Hz. İsa (a.s.)'a Allah'u Teâlâ eğer böyle bir şey dediyse, sevgiden dolayı mı dedi sevgi ifadesi midir? Nasıl ki Yahudiler diyorlar “nahnu abnaullah” biz Allah'ın oğullarıyız.

Veya Allah'u Teâlâ hâşâ evlatlık mı almıştı?

Veya hâşâ Allah'u Teâlâ'nın gerçek evladı mıdır?

Bu tartışma konusu. Gelelim biz eski ahide. Tesniye; Eski Ahit'te bir kitaptır. Yani kutsal kitabın bir bölümüdür.

Eski Ahit'ten (Tevrat) Deliller:

Tesniye 4. bab, 35. ayette şöyle yazıyor:

“Rab, kendisi Allah'tır. Ondan başkası yoktur.” Çok açık. Tevrat'ta böyle yazıyor. Ondan başkası yoktur. Bir tek O, Allah'tır.

Tesniye Bölüm 6 ayet 4 te şöyle diyor:

Yahudilere hitapta bulunuyor: “Dinle ey İsrail Allah'ımız, Rab bir olan Rabdir.” Çok açık bir ifade bunun ikinci bir manası yok.

Aynı kitap Tesniye 33. bölüm ayet 26:

“Allah'a benzeyen yoktur.” Eğer Hz. İsa (a.s.) Allah'u Teâlâ'nın bazı sıfatlarını taşıyorsa o zaman Allah'a benziyor. Ama Tevrat diyor ki Allah'a benzeyen yoktur.

Sonra Tevrat'ta Birinci Samuel bölüm 2 ayet 2 de, diyor ki:

“Kimse Rab gibi mukaddes değildir. Çünkü Senden başka yoktur.” Çok açık.

Sonra 2. Samuel 8. bölüm ayet 22

“Bunun için Ya Rab Allah, büyüsun; çünkü kulaklarımızla işittiklerimizin hepsine göre senin gibisi yoktur ve Senden başka Allah yoktur.”

Sonra 2. Samuel 22. bölüm ayet 32:

“Çünkü Rabden başka Allah kimdir?” Soru soruyor. Kimdir Rabden başka ilah? Var mıdır?

Sonra 1. Krallar 8. bölüm ayet 23:

“Ya Rab İsrail’in Allah’ı ne yukarıda gökte ve ne aşağıda yerde senin gibi Allah yoktur.”

İkinci Krallar bölüm 19 ayet 15:

“Hizkiya Rabbin önünde yalvarıp dedi ey Kerubiler üstünde oturan, İsrail’in Allah’ı Rab, bütün dünya krallıklarının Allah’ı, sen ancak sensin. Gökleri ve yeri sen yarattın.”

Birinci Tarihler 17. bölüm ayet 20:

“ Ya Rab, kulaklarımızla işittiklerimizin hepsine göre, senin gibisi yoktur ve senden başka Allah yoktur.”

İkinci Tarihler 6. Bölüm ayet 14:

“Ya Rab, İsrail’in Allah’ı ne gökte ne yerde senin gibi Allah yoktur.” Bakın İsrail oğullarına Yahudilere devamlı öğretilen nedir: Allah birdir. Onun gibisi yoktur.

Mezmurlar bölüm 18, ayet 31:

“Çünkü Rabden başka Allah kimdir?” diye soru yöneltiyor.

Sonra Mezmurlar 50. bölüm ayet 7:

“Ey kavmim, dinle de söyleyeyim; Ey İsrail ve sana şahadet edeyim; Allah, senin Allah’ın benim.” Allah’u Teâlâ diyor ki senin Allah’ın benim, başka yok.

Mezmurlar 86. bölüm 10. ayet:

“Çünkü büyüsun ve şaşılacak işler yapan sensin. Yalnız Allah sensin.” Hiçbir yerde kuşkuyla mahal bırakmayacak şekilde, açıkça Tevrat diyor ki Allah birdir. Eşi ve benzeri yoktur.

Sonra Mezmurlar 90. bölüm ayet 2:

“Dağlar doğmadan önce ve sen yeri ve dünyayı yaratmadan önce, ezelden ebede kadar sen Allahsın.” Bu demek değil ki bugün Allah’sın yarın ey Allah sana ortak olan birisi de gelir.

İşaya 43. bölüm ayet 10:

“Rab diyor: Benden önce Allah olmadı ve benden sonra olmayacaktır.”

İşaya bölüm 45 ayet 5-6:

“Rab Benim ve başkası yoktur; benden başka Allah yoktur. Sen beni tanımazken, sana kuşak bağladım ki, şarktan ve garp-tan olanlar benden başkası olmadığını bil-sinler; Rab benim ve başkası yoktur.”

Eski ahiddeki kitaplarda devamlı olarak Allah’u Teâlâ’nın bir olduğu ve Yahudilere bunun öğretildiği hep söyleniyor.

Yeni Ahit’ten (İncil) Deliller

İncillerle ilgili de şunu söyleyelim: Hıristi-yanlık iddialar üzerinde kurulmuş olan bir dindir, yani delil yok. Aşağı yukarı 62 tane İncil’in var olduğu söyleniyor. Onlar hiç delil yokken diğer İncilleri attılar bunlar kabul edilmez dediler. 4 tane incili aldılar. Bunları kabul ediyorlar. Bunlardan bir tanesi Yuhanna’dır.

Markus 12.bölüm 29. ayet:

“İsa cevap verdi. Birincisi dinle Ey İsrail; Allah’ımız, Rab bir olan Rab’dır”

Yuhanna bölüm 10:

Hız. İsa (a.s.)'ı Yahudiler bir gün taşlamak istediler.

“Neden beni taşılayacaksınız” diye Hız. İsa (a.s.) sordu. Onlar Hız. İsa(a.s.)'a diyorlar ki:

“Sen insan iken, Allah olduğunu iddia ediyorsun. Onun için seni taşılayacağız.”

Hız. İsa (a.s.) kendini orada savunuyor. Hız. İsa (a.s.) kısacası dedi ki:

“Bakın sizin kitabınızda, şeraitinizde Allah'ın sevdiği kullarına hatta kadılara, bazı insanlara, âlimlere ilah denilmedi mi? Eğer onlara ilah denilebiliyorsa ondan aşığı mertebede ben kendime oğul diyorum. İlah demiyorum.” Hız. İsa (a.s.)'ın orada ne demesi lazımdı:

“Ey Yahudiler! Evet, ben Allah'ın oğluyum. Allah'ım dediğiniz doğrudur beni taşılayabilirsiniz. Ama ben hak üzerinde olduğum için her türlü sıkıntıya katlanmaya razıyım.” Ama Hız. İsa (a.s.) bunu demedi. Hız. İsa (a.s.) onların iddialarını reddetti. Dedi ki:

“Siz yanlış anladınız. Sizin kitabınızda Tevrat'ta bazı kimselere ilah denilmiştir. Ve siz onu hiçbir zaman gerçek manada ilah olarak anlamıyorsunuz taşılamıyorsunuz, o zaman benim suçum ne?”

Yuhanna, 6. bölüm 44. ayet:

“Siz ki birbirinizden izzet kabul eder ve bir olan Allah'tan gelen izzeti aramazsınız. Nasıl iman edebilirsiniz?”

Burada, bir olan Allah kelimesi var.

Yuhanna bölüm 17. bölüm ayet 3:

“Ebedi hayat da şu ki; seni, yalnız gerçek Allah'ı ve gönderdiğin İsa Mesihi bilsinler.”

Burada da yalnız gerçek Allah kelimesi var.

Yuhanna 21. bölüm 17.ayet:

“Benim babamın ve sizin babanızın, benim Allah'ımın ve sizin Allah'ınızın yanına çıkıyorum.”

Yani nasıl benim babamsa aynen onun gibi sizinde babanızdır. Denilmiyor ki benim için Onun özel babalığı vardır. Eğer Hız. İsa gerçek manada oğul ise o zaman en azından İsa'nın hitap ettiğı bütün erkekler hâşâ Allah'ın öz oğulları sayılacaktır.

Yuhanna 10. bölüm ayet 31-36:

“Yahudiler onu taşlamak için yine yerden taş kaldırdılar. İsa onlara cevap verdi: Size Babadan birçok iyi işler gösterdim; bu işlerden hangisi için beni taşılıyorsunuz? Yahudiler ona cevap verdiler: Seni iyi işten dolayı değil, fakat küfürden dolayı ve sen insan iken, kendini Allah ettiğinden dolayı taşılıyoruz. İsa onlara cevap verdi: “Ben dedim: Siz ilahlarsınız” diye şeriatınızda yazılı değil mi? Kendilerine Allah sözü gelenlere, ilahlar dediğı halde (ve kitap bozulamaz), Allah'ın oğluyum, dediğim için siz Babanın takdis edip dünyaya gönderdiği zata mı: Küfrediyorsun, diyorsunuz?”

Hadise şu: Yahudiler İsa(a.s.)'ı taşlamak istiyorlar, recmetmek istiyorlar. Hız. İsa (a.s.) onlara soruyor:

“Siz niye beni recmedeceksiniz? Ben ne yaptım? Benim suçum nedir? Ben o kadar iyi iş yaptım siz beni recim mi edeceksiniz?”

Dediler ki:

Maneviyat

“Hayır, senin iyi yaptıklarından dolayı değil. Senin bu yanlış işler, küfrünle ilgili olan işlerden dolayı biz seni taşılayacağız.”

Hız. İsa (a.s.) diyor ki:

“O nedir?”

Diyorlar ki:

“Sen ilah olduğun iddiasında bulunuyorsun.”

Hız. İsa (a.s.) orada onlara kendini savunmak için cevap veriyor. Hız. İsa (a.s.) eğer ilah olma iddiasında olsaydı diyecekti ki:

“Doğruyu söylüyorsun ne yaparsanız yapın. Ben ilahım, bana hiç zarar veremezsiniz. Ben Allah’ın oğluyum bana hiçbir şey yapamazsınız.” Öyle demesi lazımdı. Ama Hız. İsa (a.s.) böyle diyeceğine onlara dedi ki:

“Hayır, bakın sizin kitaplarınızda bazı kimlere ilah denilmiştir.”

Eski ahitte, Yahudilerin şeraitinde bazı kişilere Allah ve Allah’ın oğlu denilmiştir. Hız. İsa (a.s.) diyor ki:

“Yahudiler onu taşlamak için yine yerden taş aldılar. Hız. İsa (a.s.) onlara cevap verdi. Size babadan birçok iyi işler gösterdim.

Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz.”

Yahudiler ona cevap verdiler.

“Seni iyi işten dolayı değil fakat küfürden dolayı ve sen insan iken kendini Allah kabul ettiğinden dolayı taşıyoruz.”

Suçlama bu. Hız. İsa (a.s.) onlara cevap verdi:

“Ben dedim ki, siz ilahlarsınız diye şeraitinizde yazılı değil mi? Kendilerine Allah sözü gelenlere ilahlar dediği halde, Allah’ın oğluyum dediğim için siz babanın takdis edip dünyaya gönderdiği zata mı küfrediyorsun diyorsunuz?”

Yani diyor ki, “ben kendime ilah demiyorum ki, Allah bana oğul diyor. Siz bundan dolayı mı beni taşıyorsunuz?”

Eğer bu suç ise o zaman bu ondan daha aşağıdaki bir suç.

Benim bahsettiğim tartışmada da Vâdedilen Mesih’i (a.s.) Hristiyanların önüne bu olayı ve ayeti de koydu. Onlarda hiç cevap yoktu. Özellikle Hristiyanlar Hız. İsa (a.s.) ilah dediği zaman, Yeni Ahitten Yuhanna 10. bölümün bu birkaç ayetini okursak onlarda bunun bir cevabı yoktur.

Cuma Hutbeleri

Eğitim

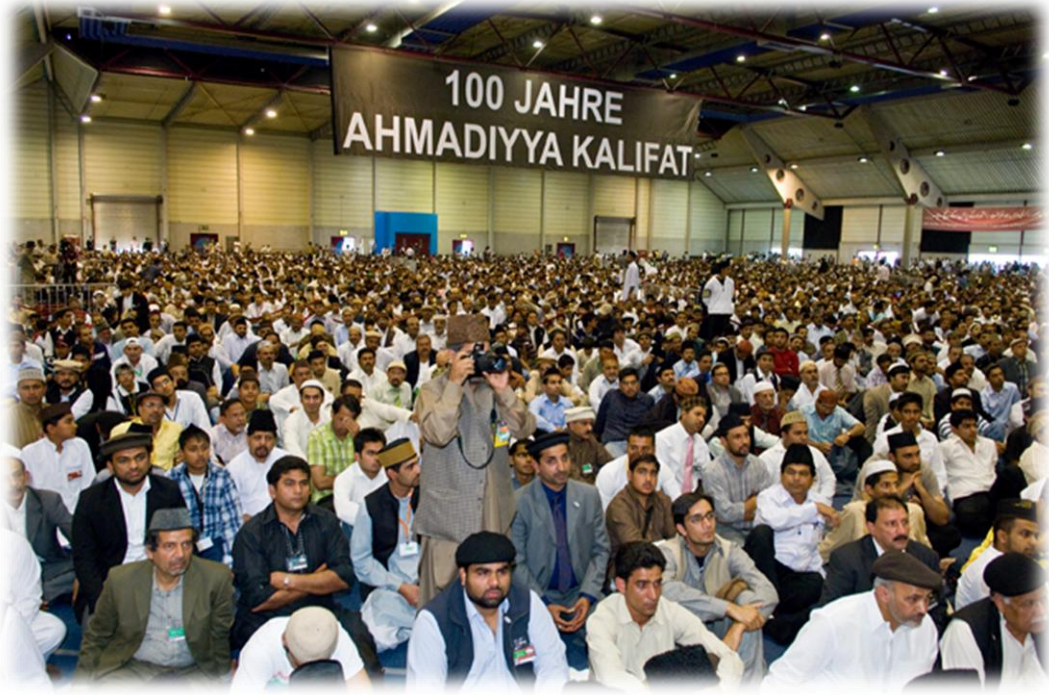
Sohbet

Youtube da
T Ü R K Ç E
yayındayız...

mtaTÜRK

<http://www.youtube.com/user/MTATurk1>

Jalsa Salana Önemi, Bereketi Ve Sorumluluklarımız

Raşit Paktürk

Dünyanın değişik ülkelerinde Jalsa Salana (yıllık toplantı) düzenlenir. Haziran 2011’de Türkiye ve Almanya’da, Temmuz’da ise İngiltere’de Jalsa Salana gerçekleşecektir.

75 kişi ile başlayan bu Jalsa yolculuğu hangi aşamalardan geçerek bugünkü haline geldi. Bu bilgileri Maneviyat okurlarıyla paylaşmak için aşağıda sunuyoruz:

Vâdedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed (a.s.) 23 Mart 1889’da Müslüman Ahmediye Cemaati’nin temelini attı. Kuruşu üzerinden iki sene geçmemişti ki, bütün milletleri sevgi ve kardeşlik bağıyla bağlamak için, Allah’ın emri ve izniyle 1891 senesinde Jalsa Salana’nın (yıllık toplantıların) temelini attı.

Vâdedilen Mesih (a.s.) sık sık yazılarında bu jalsanın fazileti ve bereketinden bahsetti. O bir keresinde: “Bu Jalsayı alelade insani toplantılar gibi zannetmeyin. Çünkü

bunun temelinin özünde Hakkın desteği ve İslam kelimesinin yücelmesi yatmaktadır. Temeli için atılan ilk tuğlayı bizzat Allah kendi eliyle yerleştirmiştir. Pek yakında bu toplantıya katılacak olan birçok milleti hazırlamıştır. Bu Kendisi için hiçbir şeyin imkânsız olmadığı Allah’ın işidir” diye seslendi¹.

Vâdedilen Mesih Nüvvab Muhammed Ali Han’a (r.a.) bu konuyla ilgili şunları yazdı: Ben daha öncede bir mektubumda “göksel (semavi) bir kararın gerçekleşmesi için gönderildim” diye yazmışım. Görünürdeki intizamın düzeltilmesi için 27 Aralık 1891’de bir toplantı önerdim. İhlâslı olanların büyük bir kısmı çeşitli yerlerden bu toplantıya katılacaktır.²

¹ İştihar 7 Aralık 1892, Mecmu-yı İştiharat, c.1, s.341

² Mektup 22 Aralık 1891

Senede bir kere gerçekleştiği için bu toplantıya “Jalsa Salana” denildi. Yüce hedefler taşıyan ilk yıllık toplantı 27 Aralık 1891 senesinde Kadiyan’da gerçekleşti. Böylelikle Müslüman Ahmediye Cemaati’nin kuruluşundan aşağı yukarı iki sene sonra jalsanın temeli atılmış oldu.

Birinci Jalsa Salana’nın gerçekleşmesine sebep teşkil eden olay şöyleydi: 1891 senesinde Vâdedilen Mesih (a.s.) “Asumani Faysıla” (Göksel Karar) isimli bir kitap kaleme aldı. Birkaç sayfalık bu kitapta O, kendisine kâfir diyen sözde din bilginlerine bir çağrıda bulunarak: Kuran-ı kerim müminlerin belirtilerinden bahsetmiştir. Hocalar kendilerini hak üzerinde görüyorlarsa o zaman onların bu belirtileri taşımaları gerekir. Ama eğer Vâdedilen Mesih (a.s.) Allah tarafından gönderildiyse o zaman muhaliflerin bu belirtilerden mahrum olup kendisinin bu belirtileri taşıması lazımdır. Bu gerçeği ortaya çıkarma gayesiyle, hakkı ve batılı birbirinden ayırt etmek için O, muhalif sözde din bilginlerine meydan okudu. Karar vermek için ise Lahor’da bir encümenin (kurul) kurulması, üyelerinin ise her iki tarafın mutabakat sağladığı kimselerden olması gerektiği önerisinde bulundu. O bu encümen veya kurul hakkında fikir alış verişinde bulunmak için devrin Ahmedi Müslümanlarını 27 Aralık 1891’de Kadiyan’a çağırırdı. Bu Müslüman Ahmediye Cemaati’nin ilk jalsasıydı. Katılanların sayısı sadece 75 erkekten ibaretti. O gün öğle namazını takiben Kadiyan’ın Aksa camiinde tarihin ilk jalsası başladı. Mevlana Abdül Kerim Siyalkoti (r.a.) “Asumani Faysıla” isimli kitabı katılanlar için okudu. Aynı gün alınan karara göre, şimdilik bu kitabın yayınlanması yeterli görüldü. Kitabın basılmasından sonra muhaliflerin encümen hakkındaki görüşleri belli olduktan sonra Ahmedi Müslümanlar tarafından kurulun üyeleri konusunda bir şeylerin söylenmesi

daha uygun olur şeklinde bir karara varıldı. Bunun ardından ilk Jalsa Salana sona erdi. Katılanların hepsi Vâdedilen Mesih (a.s.) ile tokalaşıp elini öptü. İşte zaman içerisinde hızlı bir şekilde dünyanın dört bucağında kökleşen ilk jalsanın özeti bundan ibarettir.

Bu jalsanın hemen ardından İmam-üz Zaman (Zamanın İmamı) Vâdedilen Mesih (a.s.) bir bildiri yayımlayıp gelecekte her sene 27,28 ve 29 Aralıkta bu jalsanın Kadiyan’da vuku bulacağını açıkladı. O

günden bugüne Jalsa daimi olarak cemaatin hayatının vazgeçilmez bir parçası haline geldi.

Ne mutlu dalga dalga yayılıp dünyanın her tarafında akan bu denizin ilk damllarına. Ne mutlu Ahmediye kervanının öncüleri olan bu 75 kişiye.

Vâdedilen Mesih’in hayatındaki son jalsa Aralık 1907’de gerçekleşti. 26 Aralık sabahı İmam-üz Zaman adet üzere sabah yürüyüşüne çıktı. Birçok Ahmedi kendisiyle beraber olmak için yürüyüşe katıldı. Yürüyüş esnasında Vâdedilen Mesih bir ağaç altında durup beraberindekilere iki saate yakın kendisiyle tokalaşma şerefini verdi. Ashabı tokalaşıp elini öptü. 27 ve 28 Aralıkta yapmış olduğu konuşmasında Ahmedilere takva ve nefis temizliği konusunda nasihatlerde bulundu. 28 Aralıktaki konuşmasında: “Bugün burada bulunanlardan kimin gelecek seneye kadar yaşayıp yaşamayacağını kimse bilemez. Hayata

Maneviyat

itibar edilemez” diye seslendi. Nitekim o bundan beş ay sonra Allah’ın rahmetine kavuştu.

Hayatında gerçekleşen bu son Jalsa’ya o kadar çok kişi katılmıştı ki, Aksa camiinin dolup taşmasından dolayı insanlar etrafta bulunan evler, dükkânlar ve posta binasının üstünde namazlarını eda etmek zorunda kaldılar. Vâdedilen Mesih’in mübarek hayatında 17 kere Jalsa Salana gerçekleşti. Bunlardan 1893, 1896 ve 1902 senesindeki Jalsalar bazı sebeplerden dolayı ertelendi. 14 jalsaya kendisi bizzat katıldı ve katılımcılar onun nuruyla nurlandı.

Aralık 1896 senesinde Jalsa Salana tarihlerinde Lahor’da “dinler arası konferans” gerçekleştiği için Jalsa ertelendi.

Kendisinden sonra yerine geçen birinci Halife Hz. Mevlana Nuruddin (r.a.) zamanında 1908-1914 yılları arası altı kere jalsa salana gerçekleşti. İkinci Halife Hz. Mirza Beşirüddin Mahmud Ahmed (r.a.) zamanında 1914-1965 arası 52 kere Jalsa Salana vuku buldu. Bunlardan 33 Jalsa Salana Pakistan’ın kuruluşundan önce Kadiyan’da gerçekleşti. Kuruluşundan sonra ise 19 kere Jalsa gerçekleşti. 1947-1948 senesindeki Jalsalar Mart ayında Lahor’da yapıldı. Jalsa ile ilgili bazı ilginç ve önemli bilgiler özet olarak şöyledir:

1914 senesinde ilk defa bayanlar da jalsaya davet edildi.

1917 senesinde ilk defa bayanlar tarafından ayrı bir intizama tâbi jalsa yapıldı.

1922 senesinde Lacna İmaillah kuruldu ve ilk defa Lacna intizamına tâbi Lacna Jalsa’sı yapıldı.

1936 senesinde ilk defa Jalsa’da hoparlör kullanıldı.

1939 senesinde jalsa Hilafet Jübile Jalsa’sı olarak kutlandı. 2. Halife Hazretleri ilk defa bu Jalsa Salana’da, Lava-yı Ahmadiye

ve Lava-yı Hüddam-ul Ahmadiye¹ çekti. Daha sonra Lacna Jalsa’sına gidip Lacna bayrağını çekti. İlk defa bu Jalsa’ya iki İngiliz bayan iştirak etti.

Vâdedilen Mesih’in (a.s.) 3. Halifesi Hz. Mirza Nasir Ahmed (a.r.) zamanında 1965-1982 arası toplam 16 kez Jalsa Salana vuku buldu. Jalsalar’ın hepsi Rabwah’da gerçekleşti.

Vâdedilen Mesih’in (a.s.) 4. Halifesi, Hz. Mirza Tahir Ahmed (r.a.) zamanında 1982-1983 senelerinde sadece iki kez jalsa Pakistan’da gerçekleşebildi. 75 kişiyle yola koyulan bu kervanın sayısı 1983 jalsasında iki yüz yetmiş beş bine ulaştı.

İngiltere’de ilk jalsa 29-30 Ağustos 1964’te gerçekleşti. Ama Vâdedilen Mesih’in 4. Halifesi’nin mecburen İngiltere’ye yerleşmesi sonucunda artık buradaki Jalsa Kadiyan ve Rabwah’daki merkezi Jalsa’nın yerini aldı.

1989 senesindeki Jalsa Salana Müslüman Ahmediye Cemaati’nin “jubuliyum²” Jalsası olarak kutlandı. Bunun özelliklerinden bir tanesi de Vâdedilen Mesih’in ashabından Hz. Mevlevi Muhammed Hüseyin’in (r.a.) de bu jalsaya katılmasıydı. 4. Halife Hz. Mirza Tahir Ahmed (a.r.) onu bizzat davet etmişti.

2001 senesinde bu merkezi jalsa bazı sebeplerden ötürü İngiltere’de gerçekleşe-

¹ Ahmediyet sancağı ile Khuddam-ül Ahmediye sancağını çekti.

² 100. yıl

medi. Durum böyle olunca, ilk defa uluslar arası bu merkezi Jalsa Salana Almanya'nın Mannheim şehrinde gerçekleşti. Jalsa'ya katılanların sayısı elli bine ulaşmıştı. Bu Jalsa Salana'nın başka bir özelliği zamanın imamı ve Halife'sinin Müslüman Ahmediye Cemaati tarihinde ilk defa bir merkezi ve uluslararası jalsaya katılması için ikamet ettiği ülke dışında başka bir ülkeye yolculuk yapmasıydı.

2008 de Müslüman Ahmediye Cemaati Hilafetinin yüzüncü yılını kutlamaktaydı. Bu sene Temmuz ayında 5. Halife Hz. Mirza Masrur Ahmed (atba¹) önderliğinde İngiltere'de gerçekleşen merkezi Jalsa'ya katılanların sayısı kırk bini aştı.

Jalsanın Hedefi

Vâdedilen Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmed'in (a.s.) bu tür toplantılarla hedeflediği neydi? O bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Bu toplantıların gayelerinden en önemlisi; her ihlâs sahibinin birbiriyle yüz yüze görüşüp dini manada faydalanmaları, bilgilerini arttırmaları ve Allah'ın lütfu ve yardımıyla marifetlerini ilerletmeleridir. Kardeşler birbirlerini tanıyacaklardır. Böylelikle kardeşlik ilişkileri güçlenecektir. Ayrıca bundan hedeflediğimiz Amerika ve Avrupa'ya acıyıp dini ihtiyaçları için güzel önerilerde bulunmaktır. Çünkü Avrupa ve Amerika'da yaşayan saadet sahibi ruhların İslamiyet'i kabul etmeye hazır oldukları bugün ispatlanmış bir gerçektir.”²

Vâdedilen Mesih (a.s.) başka bir yerde şunları yazdı: “Bu toplantının amacı, cemaat fertlerinin sık sık görüşüp kendilerinde bir iç değişme elde etmeleri, gönüllerinin ahirete yönelip Allah korkusu, takva, züht, kalp yumuşaklığı ve aralarındaki sevgi ve kardeşlikte diğerleri için örnek

teşkil etmeleridir. Ayrıca alçak gönüllü ve tevazu sahibi olup doğruluğun içlerinde yerleşmesi ve din hizmetleri için samimi olmalarıdır.”³

Bir keresinde o şöyle seslendi: “Sadece zahiri şevketi göstermek için zamanın bazı tarikat şeyhleri gibi müritlerin toplanmasını kesinlikle istemem. Bundan hedeflediğim sadece Allah'ın yaratıklarının ıslahıdır.”⁴

O başka bir yerde Jalsa'nın gayelerinden birisini şöyle açıkladı: “Bu fani dünyadan öbür dünyaya göç eden kardeşlerimizin bağışlanması için bu jalsada dua edilecektir.”⁵

Jalsaya gelenlerden beklediği en az ahlak seviyesini şöyle açıklar: “Ben doğruyu söylüyorum ki, bir insan elinden geldiğince kardeşinin rahatını kendi rahatından üstün tutmadığı müddetçe imanı kesinlikle eğrilikten kurtulmaz. Eğer kardeşim hastalık ve güçsüzlüğüne rağmen gözümün önünde yere uzanır ve ben sağlıklı olmama rağmen o, yatağa oturmasın diye yatağını ele geçirirsem, kalkıp sevgi ve merhametten ötürü yatağımı ona verip kendim yerde yatmazsam yazıklar olsun. Kardeşi hasta veya bir dertten dolayı çaresizlik içindeyken, rahat etsin diye hiçbir şey yapmayıp, huzur içinde uykuya dalanın vay haline. Kardeşim nefsaniyetten ötürü sert konuştuğu takdirde, benim ona aynı şekilde karşılık vermem ne kadar da üzücüdür. Yaptıkları karşısında yapmam gereken; sabır edip namaz içinde ağlaya sızlaya onun için dua etmemdir. Çünkü o benim kardeşim olup manen hastadır.

Kardeşim saf olup saflığı veya bilgi eksikliğinden dolayı bir hata işlerse, onunla dalga geçmek, öfkelenip tez davranmak veya

¹ “Allah galip gelen yardımıyla onu desteklesin”

² İstihar 7 Aralık 1892, Mecmua-yı İstiharat, c.1, s.340-341

³ Şahadat-ül Kur'an, Ruhani Hazain, c.6, s.394

⁴ Şahadat-ül Ku'ran, Ruhani Hazain, c.6, s.395

⁵ Asumani Faysıla, Ruhani Hazain, c. 4 s.352

kötü niyetle onu ayıplamak gibi davranışların hepsi helak olmanın yollarıdır. İnsan kendini herkesten daha rezil ve aşağılık kabul ederek her türlü kibirden arınıp kalbi yumuşak olmadığı müddetçe gerçek mümin olamaz. Hadim-ül Kavim (milletin hizmetçisi) olmak mahdum olmanın belirtisidir. Fakir ve yoksul kimselerle eğlenip yumuşaklıkla konuşmak makbul-i İlahi olmanın alametidir. Kötülüğü iyilikle karşılamak saadet belirtisidir. Öfkeyi yenmek ve acı sözü yutmak ileri derecedeki mertliktir.¹

O başka bir yerde şöyle buyurmaktadır: “Ben cemaatime kibirden sakınmalarını nasihat ediyorum. Çünkü kibir, Allah (c.c.) indinde pek çirkin bir şeydir. Siz, kibrin ne olduğunu bilemeyebilirsiniz. Bundan dolayı kibrin ne anlama geldiğini benim açıklamalarımından anlamaya çalışın, çünkü ben Allah’ın (c.c.) ruhu (vahiy) ile konuşuyorum.

Akıl, ilim ve hünerde kardeşinden üstün olduğu için onu hakir gören kibirlidir. Çünkü böyle kimse akıl ve ilim kaynağı olarak Allah’ı (c.c.) kabul etmez ve kendini bir şey zanneder. Acaba Allah (c.c.) onu delirtip kardeşini daha akıllı, bilgili ve hünerli yapmaya kadir değil midir? Aynen bunun gibi malı, mülkü, mevkii ve şanından dolayı kardeşini hakir gören de kibirlidir. Çünkü o mal ve mevkinin Allah (c.c.) tarafından kendisine verildiğini unutmuştur. O kördür. O, Allah’ın (c.c.) birden felaket indirip onu “esfel-üs safilin²”e düşürüp, hakir gördüğü kardeşine daha çok mal mülk vermeye kadir olduğunu bilmez. Aynı şekilde beden sağlığı, güzelliği, çekiciliği ve gücüne güvenerek böbürlenip, alay ve istihza yoluyla kardeşine hakaret edici ad takıp, onun bedeni eksikliklerini dile getiren kimse de kibirlidir. O, vücu-

dunu birden bire kardeşininkinden daha kötü bir hale getirebilecek olan Allah’tan (c.c.) habersizdir. Çünkü dilediğini gerçekleştiren Allah (c.c.), beden eksikliklerinden ötürü hakarete uğrayan kimseyi, sağlığa öylesine kavuşturur ki, vücut güzelliği ve sağlığı uzun bir müddet hiç eksilmez. Aynen böyle kendi gücüne güvenip dua etmekte tembel olan da kibirlidir. Çünkü O güç ve kudretin gerçek kaynağını tanınamakta ve kendini bir şey zannetmektedir.

Ey benim aziz cemaatim! Eğer Allah (c.c.)

indinde herhangi bir açıdan kibirli sayılmak istemiyorsanız, o zaman söylediklerimin hepsini hafızalarınıza yerleştiriniz. Çünkü biriniz Allah (c.c.) indinde bir cihetten kibirli sayılabilir ve bundan haberi bile olmaz. Kardeşinin söylediği yanlış bir kelimeyi kibirle düzelten, onun sözünü tevazuyla dinlemeyip ondan yüz çeviren ve yanında oturmakta olan fakir kardeşinden hoşlanmayan herkes kibirlidir. Dua edenle alay edip dalga geçen, Allah’ın (c.c.) gönderdiği ve memur ettiği kişiye (yani Vâdedilen Mesih’e) tam olarak içtenlikle itaat etmek istemeyen, onun sözlerine kulak asmayan ve onun yazdıklarını dikkatle okumayan kimse de kibirlidir. Bundan dolayı ev halkınızla birlikte necat bulasınız ve helâk olmayasınız diye kibrin bir zerresinin bile içinizde bulunmaması için çaba gösteriniz. Allah’a (c.c.) yönelin ve insanın bu dünyada birini ne kadar

¹ Şahadat-ül Kur’an, Ruhani Hazain, c. 6 s.395-396

² Mahlûkatın en düşüğü

sevmesi mümkünse, o kadar çok Allah'ı (c.c.) sevin ve insanın bu dünyada birinden ne kadar korkması mümkünse, o kadar çok Rabbinizden korkun. Eğer Allah'ın (c.c.) size merhamet etmesini istiyorsanız o zaman, kalbi pak, niyeti dürüst, iradesi tertemiz, tevazu sahibi, miskin ve şersiz kimse olunuz.¹

“Avrupa veya Asya nerede olursa olsunlar, Allah (c.c.) yeryüzünde yaşayan temiz ruhların hepsini Tevhide çekip İslâmiyet üzerinde toplamayı hedef edinmiştir. Allah'ın (c.c.) bu isteğini gerçekleştirmek için dünyaya gönderildim. Siz de yumuşaklık, güzel ahlâk ve ısrarla duaya yönelmekle, bu hedefi gerçekleştirmeye uğraşın. İnsanların dertlerine ortak olmak ve nefislerinizi temizlemek suretiyle “ruh-ül kudüs”²den pay alınız. Çünkü gerçek takvaya sahip olabilmesi için insanın ruh-ül kudüs'e sahip olması gerekir. Nefsânî duygularınızı tamamıyla terk edin ve Allah'ın (c.c.) rızasını kazanmak için daracık bir yola girin. Öylesine dar bir yol ki, ondan daha dar bir yolun düşünülmesi mümkün olmasın. Dünya lezzetlerine özenmeyiniz çünkü onlar sizi Allah'tan (c.c.) ayırırlar. Allah (c.c.) için acı bir hayatı tercih ediniz. Biliniz ki, *Allah'ın (c.c.) rızasını kazandıran dert, öfkesine yol açan lezzetten ve hoşnutluğuna kavuşturan yenilgi, gazabına uğratan zaferden daha hayırlıdır.* O'nun gazabına yaklaştıran sevgiyi terk ediniz. Tertemiz bir kalple ona yöneldiğiniz takdirde, (tuttuğunuz) her yolda size arka çıkacak ve düşmanınız size zarar veremeyecektir. Onun yolunda ilerlerken, arzunuz ve lezzetinizden, izzetiniz ve onurunuzdan, malınız ve canınızdan vazgeçmedikçe, ayrıca sizi ölümle karşı karşıya getiren sıkıntılara katlanmadıkça, rıza-

sını kazanamazsınız. Ama bu acı ve sıkıntılara katlandığınız takdirde, sevilen bir bebek gibi, kendinizi O'nun kucağında bulacaksınız. Gelmiş geçmiş Peygamberler ve evliyaların varisi kılınacaksınız. Nimet kapılarından her biri size açılacaktır. Ama (ne yazık ki) böyle kimselerin varlığı pek nadirdir. Allah (c.c.) bana hitaben:

“Takva gönülde dikilmesi gereken bir ağaçtır” buyurdu. (Biliniz ki) Takvayı besleyen su, bağın her tarafını yeşillığe kavuşturan sudur. Takva öyle bir köktür ki, onun yok olduğu yerde her şey yok olur ve onun var olduğu yerde her şey var olur. “Kadem-i sıdk”tan (yani sadakat ve vefa ile atılan adımdan) yoksun olup, sadece dil ile Allah (c.c.) sevgisi iddiasında bulunanın boş iddiası ona ne kazandırır? Bana kulak veriniz, çünkü ben en doğru olanı söylüyorum: Dünya sevgisi az olsa dahi, din ve dünya sevgisini bir arada bulunduran kimse helâk olmuştur. İçinde yarı dünya yarı dini bulunduran kimseye, yani istisnasız olarak irade ve arzularının hepsini Allah (c.c.) için taşımayan kimseye cehennem pek yakındır. Biliniz ki, niyet edilen şeyde eğer zerre kadar dünya arzusu varsa, ibadetlerin hepsi boşa gider. Çünkü bunu yapan Allah'a (c.c.) değil şeytana uymaktadır. Onun Allah'tan (c.c.) medet umması kesinlikle boş yeredir. Bu hali devam ettiği müddetçe, yeryüzündeki böcek ve haşaratlardandır. Nitekim böceklerin (pervasızca) yok edildiği gibi o da birkaç gün içinde yok edilecektir. Kalbinde Allah (c.c.) sevgisi olmadığı için, Allah (c.c.) onu memnuniyetle helâk edecektir. Ama nefsinizi gerçekten öldürdüğünüzde, Allah (c.c.) içinde var olacaksınız. O sizinle olacak. Yaşadığınız ev bereketin ineceği, duvarları ise rahmetin yağacağı yer olacaktır. Böyle kimsenin yaşadığı şehir uğurlu ve saadetlidir. Yaşamanız ve ölmeniz, her hareketiniz ve hareketsizliğiniz, merhametiniz ve kızgınlığınız sadece Allah

¹ Nüzul-ül Mesih;(1909), Ruhani Hazain;s.402-403, c.18, 2.bs., London 1984

² Cebrail (a.s.).

(c.c.) için olup, sıkıntı ve musibet dönemlerinin hepsinde, Allah'ı (c.c.) denemek niyetinde olmayıp, O'nun la ilişkinizi kesmeden adım attığınız takdirde, Allah (c.c.) indinde özel bir kavim olacaksınız. Benim gibi siz de insansınız ve benim Rab-bim sizin de Rabbinizdir. Bundan dolayı gücünüzü ve yeteneklerinizi zayi etmeyiniz. Ben Allah'ın (c.c.) isteğine uygun olarak söylüyorum ki; hakkıyla Allah'a (c.c.) yöneldiğiniz takdirde, O'nun seçkin milleti (cemaati) olacaksınız. Nitekim O'nun azameti ve yüceliğini gönüllerinize yerleştiriniz. Tevhidine olan imanınızı boş bir dille değil, amelinizle gösteriniz ki, size olan lütfu ve ihsanını O da ameliyle gösterebilir. Kin tutmaktan uzak durunuz ve insanoğlunun dertlerine içtenlikle ortak olunuz. (Allah'a (c.c.) ulaşmak için) İyiliğin her yolunu seçiniz çünkü hangi yoldan kabul edileceğinizi bilemezsiniz. Müjdeler olsun: Allah'a (c.c.) yaklaşmak için ortalık bomboştur. Bugün her millet dünyayı sevmektedir ve Allah'ın (c.c.) hoşuna giden işlerle ilişkisini kesmiştir. Şimdi bütün gücüyle bu kapıdan girip, cevher ve yeteneklerini göstermek suretiyle Allah'ın (c.c.) özel ödülüne nail olmak arzusunda olanlar için bu bir fırsattır. Allah'ın (c.c.) sizi zayi edeceğini sakın düşünmeyin! Siz Allah'ın (c.c.) eliyle toprağa ekilen bir tohumunuz. Allah (c.c.): "Bu tohum filizlenip serpilecek, her taraftan dal-budak salacak ve bir gün koskocaman ağaç olacak" buyurmaktadır. Ne mutlu! Allah'ın (c.c.) bu sözüne iman edene ve zaman zaman maruz kaldığı iptilalardan¹ korkmayana. Biat ahbine sadık olup olmadığınız konusunda Allah'ın (c.c.) sizi denemesi için iptila gereklidir. Herhangi bir ibtila esnasında tökezleyen, Allah'a (c.c.) hiç bir zarar veremez ve talihsizliği

onu cehenneme kadar sürükler. Doğması onun için daha hayırlı olurdu. Lâkin deprem mahiyetinde olan musibetler, olayların estirdiği fırtınalar, milletin istihzası ve dünyanın nefret dolu muamelesine rağmen, son gününe kadar sabır edenler muzaffer kılınacak ve bereket kapıları onlara açılacaktır.

Allah (c.c.) bana hitaben: "Cemaatine haber ver ki; iman edenler, yani nifak (iki yüzlülük), korkaklık ve dünya sevgisini imanlarına katmayanlar ve itaatin en ufak derecesinden dahi mahrum olmayan imana sahip olanlar, Allah'ın (c.c.) sevdiği kimseler olup "*kadem-i sıdk*"² üzerindedirler" buyurdu."³

Vâdedilen Mesih (a.s.) jalsaya katılanlar için şu kelimelerle dua etmiştir:

"Allah, rızası için düzenlenen bu toplantıya katılmak niyetiyle yola çıkan kimselerle beraber olsun. Merhamet edip onlara ecr-i azim bağışlasın. Zorluk ve ızdırap durumlarını kolaylaştırsın. Üzüntülerini kaldırıp her türlü sıkıntıdan kurtarsın. Murat yollarını üzerlerine açsın. Ahiret gününde onları lütuf ve merhamet ettiği kulları arasında haşretsın. Yolculukları sona erinceye dek arkalarında onların halifesi olsun. Ey Allah, ey zü-l mect vel ataa, rahim ve müşkil küşa bütün dualarımı kabul eyle. Âmin!"⁴

"Sadece Allah için zorluklara katlanarak gelenlere hayırlı mükâfat versin ve yolculuk esnasındaki her adım için onlara sevap yazsın. Âmin!"⁵

² Yunus Suresi, ayet 3'te müminler için zikr olunan bir makamın ismidir.

³ Al-vasiyet; (1905), Ruhani Hazain; s.306-309, c.20, 2.bs., London, 1984

⁴ İstihar 7 Aralık, 1892, Macmu-yı İstiharat, c. 1, 342)

⁵ Asumani Faysıla, Ruhani Hazain, c. 4. S.351-253

¹ İnsanın iyiliğini, kötülüğünü ve kemal derecesini meydana çıkaran İlahî sınanma.

Minhac-ut Talibin'den

Türkçe'ye çeviren: S. Atik Ahmad

Minhac-ut Talibin (Arayanların Yolu) adlı bu eser, Mehdi (a.s.)'ın 2. Halifesi Hz. Mirza Beşiruddin Mahmud Ahmed'in (r.a.) 27 Aralık 1925 yılında senelik "Jalsa Salana" toplantısındaki konuşmasıdır.

BÖLÜM 2

Sıradaki nasihatim nargile ile ilgilidir. Nargile çok kötü bir şeydir ve cemaatimiz bunu terk etmelidir. Bazı arkadaşlar bana "biz nargile kullanmasına rağmen ilham¹ alan insanları tanıyoruz" demişlerdir. Bunu duyunca aklıma Vâdedilen Mesih'in anlattığı bir fıkra geldi. Birkaç esnaf oturup kendi aralarında konuşuyorlardı ve aralarından kim yüz gram susam yerse ona beş rupilik² ödül verileceğini söylüyorlardı. Yanlarından bir çiftçi geçti ve iddiayı duyunca "kökleriyle birlikte mi yoksa öylesine mi?" diye sordu. Ona göre sadece yüz gram susam ödül verilecek bir şey değildi. Esnaf da hemen "Sen yoluna devam et. Biz senden bahsetmiyorduk" deyip konuyu kapattılar. Yani insanlar farklıdır. Biri için çok zor olan bir şey diğeri için son derece kolay olur. Nargile kullanana da ilham olduğunu kabul edersek bile bunun sıradan ve edna bir ilham olacağını da eklemek gerekecektir. Peygamber Efendimiz "sarımsak yiyip camiye gitmeyin çünkü melekler sarımsak kokusundan hoşlanmazlar, yanınıza gelmezler" demiştir. Başka bir seferinde Peygamber Efendimize çiğ sarımsak ikram etmişler ama o yememiş. Sahabeler "biz de yemeyelim mi" diye sorduklarında "sizinle Allah kelimetmiyor. Yiyebilirsiniz" demişti. Bu hadisler varken nargile kullanan birisinin yanına melekler geliyor, Allah'ın kelamını getiriyor iddiasına nasıl inanalım³.

Nargile kokusu sarımsaktan da kötüdür. Peygamber Efendimiz (s.a.v.) nargileden daha az kötü kokusu olan bir şey hakkında "ben bunu kullanmıyorum, çünkü melekler⁴ bana kelimet-ı ilâhi getiriyorlar ve onlar bunun kokusundan hoşlanmazlar" demiştir. Peygamber Efendimiz bu kadar ihtiyatlı davranırken bizim için aynı dikkati gösterip nargileyi terk etmemiz doğru olmaz mı? Kim Allah ile konuşmak istiyorsa terk etsin. Varsa "ben Allah ile konuşmak istemiyorum" diyen, ortaya çıksın çünkü böyle birisinin suratını görmek isterim. Böyle birisi yoksa nargile alışkanlığı da terk edilsin. Yine söylüyorum; nargile kullanan birisine de ilham olabilir ama bu sıradan ve edna olacaktır. Kullanmasaydı daha âlâ ve üstün olacaktı. Yanına edna melekler geliyorlardır. Vâdedilen Mesih "bazen fahişelere de ilham olur" demiştir. Şimdi soruyorum; onların yanına melekler gitmiyorlar mı? Eğer gidiyorlarsa işte o tip melekler nargile kullanana da giderler. Eğer nargile kullanana ilham oluyorsa bu onu mutlu etmesin. Bırakırsa daha âlâsını görecektir. Şimdi de bir arkadaşımızın saygıdeğerliğini anlatmak isterim. Geçen şûrada⁵ "Nur" adlı derginin editörüyle ilgili bir soru sorulmuştu.

sih'in "Hakikatul Vahiy" eserlerine muhakkak bakınız.

⁴ Melekler konusu Müslümanlar tarafından çok az anlaşılmıştır. Hatta hiç anlaşılmamıştır denirse yeridir. Vâdedilen Mesih (a.s.) bu konuda bin senedir örtülmüş doğruları ortaya çıkartmıştır. Detayları için aynı yazarın "Melaiketullah" adlı eserini muhakkak okuyunuz.

⁵ İslamiyet'te fikirleri paylaşmak için yapılan bir toplantı

¹ İlham kelimesi klasik Türkçedeki "içeriden gelen ses" anlamında değildir. Allah tarafından gelen sesli vahiy anlamındadır.

² Hindistan'ın para birimi

³ Vahiy ve ilham konusunun detaylı açıklaması için aynı yazarın "Hakikatul Rüya" ve Vâdedilen Me-

Denilmişti ki kendisi bir konuyu ima ettiği için birisi bir soru sormuştur. Ben de buna “eğer” şartını koşarak “dediyse yanlış yapmıştır” demiştim. Sonradan araştırınca aslında editörün böyle bir şey yapmadığı ortaya çıkmıştı ve şûra’nın raporundan da bu kısım sildirilmişti. Ama ne yazık ki “Faruk” adlı gazetemiz bu konu açıklanmasına rağmen bu kısmını yayımladı. Bahse konu imalar aslında “Faruk” gazetesiyse alakalıydı ve bu beni daha da üzüyor, çünkü şurada ben söylenebilecek her şeyi söylemiştim, “Faruk” dergisinin mümkün mertebe himayesini yapmıştım. Ama benim yaptıklarım ona yetmedi ve bir kardeşine karşı kendisi intikam duygularını kaleme aldı. Şimdi iddialar açık bir şekilde gazetede yayımlandığına göre reddi de apaçık bir şekilde olmalıdır. Bu yüzden ben şu anda herkesin önünde bunu açıklıyorum. Birisinin zoruna gidiyorsa nefsinin yoklasın¹.

Şimdi de cemaatin mali durumuyla ilgili bir iki şey söylemek istiyorum. Cemaatin mali durumu bugünlerde son derece zayıftır. Arkadaşlar mümkün mertebe yardım ederler ama ihtiyaçlarımız bitmez, karşılanmaz. Burada ben şahsi ihtiyaçlarımdan bahsetmiyorum. Cemaatimizin ihtiyaçları hepimiz için ortaklıklar. Şu anki durum çok uzatılamaz, çünkü bu derece zorluk fitne doğurabilir. Şu anda bile çalışanlarımız üç aylık maaşlarını alamamış durumdadır. Günde bir öğün yemek bile yiyemeyen en az yirmi otuz kişiyi ben bizzat tanıyorum. Vâdedilen Mesih’in eski bir sahabesi bana geldi ve ağlayarak kaç gündür bir şey yiyemediğini anlattı. Çalışırken artık bayılmak üzere olduğunu, gözlerinin karardığını anlattı. Öyle stresli bir andı ki her şeyi bırakıp ormanlara kaçmak istedim, ama bu bir nevi intihar olur diye kendimi tuttum. Bu durumun uzatılmasının uygun olmayacağı aşikârdır. Muhakkak Kadiyan dışına çıkanlar da zor durumdadır

ama soruyorum; onların durumu da böyle midir? Bir gün bunları düşünürken ben neredeyse kendimi kaybediyordum, kendimden geçiyordum. Cemaatimizin çok fedakârlık yaptığı doğrudur; Allah için malını feda ettiği doğrudur. Ama zaten bu böyle olmalıdır. Bizim başkalarına el uzatacak halimiz yoktur. Cemaatimiz önemli bir mali yükü sırtlamıştır ama ortalamalara bakılırsa geçmişte bundan daha kritik durumlardan geçen cemaatler olmuştur. Ben Roma’da ilk Hristiyanların, düşmanlarından saklanıp kaldıkları yerleri gördüm. Bölge yaklaşık otuz kilometre boyunca devam ediyor. Hristiyanlar her şeylerini bırakıp buraya taşınmışlardı ve açlık hayatın bir parçasıydı. Kehf süresinde onların adı *Ashab-ı Kehf-vel-rakim* olarak konmuştur. Biz sadece birkaç saat için oraya gitmiştik ama arkadaşların bir kısmı buna bile dayanamadı. Oysa *Dekyanus*² zamanında ilk Hristiyanlar orada seneler boyunca kalmışlardı. Bahsettiğim yerler ıslak killi olup daracık mağaralardır. Bazıları devletin ordusu tarafından o mağaralarda öldürülmüşlerdi ve hala mezarları oradadır. Mezar taşlarında şu şu tarihte öldürülmüştür bile yazıyor. Bu grup Allah için her şeyi terk etmiş bir grup idi. Şimdi bile o günleri hayal edince insanın tüyleri diken diken oluyor. Bizim inancımız, Vâdedilen Mesih ilk Mesih’e göre daha üstündür. Bu durumda bizim fedakârlıklarımız da daha üstün olmalı. Peki, sizce bu böyle mi? Bakınız; Vâdedilen Mesih “vasiyet³ yapmayan münafıktır” demiştir ve bu en azından kazançlarımızın yüzde onunu cemaate vermek demektir. Özel durumlar için istenilen fedakârlıklar ayrıdır. Oysa cemaatimiz şu anda kazançlarının on altıda birini veriyor. Bazıları bun-

¹ O anda Faruk gazetesinin editörü kalktı ve müminlere yakışan şekilde özür diledi.

² İlk Hristiyanların zamanındaki zalim bir hükümdar.

³ Kur’ân-ı Kerîmin mali fedakârlıklara verdiği önem ve günümüzün ihtiyaçlarını dikkate alarak Vâdedilen Mesih tarafından başlatılan bir sistem. Detayları için “Vasiyat” eserine bakınız.

dan da az veriyorken bir kısmı hiç vermiyor. Durum böyleyken “çok yüklendik” deniliyor. Ama soru şudur ki yapmayı hedeflediğimiz şey ne kadar büyüktür. “Çok ağır bir yük altındayız” diyenlerin misali bir fili kaldırmaya kalkışan ama denerken “bu çok ağır ama” diyen ya da ateş topunu tutmaya çalışıp da “ama bu yakıyor” diyen birisi gibidir. Siz dünyayı aynen bir dinamit parçasının dağı paramparça edip uçurduğu gibi uçurmak isteyen bir cemaatsiniz¹. Ama unutmayın; bu işi başarabilen dinamit kendisi de yok oluyor. Acaba o dinamit parçası kendisini de patlatmadan, yok etmeden etrafında böyle bir değişiklik yaratabilir mi? Cevabı kesinlikle hayır ise o zaman sizin de başka şansınız yoktur. Sayı olarak azıcık olup da dünyayı fethetmek istiyorsanız dinamit olmak durumundasınız. Azıcık dinamit etrafındaki büyük bir bölgeyi altüst eder. Bu ne demek? Sadece şu ki sizin de ancak kendinizi yok ederek dünyada değişiklik yaratmanız mümkün olur. Peki, soruyorum. Durumunuz böyle mi? Bu noktaya geldiniz mi? Eğer cevabınız hayır ise o zaman bu kadar büyük hedef olmasına rağmen nasıl “çok yüklendik, ağır bir yük altındayız” diyebilirsiniz? Herkes kendisini yoklamalıdır. Her Ahmedi Müslüman’ın ana gayesi olan ve yaratılış sebebi olan bu çaba için şimdiye kadar ne yapmıştır? Bunu sorgulamalıdır. Böyle düşünürseniz anlayacaksınız ki şimdiye kadar yaptıklarınız aslında bir hiçtir. Hepiniz bu ana gayeden habersizsiniz demiyorum. Bunun için ne kadar çabanın gerektiğini hiç biriniz bilmezsiniz de demiyorum. İnanılmaz ihlâs dolu arkadaşlarımız da vardır. Maaşı altmış rupi olan bir arkadaşımız yirmi rupilik vasiyet yapmıştır². Özel durumlar için ayrıca cemaat ma-

li fedakârlık isteyince borçlanarak üç aylık maaşını getirdi. Arkasından “borcumu ödeyene kadar ben vasiyetin minimum şartı olan onda birini ödeyebilir miyim?” diye bana bir mektup yazdı. Ama yazdığı mektuptan beş veya altı gün sonra bir mektup daha yolladı. “Yollamış olduğum mektubumdan utandım. Ricamdan vazgeçiyorum ve yine eskisi gibi üçte bir vasiyet ödemek istiyorum” diyordu bu mektup. İşte böyleleri de vardır ve Allah’a şükür bunlar çoğunluktadır. Ama ben kalanlara da sesleniyorum. Onların da böyle olmaları için nasihat ediyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse bir zerre bile kendimiz için kalmamalıdır. Hayati ihtiyaçlar ve üstümüzü örtmek için ne gerekiyorsa çıkarttıktan sonra kalanına Allah’ın malı gözüyle bakmalıyız. Bakınız; sizler cemaa-te girerken ne kadar büyük bir söz veriyorsunuz. Canımız, malımız, izzetimiz, namusumuz, rahatımız, varlıklarımız her şey Allah içindir. İşte biat etmenin anlamı budur. Özetle “benim olan her şey Allah’ındır” diyebiliriz. Yüz rupilik maaşı varsa aslında hepsi Allah’ındır. Sonra “her şey” içinde can da dâhildir, eşi ve çocukları da dâhildirler, makam ve toplumdaki saygınlık da dâhildir. Bütün bunlara rağmen birisi eğer fedakârlık istenince “ama bu çok fazla” derse biat yaparken aklından ne geçiyordu, bir anlatsın. Eğer zihnindeki “her şey” kavramı tüm vücudu değil, sadece bir bacağı, tüm malı değil, sadece şu kadarı vs. idi ise o zaman haklıdır. Ama eğer her şeyi gerçekten de her şey anlamında kullanmışsa o zaman kem küm etmenin anlamı nedir? “Bu çoktur” diyen aslında “bu vaat ettiğimden fazladır” demek istiyor. Oysa o her şeyi vaat etmiştir! Bu durumda bu fedakârlıklara yük gözüyle de bakamaz. Bütün arkadaşlarımızın biatın gerçek mefhumunu anlayıp ona göre hareket edeceklerini umut ediyorum. İslamiyet’in ihyası için ne kadar harcamak gerekirse, ne zamana kadar harcamak gerekirse harcayacaklarını umut ediyorum. Her şeyi verip insan mutlu ol-

¹ Bu cümle yanlış anlaşılmasın. Amaç günümüzün teröristlerine benzemek değildir. Yazının her cümlesinden de anlaşılacağı gibi burada kastedilen dünyada ruhani bir inkılâp, ahlaksal bir değişiklik yaratmaktır. Elbette bu da bir nevi mevcut ahlaksızlığı yok edip uçurmaya benzer.

² Yani her ay maaşının üçte birisini veriyor.

muyorsa imanı kâmil değildir. Rabbime cemaatimiz gerçekten de böyle olsun diye dua ediyorum.

Şu anki sıkıntılarımızı gidermek için öneriler şu şekildedir ki ilave ihtiyaçlarımız normal *çandadan*¹ giderilene kadar özel *çanda* olarak aylık gelirlerinin yüzde kırkını senede bir kez herkes versin. Bazıları bundan çekinebilir diye korkmuyorum. Böyleleri diğerlerinin de iradesini zayıflatan insanlardır. Onlar ilerlemek isteyenlerin önünde birer engel gibidirler ve çekilmeleri daha hayırlıdır. Geri çekilmek isteyenler çekilsin; bizim bundan hiçbir zararımız yoktur. Tersine onların yükü sırtımızdan kalkacağı için daha dik dururuz. Dediğim gibi, ihtiyaçlar karşılanana kadar bu aylık maaşın yüzde kırkı senede bir kez verilsin. Bütün bunlar nasıl olacak diye kaygılanmayın, tedirgin olmayın. Şu anda fedakârlıklar yapmakta güçlü olanlara değil, zayıf olanlara söylüyorum. Şu anda hayat dolu bu şehri ben bomboş bir viraneyken de görmüştüm. Bunun da ötesinde Vâdedilen Mesih evinden çıktığında yapayalnız olduğu döneme de şahit oldum ve bugüne de şahit oldum ki onun (Vâdedilen Mesih'in) bir hizmetçisi (yazarın kendisi) yüz binler arasından zor geçiyor. İşte bir kişiyi alıp bu kadar kişiye dönüştüren, yüz binlerce rupilik mali yardım eden Allah muhakkak ki gelecekte de bizi yalnız bırakmayacaktır. Tersine bu cemaati daha da büyütecektir. Ben bir saniye için bile bu cemaat ilerlemeyecektir düşüncesini zihnime getiremiyorum. Dünyanın önümüze koyacağı herhangi bir engelin bizi durduracağına ihtimal bile veremiyorum. Bu sebepten kalbi mühürlenmiş olanlar dışında herkese söylüyorum. Bu cemaat bu zor günlerinden geçecektir. Bugün zayıf gibi görünen ve gerçekten de zayıf olanların çabalarıyla bu zorlukları aşacaktır. Bakınız cesur general kimdir? O ki zayıf bir orduyla düşmanı fetheder, yüce işleri başarır.

Kendim için demiyorum. Bu silsile Allah'ın silsilesidir. Allah bunun yularını kimin eline verirse o zayıf bile olsa güçlenecektir. Yarınlara başarısı ona nasip olacaktır. Onlar kendileri hakkında “biz çok zayıfız” deyip kötü düşünebilirler ama ben kötü düşünemiyorum. İnşallah benim düşüncemin doğru çıkacağı gün de gelecektir. Yine söylüyorum. Eğer mali durumumuz iyi değilse neden tebliğ yapıp sizin gibi düşünen insanların sayısını arttırmıyorsunuz? Ben ne zaman sizi bundan menettim? Neden yükleri azalsın diye sayılarını arttırmıyorlar? İşte bu da sizlerin suçudur. Tebliğ yoluyla cemaatimizi büyütürseniz yükünüz kendiliğinden hafifleyecektir. Gerçi asıl doğru budur ki müminin bu yükü bu dünyada azalmaz.

Bu noktada arkadaşlara bir iyi haberi de vermek isterim. Cemaatimiz bu sene iki yeni ülkede kök salmıştır. Bunların birisi Hıristiyanların yüz sene çabalayıp ancak biraz başarı sağladığı, ama bizim tebliğ eden arkadaşlarımızın birkaç gün içinde on on beş temiz ruhu kazandığı ülkedir. Kastettiğim *Sumatra* ve *Cava* bölgeleridir. İkinci ülke odur ki adı bile geçse kanım kaynıyor, heyecandan tüylerim diken diken oluyor. Bu ülkenin adı İran'dır. Vâdedilen Mesih'in bu ülkeyle bir nispeti vardır, alakası vardır. Peygamber Efendimiz “Vâdedilen Mesih *farsi-ul-nesil*² olacaktır” demiştir. İran'ın başkentinde yirmiye yakın insan cemaatimize katılmışlardır. Bizi mutlu eden bir husus da şudur ki oraya gitmiş olan *mübelliğ*³imiz bizden hiç mali yardım almıyor. Şah Şuja'nın neslinden olan Şehzade Abdülmecit Sahib'den bahsediyorum. O Ludhiyana⁴ da oturuyordu ve hayatını din için vakfetmeye karar verdi. Bende onu İran'a yolladım. Gelen mektubuna göre binlerce müridi olan önemli insanlar ciddi olarak cemaatin kitaplarını inceliyor, ilgi gösteriyor.

¹ Ahmedi Müslümanların zekât dışında yaptıkları mali katkılar.

² Fars kökenli

³ Tebliğ eden birisi

⁴ Hindistan'da bir şehir

Tebliğimizin Allah tarafından nerelere kadar yayıldığını anlatan bir olayı da anlatayım. Geçen sene Türkiye’de yaşanan ve Kürtlerin başlattığı ayaklanmayı Şeyh Said adlı birisi başlatmıştır. Bu ayaklanma o kadar şiddetliydi ki Türkler üç yüz bin kişilik bir orduyla ve İsmet Paşa gibi büyük bir ismin önderliğinde ancak bunu durdurabildiler. Yakalanan Şeyh Said “falanca olay olmasaydı ben asla bu ayaklanmayı başlatmazdım, katılmazdım. Doğrusu Hindistan’a gidip Ahmediye Müslüman cemaatine katılıp hayatımı din adına vakfetmeye karar vermiştim” demiş. Her ne kadar Türkler onu öldürmüş olsalar da bu olay cemaatin tebliğinin nerelere kadar yayıldığının ve önemli isimlerin kulak astıklarının bir göstergedir. Şayet Şeyh Said, cemaati yakından tanımış olsaydı ve inancımıza göre ülke amirlerine karşı başkaldırmanın kesinlikle günah olduğunu bilseydi bu ayaklanmanın bir parçası olmazdı. Mali durumumuz sıkışık olduğu için yeni konulara girmemeye karar verdim. Şimdilik Amerika’daki misyonumuza harcanan parayı kısıtladım ve Hindistan için harcananı arttırdım ki cemaatimiz burada artsın ve daha çok kişi katılsın. Daha çok fedakârlık yapmak şarttır ama fedakârlık yapacak adamların artması da o kadar önemlidir. Altın yumurtlayan tavuğu kesip öldürmek de akıllı bir iş değildir. Cemaatin mali durumunun ıslahı için gereken adımlar atılmalıdır. Bunun için birbirinizle işbirliği yapmanız da önemlidir. Çeşitli üreticiler vardır. Ahmedi tacirler Ahmedi üreticilerden mal alırlarsa ikisinin de mali durumu iyileşir ve dolayısıyla cemaatin durumu da. Her Ahmedi mümkün mertebe Ahmedi esnaftan alışveriş yapsın. Bu da faydalı olacaktır. Tebliğ edenler de katkı-

da bulunabilirler. Gittikleri her yerde, konuştukları her insanı Ahmedi üretici veya esnaftan alışveriş yapsın diye teşvik edebilirler.

Şûra sırasında da Ahmedi üreticiler mallarını getirip gösterebilirler. İnsanlar da lazım olunca kimden ne alabileceklerini öğrenmiş olurlar. Sonra Ahmediler işsiz Ahmedilere iş vermeye çalışmalıdırlar. Bazı arkadaşlarımız bu konuyu önemsemişlerdir ama bazıları da pek umursamamışlardır. Sonra istiyorum ki Ahmedi Müslümanlar şehirlere gidip yeni meslekleri de öğrensinler.

Sonra vefat edenlerin geride bıraktıkları ailelerin yardımı da önemlidir. Biz “her şeyi din için vakfedin” diyoruz. Bu nasihatimize gönülden bağlananlar ve uygulayanlar vefat edince aileleri gerçekten zor durumda olabiliyorlar. Böyle aileler için bir fon olması gerekir. Katkıda bulunması şart olmasa da isteyen bulunsun. Hayattayken belli miktarlarda mali fedakârlık yapanlara veya onların ailelerine bu fondan gerektiğinde para aktarılmalıdır. Şimdilik detaylara giremeyeceğim ama şûrada bu konuyu açmak istiyorum Hem faiz veya klasik sigortaya benzemesin, hem cemaatin işine yarasın istiyorum. Ölenin arkasında kalanları belli yaşa kadar destekleyebiliriz veya eğitim verdirtebiliriz. Bunların hepsi mümkündür.

Bunlar da cemaatin genel mali durumunu iyileştirmeye yönelik kararlardır. Ama dikkatle uygulanmalıdırlar. Şeriatın prensiplerine ters düşmemelidirler. Böylece cemaatimiz biraz güvende hissedecektir. Gerçi yine söylüyorum, mümin sadece Allah’a tevekkül etmelidir.

Devam edecek...

Zorluklar içindeyken "Elhamdülillah" deyin

Hazırlayan: Şaziye Paktürk

Vadedilen Mesih'in 1. Halifesi Hz. Mevlana Nureddin, Hakaik-ul Furkan, c.1, s.10/11'de diyor ki;

Elhamdülillah kelimesi uçsuz bucaksız bir denizdir, ben bunu namaz içinde okuyunca duraklarım ve bu denize dalarım. İnsanlar genelde zorluk günlerinde isyana doğru gider, neden Allah-u Teâlâ beni bu zor duruma soktu vs. diye. Ben de diğer insanlar gibi çok büyük zorluklarla karşı karşıya kaldım ve bazen bu zorluklar o kadar korkunç olurdu ki canım elimden gider diye düşünürdüm. Ben Kur'an-ı Kerim'i açıp oradaki ilk kelimeyi Elhamdülillah'ı okuduğum zaman benim içim açılır ve coşar. Bu ne güzel kelimedir. Allah'a tam şimdi hamd etme vaktidir. Neden hamd etme vaktidir? Düşünebilirsiniz ki zaten zorluk günlerindeyiz ve insanlar genellikle sıkıntı anlarında şikâyetçi olurlar.

Yedi sebepten dolayı insan zorluk günlerinde Allah'a (c.c.) çok çok hamd etmelidir.

1- İnsanın başına gelen sıkıntılar çeşit çeşittir. Bunların bazıları dinidir bazıları ise dünyevidir, insanın başına her iki türlü de gelebilir. Dini sıkıntı açısından olabilirdi ki insan öyle bir günah işleyebilirdi ki mesela çocukları dinden uzaklaşır veya kendisi mürted olur bu insanın. Bundan dolayı orada "Elhamdülillah: Ey Allah! Hamd senindir ki sen bu kadar büyük lütuf ettin ki dünyevi sıkıntılarla beni karşı karşıya bıraktın ve dini bir musibet benim başıma gelmedi."

2- Sonra, insanın başına sıkıntılar geldiği zaman o insanın günahları için kefarete olur. Ve Mümin düşünür; "bu Allah'ın ne büyük lütfudur ki kıyamet günü beni cezalandıracağına beni çeşitli sıkıntılardan geçirdi ve beni ahiretteki azaptan korudu Elhamdülillah."

3- Her musibetten daha beter bir musibet vardır. Ve Mümin; Allah-u Teâlâ beni daha beter bir sıkıntıdan korudu diyerek Elhamdülillah der.

4- Kur'an-ı Kerimden ve Hadisi şeriften şunu anlamaktayız. Bir musibetle karşı karşıya kaldığı zaman sabır edenlere ecir vardır ve Resulullah (S.A.V.) buyuruyor ki;

Mümin her musibet anında sadece "İnna lillahi ve İnna ileyhi raciûn" okur.

Ve şöyle dua eder "Allah'umme ecirni fi musibetî, ve vahlufni hayran minha" yani; "Ey Allah'ım! Bu musibetin karşılığı olarak bana ecir ver ve bunun yerini hayır alsın" diye dua eder.

5- Beşinci olarak Kur'anı Kerim diyor ki musibetler vaktinde sabır edenlere üç türlü ecir vardır.

"Ve beşşiris sabirin ellezine iza esabethüm musibetün gâlu inna lillahi ve inna ileyhi raciûn ulaike aleyhim salavatüm min rabbihim"

"Müjdele Ey Allah'ın Resulü; Musibet başlarına geldiği zaman inna lillahi ve inna ileyhi raciun diyenlere müjdele, onlar üzerinde Allah'ın salâvatları vardır." Bu insanlar Allah'ın salâvatlarına nail olurlar. Ve insan orada "Elhamdülillah, Allah-u Teâlâ beni salâvatlara layık gördü" diyerek Allah'a hamd eder.

6- Altıncısı "Ve Rahmâ" rahmet iner. Mümin; "Ben ne kadar hakir bir insan olduğum halde Allah-u Teâlâ beni rahmetlerin ineceği yer olarak gördü Elhamdülillah."

7- Ve en son Allahu Teâlâ diyor ki "Ve ulaike hümul mühtedün" Bu insanlar hidayet sahibi olup hidayet üzerinde Allah'a giderler, hidayetle sonuçlanır onların bu musibetleri. Ve orda da mümin derki "Her türlü övme ve övülme Allah'a aittir ki O bana dünya nimetleri verebilirdi ve ben bu yüzden sapıtabilirdim de, ama o, benim hayatım hidayetle sonuçlansın istedi ve beni seçti Elhamdülillah."

Ve Nurettin hazretleri diyor ki; bir insan zorluk günlerinde bütün bu nimetleri tasavvur etse onun içinden Elhamdulillahi Rabbil Alemîn'den başka söz çıkmaz. Ne kadar güzel bir öğretiler Elhamdülillah. Bu, Allah'ın bana başısladığı çok latif bir nükte. İnsanın kalbini vecde veren, coşturan bir kelimedir Elhamdülillah.

Bu nedenle Kur'an-ı Kerim bu kelimeyle başladı ve Resulullah (S.A.V.) bütün hitaplarına Elhamdülillah ile başladı.

Dua Gerçeği ve Duanın Şartları

Hazırlayan: Yasemin Çil

Bu tür konuların sık sık tekrar edilmesi gereklidir. Çünkü insanlar çabuk unutuyorlar.

Bu devirde, Müslümanlar arasında dua resmi bir hal almıştır. Namaz kılıyorsun, bir el kaldırıyorsun, hoca Arapça bir şeyler okuyor, sende âmin diyorsun. Halen bu işlem resmi bir protokol olarak yapıla gelmektedir.

Bir mümin ancak dua vasıtasıyla Allah'ı Teâlâ'ya ulaşabilir. Şöyle ki; "Allah'ı Teâlâ (c.c.) çok rahmet edendir. O'nun rahmet denizi tükenmez bir denizdir ve O'nu arayan hiçbir zaman O'na ulaşmaktan mahrum kalmaz. Ama bunun için geceleri kalkıp Allah'a dua edin ve O'nun lütfunu talep edin."

Dua sizce yanlış anlaşılmamalı. Duanın etkisi var diye düşünülmemeli. Bakın, bu insanın yaratılışında vardır. Görmüyor musunuz, bebek acıktığı zaman ağlaya sızlaya süt istiyor, bağıyor çağırıyor. Böylece ızdırabını bildiriyor. Ananın vücudu kendiliğinden harekete geçiyor ve göğüslerine kendiliğinden süt iniyor.

Kul ile Allah arasındaki ilişki de işte bu şekildedir. Bunu normal insanlar anlayabilirler, ama anneler iyi bilirler. Bir ane ile bebek arasındaki ilişki nasılsa, kul ile Allah arasındaki ilişki de böyledir. Kul Allah'a yalvardığı zaman, ama içtenlikle, ızdırap duyarak ve ağlaya sızlaya yalvarırsa, işte o zaman Allah'tan da rahmet sütü iner. Bu zaten dua için de gerekli şartlardandır.

Yani içtenlikle, ızdırap çekmemiz, içtenlikle acıktığımızı bildirmemiz. Sadece kuru dille edilen duanın bir anlamı yoktur. İçten olmak şarttır.

Yine dikkat ediniz ki, namaz bir vergi değildir. Bugün devamlı olarak hocalar öyle anlatırlar ve derler ki namaz borcumuzdur. İşte bu nedenledir ki borçlunun alacaklısından kaçması gibi, Müslümanlar namazdan kaçıyorlar. Çünkü böyle bir ilişki kuruluyor. Sanki hâşâ Allah'ı Teâlâ alıcıdır, bizde borçlu. Bu yüzden de namaz kılanlar hızlı hızlı bir şekilde ateş üzerinde duruyorlarmış gibi çarçabuk namazı kılıp bitiriyorlar. Namaz bir vergi değildir. Tam tersine kul ile Rabbi arasında ebedi bir ilişki kurmak içindir. Kul ile Rabbi arasında bir çekicilik ve karşılıklı bir ilişki vardır. Allah'ı Teâlâ bu ilişkinin devamlılığının sağlanması için, bizim için namazı emretti. Nasıl bir meyvenin bir lezzeti varsa, yemenin içmenin bir lezzeti varsa, namazında bir lezzeti vardır. O'nun içine Allah'ı Teâlâ bir lezzet koymuştur ve bu lezzetle ilişki sürer. Kul ile Allah arasındaki o çekicilik, o birbirlerine olan bağ bu lezzetle devam eder. Bir evlilikte erkek ile bayanın ilişkisinde lezzet yoksa o evlilik bozulur. Aynen bunun gibi mümin kul ile Allah arasında eğer bir lezzet yoksa, o ilişkide, namazda bir lezzet yoksa o ilişki fesada uğrar ve bozulur. Bu yüzden siz üzerinize kapıyı kapatıp Allah'a dua etmelisiniz ki, O bu ilişkinin kalıcı olması konusunda size yardım etsin ve size o lezzeti nasip eylesin. Kul ve Rabbi arasında devam etmesi gereken lezzeti size nasip etsin.

Bu ilişki nurlarla doludur. Kul ve Rabbi arasındaki bu lezzet ilişkisi (ki onun ayrıntılarını tarif etmek mümkün değildir) olmadığı müddetçe bir insan, hayvandan farklı değildir. Eğer hayatınızda birkaç kere dahi lezzet aldıysanız ve bunu hisset-

tiyseniz tamam siz tadını aldınız, ancak bu size hayatınızda birkaç kere bile nasip olmadıysa siz körsünüz. Ayrıca namazda Fatiha suresiyle dua etmek çok etkileyici, çok tesirlidir. Siz ne kadar namazı tatsız tuzsuz kılsanız bile namaz içerisinde *"İyyake na'büdü ve İyyake nesta'in"* ayeti kerimesini sık sık tekrarlayın. Namazınız ne kadar lezzetsiz olsa dahi buna zorlayın kendinizi. Ne demektedir bu ayeti kerime *"Ey Allah'ım biz yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz."* Yani, Ey Allah'ım bak benim namazımda lezzet yok, ben sana tapıyorum, sana ibadet ediyorum, senden yardım diliyorum. Bana bu konuda lezzet nasip eyle.

Yine *"İhdinassıratal müstakim"* ayeti kerimesini de sık sık tekrarlayın.

Yine özellikle secdede iken şunu söyleyiniz; *"Ya hayyu ya kayyum bi rahmetike estagiz"*,

"Ey hay ve kayyum olan Allah senin rahmetinden yardım dilerim." Burada Hayy ne demektir? *"Ya hayyu"*: Ey Diri Olan, bende manen dirilmek istiyorum, beni dirilt ölüm halinden beni çıkart. *"Ya kayyum"*: Kendisi Kayy yani Kendisi kalıcı olup, herkesin kalıcı olması O'na bağlı olan, benim bu ilişkim seninle kalıcı olsun. Bu demek değildir ki, bir iki gün devam etsin, bu ilişkiden benim aldığım lezzet kalıcı olsun, daimi olsun ve devam etsin. Bakınız hayatın hiç itibarı yok. Ne zaman sona ereceğini de bilemeyiz. Dünya bir gaflet yeridir. Onun için geceleri kalkın dua edin. Ormanlara çıkın yalnız kalıp dua edin. Yalnız iken üzerinize kapınızı kapatıp dua edin ki, Allah'ı Teâlâ sizi Nefsi Emmare (Yani kötülüğe teşvik eden nefis)'den kurtarsın ve elinizden geldiğince Allah'ı Teâlâ'ya yalvarmayı adet edinin. Çünkü o ağlayanlara Rahmet eder. Eliniz-

den geldiğince Allah'a yalvarmayı adet edinin. Çünkü O, ağlayanlara rahmet eder. Ayrıca Allah indinde tertemiz olmayı çalışın ki Kuran'ın istediği budur. Tembellik hiçbir işe yaramaz ve hiçbir hedefe ulaştırmaz. Hiç çabanız olmadan, ulaşacağınız menzil de bir hiçtir.

Biliniz ki dua ile çok büyük mucizeler gerçekleşir. O kadar ki, kuru bir ağaç dahi yeşerir ve ölü diriltir. Duanın büyük tesirleri vardır. Ne kadar günah içine batmış olursanız olun, dua sizi kurtarır. *"Allah'ın lütfunu cezbetmenin en kolay yolu duadır."* Ama duanın cezbedici olması için de bazı şartlar vardır.

Bir kere kalbinizin rikkatli olması gereklidir. Ne demektir rikkat? Yani kalp yumuşaklığı lazımdır. Kalbinizde ızdırap ve üzüntü olması lazım. Tevazu ve acizlik içinde olmak gereklidir. İşte bu duygularla edilen dua Allah'ın lütfunu cezbeder ve gerçek amacınıza sizi ulaştırır. Derler ki gerçek anlamda dua nedir? Gerçek anlamda dua eden kişinin ruhu, Allah'ın indinde bir suyun aktığı gibi akar gider Rabbine. İşte böyle bir duada insan kendi zaafı ve tökezlemelerinden dolayı güçlü ve muktedir olan Allah'tan güç ister ve mağfiyet diler. Çünkü kendini çok güçsüz görür. İşte kendini ne kadar güçsüz görüyorsa onun ruhu o kadar akıp Allah'a (c.c.) doğru gider. Bu öyle bir durumdur ki, bunun ikinci ismi ölümdür. Sanki insan bir ölümden geçer. Böyle bir an size nasip olursa anlayınız ki o an duanın kabulünün vaktidir. İnsana duaların kabulünün kapıları açılır. Allah'a çok yaklaşmış olan insanların hali budur. Bu insanlar artık bir ölü gibi kendi istek ve iradesi kalmamış bir şekilde Allah'ın elindedir. Bu insanın duaları çarçabuk kabul edilir ve gerçek makamda budur.

Namaz; Zirvede dalgalanması gereken Sancak

Yazan: Raşit Paktürk

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Peygamberliğin ilk on üç senesini Mekke’de geçirdi. Bu dönem sıkıntılarla dolu bir dönemdi. “Gözümün serinliği namazdadır¹” diye haykıran Peygamberlerin Peygamberi için en büyük sıkıntı ve eziyet Kendisini namazdan alıkoymalarıydı. Mekkelî kâfirler ise O’nu en büyük zevkinden mahrum etmek için her türlü kötülüğe başvuru, kendilerini tatmin etmeye çalışırlardı. Allah (c.c.) bu durumdan bahsederken şöyle buyurmaktadır: “Namaz kılarken bir kulu (yani Peygamberimi) menedeni gördün mü?”²

Abdullah bin Mesud’un (r.a.) rivayetine göre, Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Kâbe yakınlarında Rabbi huzurunda secdeye kapanmışken, bedbahtlardan Ukbe bin ebi Muiet boğazlanmış olan bir dişi devenin rahmini getirip kâinatın Efendisi’nin üzerine attı. Ta ki Hz. Fatıma (r.a.) gelip onu üzerinden aldı.

Ebu Cehil bir kaç kere O’nu ibadetten uzaklaştırmak için tehdit edip, “*bütün vadiyi toplayıp sana eziyet vereceğim*” demişti. Ama bunların hiç birisi Peygamber Efendimiz’i (s.a.v.) gözünün serinliği olan namazdan uzaklaştıramadı.

Urve bin Zübeyr’in rivayetine göre, günün birinde kendisi, Abdullah bin Amr bin As’a “*İslamiyet’in ilk günlerinde Peygamber Efendimiz’e Mekkeliler tarafından çekti-*

len eziyetler hakkında bana bir şeyler anlattı.” dediğinde o şunları anlattı: “Bir gün Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Kâbe avlusunda namaz kılarken Ukbe bin Ebi Muiet geldi. Gelir gelmez mübarek omzundan yakalayıp boynuna bir bez yahut kumaş bağlayarak boynunu öylesine sıktı ki neredeyse O’nu öldürecekti. O zaman Hz. Ebu Bekir (r.a.) ilerleyip, bedbahtı omzundan tutup şöyle dedi “Ey zalim! Rab-bim sadece Allah’tır deyip apaçık delillerle geldiği için mi onu öldürmek istiyor-sun.”

Bedir savaşında o kendisinin veya cemaatinin ölümünden değil ibadetin ve namazın yok olacağından endişe edip Rabbine şöyle yalvarmaktaydı: “*Sana iman eden bu ufacık cemaat bugün yok olursa kıyamete kadar sana ibadet eden olmayacak?*” Bu en tehlikeli anda dahi Peygamberimizin düşündüğü ibadet ve namaz idi. O’nun bu yalvarış şekli öylesine Allah’ın hoşuna gitti ki, Mekkeliler o gün güvendikleri erlerin hepsinin yok olduğuna ama ibadetin yok oluşundan endişe duyan bu küçükük taifenin yenilmez olduğuna tanık oldular.

Sona ermeyi bilmeyen uzun bir eziyet ve sıkıntı dönemi yaşamış olmasına rağmen, hiç bir eziyet O’nu ibadetten vazgeçiremedi. Mübarek vücudu yorgun olsa dahi, ibadet O’na öylesine lezzet veriyordu ki O Rabbin huzurunda secdelere kapanmaktan hiçbir zaman yorulmadı ve son nefesine kadar ibadet sancağını hep zirvede dalgalandırmaya devam etti. Kendisi ömrünü ibadetle geçirdi. İbadete olan aşkı etrafındakileri öylesine etkiledi ki, O daha hayattayken, bitmez tükenmez bir ibadet

¹ Eş-şifa, Kadı Eyaad, c.1, s.86

² Alak Suresi, a.10-11

okyanusu onlarla meydana geldi. Onların her birisi Peygamberleri gibi zorluk ve refahta, fakirlik ve zenginlikte, barışta ve savaşta, yuvalarında ve yolculukta ibadet sancağının hep zirvede dalgalanmasını sağladılar. Peygamber Efendimiz'in be'setinin¹ tek hedefi buydu. Vefat vaktinde ashabın namazda olduğunu öğrenince çok sevinmişti. Çünkü be'setinin amacı gerçekleşmiş olduğundan artık Sevgilisine kavuşma zamanı gelmişti. Nitekim büyük bir huzur, teskin ve rahatlık içinde gözünü kapadı ve Rabbiyle mulaki oldu.

Bugün de namaz ve ibadet sancağının zirvede dalgalanması bizden bir fidiye istemektedir. O da Peygamber Efendimiz'le ashabının fedakârlıklarının aynısının gösterilmesidir. İbadet sancağının yeniden zirvede dalgalanması ve Tevhid fidanlarının bütün dünyada ekilmesi için Allah (c.c.), vaatlere uygun olarak Müslüman Ahmediye Cemaatini kurdu. Kuran-ı Kerim Nur Sure'sinde salih amel işleyen mümmînlerin cemaatine hilafet sözü vermektedir. Allah'a şükürler olsun ki, O bizlere hilafet nimetini verdi. Ama hilafet sözünü veren ayetten hemen sonra o "hepiniz namaz kılın, zekât verin ve Peygambere itaat edin ki, rahmet edilesiniz" diye bizi uyarıştır.

Eğer biz hilafet nimetinden faydalanmak ve rahmet edilmek istiyorsak, o zaman namaza Peygamber Efendimiz ve ashabı gibi önem vermemiz, Vâdedilen Mesih (a.s.) ve halifelerinin yolunu izlememiz gerekir. Allah bize bunu nasip eylesin. Âmin.

¹ Gelişinin gayesi

Dünya zor durumunda iken hep yanında

Humanity First e bağışlarınızla destek olun

JAPONYA

HAİTİ

PAKİSTAN

BENİN

Humanity First | Serving Mankind

Humanity First
İnsanlığa Hizmet
www.humanityfirst.org

100. Yıl Duaları

FATİHA SÛRESİ (Günde 7 defa)

Ey Rabbimiz! Bize doğru yol gösterdikten sonra gönlümüzü şaşırtma, bize kendi katından rahmet bağışla, şüphesiz sen sonsuz bağışta bulunansın. (Günde 33 defa)

Sonsuz kerem ve rahmet eden Allah'ın adıyla (okumaya başlıyorum.) Her türlü övgü âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. (O Allah) sonsuz kerem ve rahmet edendir. Mükâfat ve ceza verilecek günün sahibidir. (Ey Allah'ım!) Ancak sana ibadet eder ve ancak senden yardım dileriz. Bizi doğru yola ilet, Nimetleri verdiğin kimselerin yoluna, (sonraları) gazabına uğramamış ve doğru yoldan sapmamış olanların yoluna (ilet.)

Ey Rabbimiz! Bize dayanma gücü ver ve adımlarımızı sağlamlaştırsın ve inanmayanlara karşı bize yardım et! (Günde 11 defa)

Allah'ım! Düşmanlarımızın karşısında seni kalkan yaparız ve onların şerlerinden sana sığınırız. (Günde 11 defa)

SALAVAT-I ŞERİF (Günde 33 defa)

Ben her günah için Rabbim olan Allah'tan bağışlamasını dilerim ve ona yönelirim. (Günde 33 defa)

Allah'ım! Muhammed (s.a.v.) ve onun âline salâtü selam eyle, İbrahim (a.s.) ve onun âline salâtü selam eylediğin gibi. Muhakkak ki Sen her türlü övgüye layık ve yüce olansın.

Allah'ım! Muhammed (s.a.v.) ve onun âline bereketler ver, İbrahim ve onun âline verdiğin gibi. Muhakkak ki Sen her türlü övgüye layık ve yüce olansın.

Allah'ı tesbih ederim ve O'na hamd ederim. Büyük ve yüce olan Allah'ı tesbih ederim. Allah'ım! Muhammed (s.a.v.) ve onun âline salât et. (Günde 33 defa)

Huzur (atba)¹, bu dualardan başka her gün fazladan 2 rekât nafîle namaz kılınmasını ve tutabilenlerin ayda 1 gün nafîle oruç tutmalarını her Ahmedî Müslüman'dan istediler.

¹ “atba”: “Ayyadahulahu taala bi nasrihil aziz”, “Ey Allah'ım galip gelen yardımınla ona destek ol.” demektir.